

BÜYÜK PATLAMA !

NASIL ?

NE ZAMAN ?

NEREDE ?

CEMİL PASLI

KONYA-2009

ÖNSÖZ

İnsanın dünyaya gönderilme sebebi ve hikmeti: “iyi insan , kamil insan, mükemmel insan” olmaktadır.

İnsan bütün yaratılanların en üstünü , en şerefli olarak yaratılmıştır.Ve onun mahiyetinde melekleri geride bırakabilecek bir cevher,kabiliyet yerleştirilmiştir.Yüce Allah insana kendinden bir ruh üflemiştir. Çünkü kemal ve cemal sahibi olan “alemlerin rabbi” kemal ve cemalini kulunun üzerinde görmek ve herkese göstermek istedi.

Kamil insan Yüce Allah’ın isimlerini ,kemal ve cemalini, kendisinde gösterebilen, yani onlara ayine olabilen insandır.Yani insanın görevi bir ömür boyu sabırla yaratıcısının kendisine hediye ettiği cevherleri ortaya koyabilmek , onları yansıtabilmek , o emanetleri hakkıyla ömrünün sonuna kadar taşıyabilmektir.

Her insan eşsiz, benzersiz, nadide, adeta elmas, yakut, zümrüt taşlarla bezenmiş bir tablo gibi yaratılmıştır. O tablonun üzerine çok ince zar şeklinde bir örtü örtülmüş. İşte insan bir ömür boyu sabırla itina ile kendisi olarak,kendini bilerek ,kendine yoğunlaşarak bu tabloyu ortaya koyacaktır.”İlim ilim bilmektir,ilim kendin bilmektir.Sen kendini bilmezsen bu nice okumaktır” hakikati insanın bir ömür boyunca dışarılarda aradığı hazinenin insanın kendi derinliklerinde olduğunu anlatır.Kemal Sayar’da “Yaşamak yavaş yavaş doğmaktır” diyerek bu hakikati çok güzel ifade etmiştir.

Kemal ve cemal ayineliği en mükemmel şekilde yapmış Yüce Allah’ın “Evet kulum sen vazifeni hakkıyla yaptın ,mükemmel bir ayine oldun” dediği bir model Peygamberimiz a.s. de vardır.Peygamberimiz üstadımız,rehberimiz, mürşidimiz her bir konuda önderimizdir.O tam manasıyla bir insanı kamildir. Biz de onun hayatını ,bize emanet bıraktığı Kuran ve sünnetini kendimizde tatbik ederek insanı kamil olma yolunda ilerleyeceğiz. O büyük güneşin etrafında 124 bin enbiya ve 124 milyon evliya ve asfiya kendi büyüklüklerine göre yer almışlar. Biz de yönümüzü rabbimize çevirip resulünün yaptığı şekilde gelen nurları kendimizde göstermek için çalışacağız.Yani ayinemizi daima temiz tutacağız. O ayine başka şeylerin kirletmesine karartmasına izin vermeyeceğiz.

“Mümin” inanmış demektir. Mümin insan yaratıcısına tam anlamıyla iman etmiş, inanmış,onu bütün varlığıyla istekleriyle ve istemedikleriyle kabul etmiş insandır.Ve inanmış insan

yazılı kaynaklardaki (kuran ve sünnet) kurallara inanan ve uygulayan olduğu kadar kainatta tabiat kanunları olarak adlandırılan yaratıcının uyguladığı kurallara da bizzat iman eden ve uygulayan insandır. Çünkü Kuran ve sünnetteki esaslar ve kanunlarla , tabiattaki fitri kanunlar arasında tam bir paralellik vardır. Onlar birbirinden farklı düşünülemez. Küçük bir kainat olan insan ile büyük bir insan olan kainat arasındaki paralelliği,bütünlüğü,ilişkileri,uyumu bilmeyen,bulmayan,bulamayan insan mutluluğu da hakiki saadeti de bulamaz.

Bu konuda tüm akıl sahipleri ittifak halindedir , insanoğlu tüm kainatı en ince ayrıntısına kadar öğrenmesine rağmen kendisini unutmuştur.Kendi içerisinde dürülmüş bir şekilde yerleştirilmiş olan Kainatı ihmal etmiştir.Bu ihmal ona çok pahalıya mal olmuş ve hala da olmaktadır.Bakınız Batının önemli fikir adamlarından Alexis Carrel bu konuda nasıl önemli tespitlerde bulunuyor:”Kısacası; modern toplum , bilim ve teknolojinin doğurduğu bu toplum ,ulusun ve bireyin yaşamasını imkansızlaştıran şartları oluşturuyor:Medeniyet öyle bir hastalıktır ki hemen hemen her gün öldürür”.

Avrupa ve ABD de olayların gerçek manası henüz toplum tarafından bilinmiyorsa da , düşünme isteği ve zamanı olanlar için gittikçe daha açık bir şekilde anlaşılmaktadır.Bütün Batı uygarlığı tehlikededir ve bu tehlike hem nesli , hem ulusları , hem de bireyi tehdit etmektedir.Her birimiz bir Avrupa savaşının sebep olacağı karışıklıktan zarar göreceğiz.Şimdiden herkes hayatın ve kurumların düzensizliğinden , ahlak duygusunun toplumsal eksikliğinden , gelecek kaygısından ,suçluların ve canilerin yükledikleri sorunlardan bunalıyor.Kriz , bizzat modernizmin yapısından kaynaklanıyor.Bu bir insanlık bunalımıdır.İnsan , kendi zihninden ve üretiminden meydana gelmiş olan dünyaya intibak edemiyor.Bu dünyayı hayat kanunlarına göre yeniden kurmaktan başka bir alternatif yok.Çevresini organik ve zihni faaliyetlerinin doğasına uydurmak ,kişisel ve sosyal alışkanlıklarını değiştirip yenilemek zorundadır.Aksi halde modern toplum da yakın bir gelecekte eski Yunan ve Roma İmparatorluğu gibi yok olup gidecektir.Bu yenileşmenin temelini ancak kendi ruh ve kişiliğimizi bilmekte buluruz.

Bütün medeniyetlerin doğal kaderi büyümek , çöküşü yaşamak ve sonra tarihe karışıp gitmektir.Medeniyetimiz belki geçmişteki büyük uygarlıkların kaderinden kurtulacaktır , çünkü onun emrinde bilimin sonsuz ve sınırsız kaynakları var.Fakat ilim ancak zeka yetilerini harekete getirir.Ve keza insanları asla dinamizme sürüklemeyebilir.Yalnızca korku,heyecan,fedakarlık , nefret veya aşk , hayatı zekanın buluşlarına verebilir. Mesela , Alman ve İtalyan gençliği , ideal için fedakarlık duygusuyla harekete geçirilmiştir.Belki demokratik ülkelerde insanları , yeniden yapılandırma ve oluşturma ihtirası ile yetiştireceklerdir.Belki de Avrupa’da ve ABD de bu insanlar genç , fakir , dağınık meçhul olarak vardır.Fakat heyecan ve iman , hakiki bilgiyle birleşmedikçe yetersiz kalmaya mahkumdur. Rus ihtilalcileri , Karl Marks’ın dar kapsamlı ideolojisi yerine , insan

doğası hakkında gerçekçi bir anlayışa sahip olsalardı , yeni bir medeniyet kurabilirlerdi.Medeniyetimizin yenileşmesi , büyük bir proje oluşumundan başka , insanı bütünü ile tanımayı da gerektiriyor.

İnsan , tekrar yücelmesi için kendini yeni baştan inşa etmek zorundadır.Ve bu yenileşmeyi ızdırap çekmeden yapamaz.Çünkü o hem mermerdir , hem de heykeltıraş.Hakiki biçimini , yeniden kazanmak için , büyük çekiç darbelerini kendi maddesine indirerek kıvılcımlar çıkaracaktır.¹

Bu kendini bulma , kendini keşfetme , kendi olma gerçeğini birçok İslam aliminde görüyoruz. İmamı Gazali'de , Hz. Mevlana da ,Hz. Bediüzzaman Said Nursi'de .Ömürlerinin önemli kısmını zahiri ilimlerle meşgul olarak geçirdikten sonra bir vesileyle kendilerine dönmüşler ve bir rehberin yardımıyla "büyük patlama,büyük doğum, bing bang, kendini keşf" diyebileceğimiz büyük dönüşümü gerçekleştirmişlerdir.İmamı Gazali Hz. Peygamberle,Hz. Mevlana , Hz. Şems'le , Bediüzzaman Said Nursi Gavsı Azam Abdulkadir Geylani'nin yardımları ile bu inkılabı yaşamışlardır.

Her mümin kendi içindeki hakikatin üzerinde kapalı kapağı eritene , delene kadar çalışmak ve o abı hayata ulaşmak zorundadır.O abı hayat onu besleyecek, ilerletecek ve insanı kamil makamına ulaştıracaktır.O zaman rabbi ondan razı , o rabbinden razı insanı kamillere layık makamlara hem dünyada hem de ahirette ulaşacaktır.

Çalışmak bize, netice Yüce Allah'a aittir.

Uzm. Cemil PASLI
Meram,KONYA,2009

¹ Carrel Alexis, İnsan Denen Meçhul, İst.1998 çev.Refik Özdilek , s.19,20

Kendim olmalıyım...

(ilim ilim bilmektir, ilim kendin bilmektir...)

Yüce Allah her insanı diğerlerinden farklı yaratmıştır. Asla bir insanın diğer insana benzememesi yaratılışın mükemmelliğinin ve sonsuz bir ilmin tezahürüdür. Hatta parmak izi , kokusu ,sesi , gözbebeği dahi benzememektedir.İşte günümüzde “özgün” diye niteleyebileceğimiz bir kulluk sergilemek zorundadır insan. Oysa başkasını taklit bu hikmete zıttır. İnsan başkasını modelleyebilir ama ona özgün bir katkı muhakkak yapmalıdır. Onun için tasavvufta “yaratılmışlar adedince Allah’a giden yollar vardır “ denilmiştir.

Samimi olmalıyım...

Peygamberimiz üç defa “eddinün nasiha: Din nasihattir yani samimiyettir” demiştir.”Kime karşı samimiyet diyen sahabilere :Allah’a ,resulüne ve tüm müslümanlara karşı samimiyet” diye cevap vermiştir.Samimiyet insanın iç dünyasıyla kendisiyle alakalı bir husustur.İnsanın samimi olması , inandığı gibi olması, söylediği gibi yaşaması ,ya görüldüğü gibi olması ya da olduğu gibi görünmesidir. Çoğu zaman biz hakikatleri kendi nefsimize tatbik etmeden başkasına anlatıyoruz. O da tesirsiz oluyor. Hayatımıza tatbik etmediğimiz gerçekleri söylememiz , konuşmamız ,dillendirmemiz aslında şahsiyetimizi kemiriyor,yıpratıyor.Oysa inanan insanın her öğrendiğini uygulaması samimiyetinin bir gereğidir.İnandığını uyguladığı sürece de yeni şeyler öğrenecek ve onları da tatbik ederek insanı kamil hedefine ulaşacaktır.Peygamberimiz: “Kim bildiğiyle amel ederse Cenabı Allah ona bilmediğini öğretir.” demiştir.Hadis-i Kudsi de de Yüce Allah:”Kulum bana farzlarla yaklaşır.Nafileleri işleye işleye öyle bir hal alır ki ben onun gören gözü işiten kulağı söyleyen dili olurum.” demiştir.

Şekilden kurtulup öze yönelmeliyim...

İmamı Şibli 400 alime hizmet edip onlardan ders aldı. Fakat en sonunda şu sözü söyledi: “4000 hadis okudum ve öğrendim.Sonra bunların arasından birini seçtim ve onu hayatıma uyguladım.Bunun benim kurtuluşum için yeterli olacağını anladım. Çünkü eski ve yeni bütün bilgiler onda toplanıyordu. Peygamber efendimizin bazı arkadaşlarına söylediği bu hadis şudur;

“Dünya için orada duracağın kadar çalış,
Allah için ona ihtiyacın kadar ibadet eyle,
Cehennem içinde ona dayanabileceğin kadar günah işle...”

Hayatı dolu dolu yaşamalı, acele etmemeliyim...

Hayatı çok hızlı yaşıyoruz. O kadar hızlı yaşıyoruz ki bizce çok önemli olan , olması gereken hususları ihmal ediyoruz.İhmal ettiğimiz hususları zamanı durdurup veya geri sarıp yerine getirme imkanımız yok. Zamanı hızlı değil dolu dolu yaşamak önemlidir.Peygamberimiz “teenni rahmandan , acele şeytandandır” demiştir.

Bu yaptığımız hız ,bulduğumuz yoğunluk bir çok ihmalleri netice veriyor.Eşimize ,çocuğumuza , arkadaşlarımıza yeterince vakit ayırmıyoruz.Bir şekilde karşılaşsak “çok yoğunum “ mazeretini hemen sunuyoruz karşımızdakine. Ama “mazeretin çoğu yalandır” sözünü unutuyoruz. Oysa marifet hayatı hızlı değil dolu dolu , sindire sindire yaşamaktır.

Bu yoğunluk sadece bu günün problemi değil. Bakın M.Ö. 2000 li yıllarda yazılmış bir tapınak yazıtındaki ifadeler bu gün ilaç kadar ihtiyacımız olan nasihatler içeriyor:

Tanrım beni yavaşlat ! Aklımı sakinleştirerek kalbimi dinlendir... Zamanın sonsuzluğunu göstererek bu telaşlı hızımı dengele...Günün karmaşası içinde bana sonsuza kadar yaşayacak tepelerin sükunetini ver...Sinirlerim ve kaslarımdaki gerginliği , belleğimde yaşayan akarsuların melodisiyle yıka , götür...Uykunun o büyüleyici ve iyileştirici gücünü duymamda yardımcı ol... Anlık tatilleri yaşayabilme sanatını öğret ; bir çiçeğe bakmak için yavaşlamayı , güzel bir köpek ya da kediyi okşamak için durmayı , güzel bir kitaptan birkaç satır okumayı , balık avlayabilmeyi , hülyalara dalabilmeyi öğret...Her gün kaplumbağa ile tavşanın masalını hatırlat.Hatırlat ki yarışı her zaman hızlı koşanın bitirmediğini , yaşamda hızı artırmaktan çok daha önemli şeyler olduğunu bileyim...Heybetli meşe ağacının dallarından yukarı bakmamı sağla.Bakıp göreyim ki onun böyle güçlü ve büyük olması yavaş ve iyi büyümesine bağlıdır...Beni yavaşlat Tanrım ve köklerimi yaşam toprağının kalıcı değerlerine doğru göndermeme yardım et.Yardım et ki kaderimin yıldızlara doğru daha olgun ve daha sağlıklı olarak yükseleyim... Ve hepsinden önemlisi...

Tanrım , bana değiştirebileceğim şeyler için CESARET ,değiştireceğim şeyleri kabul için SABIR ,her ikisi arasındaki farkı bilmek için AKIL ver.

Özür dileyebilmeli , özeleştiri yapabilmeliyim...

Yüce Allah kitabında iki olay anlatır. Bu iki olay birbiriyle karşılaştırılabilecek olaylardır.İlk insan ilk Peygamber H.z Adem emrin dışına çıkmış , yasaklanan meyveyi yemiştir.İblis emrin dışına çıkmış Ademe secde etmemiştir.Olayın esası aynıdır.”Emre itaatsizlik” Ama netice farklıdır.H.z Adem hatasını kabul etmiş rabbinden özür dilemiş ve affedilmeyi istemiştir.”Yarabbi biz hata ettik nefsimize zulmettik sen bizi affetmezsen helake uğrayanlardan oluruz” demiştir.İblis ise emre itaatsizliğinin neticesinde : “Beni ateşten Adem’i topraktan yarattın.Ateş topraktan üstündür “ diyerek kendini savunmaya başlamıştır.Oysa kulluğun özü teslimiyettir,samimiyettir. Biz de insanız. Hata yapabiliriz, yaparız. Ama istiğfar etmeyi , özür dilemeyi bilmeliyiz.Peygamberimiz “Ademoğlu hata eder, hata edenlerin en hayırlısı tövbe edenlerdir” diyerek bu konunun önemine dikkat çekmiştir.

Çocuklarım, onlara iyi model olmalıyım...

Çocuklarımıza anne karnından itibaren gereken önem ve ehemmiyeti vermeliyiz. Hamileyken sesli Kuranı Kerim okuyan , yediğine içtiğine konuşmalarına önem veren annelerin çocuklarının diğerlerine göre çok daha sağlıklı olumlu tepkiler verdiğini uzmanlar söylüyor.Çocuklarımızı 7 yaşına kadar sevmeli, onlarla 15 yaşına kadar arkadaş olmalı , ondan sonra istişare etmeliyiz. Onlara konuşmaktan ziyade iyi örnek olmalıyız.

Çocukluk aslında ömrün en önemli bölümüdür. Sevgiyle doyurulmuş , güzel bir çevrede itinayla büyütülen bir çocuk sağlam bir şahsiyet demektir.Çocukluk evin temeli ve su basmanı gibidir.Temel ve su basmanına kadar bina sağlam yapılırsa üzerine yapacağınız tüm katlar sağlıklı olacaktır.Eğer temel sağlam olmazsa çıkılan katlar o binayı yıkabilir veya şeklini bozabilir.Bunun toplumda çok örneklerini görmekteyiz.Sağlam bir şahsiyet üzerine bina edilmemiş görüntüsü gayet düzgün bir çok Müslüman bazı olağanüstü durumlarda duruşunu bozmakta ve olması gerektiği gibi olamamaktadır.

Muhabbet her şeyden önemli. Muhabbet fedaisi olmalıyım...

Muhabbet kainatın mayesidir.Sevgiyle yoğrulmuş ruhlar kulluğa en müheyya ruhlardır. Bu gün toplumumuzda duyduğumuz okuduğumuz vicdanımızı sızlatan, kalbimizi kanatan cinayetleri , tecavüzleri yapanlar ruhları sevgiyle muhabbetle doyurulmamış insanlardır. “Hırsızlık yapan çocuk annesini arar.” Siz sevgiye doymuş bir insana asla yanlışlık yaptırılmazsınız. Ama anne ve babasından sevgi görmeyen muhabbet görmeyen çocuğun nazarında annesinden dolayı tüm

kadınlar, babasından dolayı tüm erkekler düşmandır.Ve çocuk suç işleyerek bu gerçeği yani sevgiye,muhabbete ihtiyacı olduğunu haykırır.Onun tek tedavisi de onu muhabbetle sevgiyle kucaklamaktır.Şiddet ,baskı,ceza onu daha fazla suça itecek ki daha olumsuz belki de hiç düşünemediğimiz vahşetlere imza atacaktır.

Saç ayağı nı ihmal etmemeliyim.

Adaletli olmalıyım...

Adalet mülkün temelidir. Müslüman her halde adil olmalıdır. Tamamen aleyhine sonuçları bile olsa adil olmalıdır.H.z Ebubekir 'in ifade ettiği gibi “Sizin en haklınız hakkını alıncaya kadar –en zayıfınız da olsa- benim yanımda en güçlünüzdür.Sizin haksız olanınız hakkı haklıya iade edene kadar –en güçlünüz de olsa- benim yanımda en zayıfınızdır.Asrı saadet ve tarihimiz bunun örnekleriyle doludur. Adaleti farklı gerekçelerle ihmal ediyoruz.

Peygamberimiz cahiliye döneminde kendisinin de üyesi olduğu ve hak sahiplerinin hakkını haksızdan almak üzere kurulmuş olan “hılfulfudul” isimli gönüllü kuruluşu övmüş , “bu gün böyle bir kuruluş olsa yine katılıırım” diyerek adaleti tesis etmenin önemine işaret etmiştir.

Herkes için düşünce özgürlüğünü savunmalıyım...

Yüce Allah kitabında firavuna söz hakkı vermiştir. Firavunun “Ben sizin en yüce rabbiniz değilim” dediğini Kuran-ı Kerim'den öğreniyoruz.Tamamen bizim görüş ve düşüncelerimize aykırı da olsa düşünceye saygı duymalıyız,dinlemesini öğrenmeliyiz.Çünkü insanların gönlünü kazanmak ikna ile mümkündür,baskı ve şiddet ile değil.

Sahabenin vahiy olmayan konularda Peygambere farklı öneriler sunması (Bedir Savaşında Ordunun yeri, aynı savaşta esirlerin durumu, Hudeybiye antlaşması gibi),H.z Ömer gibi celalli bir halifeye hutbedeyken itiraz etmeleri (Mehir meselesi ve ganimet meselesi gibi) düşünce hürriyetinin ne kadar geliştiğini gösterir.Özgürlük ne kadar artarsa insanlar özgün kabiliyetlerini düşüncelerini o kadar rahat ifade edebilirler.Medeniyetler de böyle inşa edilir. Bediüzzaman'ın dediği gibi:Hürriyet ne kadar artarsa iman o kadar parlar işte asrı saadet.

Her işimde istişare etmeliyim...

Kuran-ı Kerim iki ayetle istişareyi emretmiştir. Müslümanların bütün işleri kendi aralarında istişare ile olmalıdır. Ama çoğu zaman işin kolayına kaçıp aklımızı başkalarına emanet ediyoruz. Halbuki bütün Müslümanlar dinlerini yaşama ve yaşatma konusunda aktif olmalıdır.

Hac , Bayram namazı ,Cuma namazı , beş vakit namaz gibi günlük,haftalık,yıllık toplantıların içini doldurmaliyiz.Çok önemli sosyal yönleri olan bu ibadetleri sadece şeklen yerine getiriyoruz. Oysa Peygamberimiz bunları en güzel şekliyle bize göstermiştir. Hayatında ,vahiyle bildirilmeyen tüm hususlarda ashabıyla istişare etmiştir.Bazen kendi fikri öyle olmasa da (Uhud savaşı şurası gibi) şura kararına kendi fikriymiş gibi uymuş ve onu uygulamıştır.

Aramızda selamı yaymalı, tüm insanları yaratılmışları sevmeliyim...

Peygamberimiz “İman etmedikçe cennete giremezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız zaman birbirinizi seveceğiniz şeyi söyleyeyim mi ? Aranızda selamı yayınız.” Diyerek Müslümanların birbirini sevmesini imanın bir gereği olarak ifade etmiştir. Bu sevginin oluşmasındaki selama da dikkat çekmiştir. Hollanda’da yaşayan arkadaşımız şunu ifade etmişti.Kimle göz göze gelirsiniz gelin muhakkak merhaba diyorlar.Biz de tanıdığımız tanımadığımız herkese selam vermeli , aramızda dargınlığa,düşmanlığa,gerginliğe asla yer vermemeli , birbirine gerçekten seven müminler olmalıyız.

Haset... Ondan çok uzak olmalıyım...

Peygamberimiz:”Kederlenme, elem çekme. Sana takdir olunan rızık muhakkak sana gelecektir,rızık sana yazılmışsa dağın altında da olsa sana gelir” diyerek hasedin ne kadar anlamsız bir davranış olduğunu ifade etmiştir.Ayrıca hasedin ateşin odunu yiyip bitirdiği gibi müslümanın Salih amelini yiyip bitireceğini söyleyerek onun ne kadar zararlı olduğunu bize bildirmiştir.Hz. Mevlana’da “Ne kutlu o kişidir ki o hasetten,haset ondan uzaktır” demiştir.

Mütevazı olmalıyım...

Mümin iman dairesindeki herkesi kendinden üstün bilmelidir. Allah indinde en üstün insan en takvalı insandır. Bunu takdir edecek tek mercii de Cenabı Allah’tır. Dolayısıyla mümin tevazu sahibi olmalı kibir ve gururdan uzak durmalıdır.İblis ilim sahibi olduğu halde gurur ve kibiri yüzünden helak olmuştur.

Dünyada gurbetteyim. Bunu asla unutmamalıyım...

Adem babamızın ve bizim asil vatanımız cennettir. Dünyada yaşarken buranın gurbet olduğunu ve burada görevimizi hakkıyla yaparsak asil vatanımıza dönebileceğimizi, dünyaya aldanıp vazifelerimizi unutursak vatanımıza asla dönemeyeceğimizi unutmamalıyım. Dünyanın

ebedi bir yolculuk içerisinde çok kısa bir sınav zamanı olduğunu unutmamalıyım. Hz. Mevlana'nın kamışlıktan ayrılmış olan bir kamış olan "ney" in feryadını hatırlamalıyım.

Dünya. Aslında çok önemli...

Peygamberimiz "Dünya hayatı çölde seyahat eden bir yolcunun bir ağacın altında dinlenmesi kadardır" der. Kaba bir hespla 60 yıllık bir ömrün 15 yılı çocukluk, kalan 45 yılın 15 yılı uyku.Kalan 30 yıl. Ebedi hayatımızı belirlemesi açısından bu 30 yıl çok önemli. Hatta ahiret hayatımız dünyada kazanıldığı cihetle dünya hayatı –ehemmiyetle üzerinde durulması açısından- ahiret hayatından daha önemlidir diyebiliriz. Onun için hayatı dolu dolu yaşamalıyız.

Şefkat İslam'ın esası. Şefkatli olmalıyım...

Eflatun:"Şefkatli ol.Herkes senin gibi zor bir mücadele veriyor."der.Cenabı Allah herkesi imtihan ediyor.Biz şefkatle herkese yardımcı olmaya çalışmalıyız. Peygamberimizin Taif 'lilerin kendisine karşı yaptıkları davranışlarına rağmen onlara şefkat göstermesi, beddua değil dua etmesi bizim tüm insanlara karşı şefkatli olmamızı emrediyor.

Bediüzzaman' ın Eskişehir hapisanesinde kendi halini bir kenara bırakıp ,Atatürk Kız Lisesinin bahçesini izlerken oradaki genç kızların 50 yıl sonraki hallerini düşünerek onlara ağlaması, şefkate en güzel örneklerdendir."Başkasının günahına ağlayabilmek" şefkatin önemli yansımalarındandır.

Dem bu demdir. Asla ve asla ertelememeliyim...

Peygamberimiz:"Erteleyenler helak olmuştur" diyerek yapmamız gerekenleri zamanında yapmayı ertelemenin biriktirmenin ne kadar zararlı olduğunu ifade etmiştir. Hayatımızda en önemli anın "yaşadığımız an" olduğunu ve belki de yaşayacağımız son an olabileceğini düşünerek hareket etmeliyiz.Bu ibadetlerimizde ,davranışlarımızda kaliteyi samimiyeti getirecektir.Annesine, babasına , arkadaşlarına son defa görüşüyormuş bilinciyle davranan insan asla yanlış bir davranış içerisinde bulunamaz.

En önemli zaman içinde bulunduğumuz zaman, en önemli kişi görüştüğümüz kişi ve dünya da en önemli şeyin "iyilik yapmak" olduğunu asla unutmamalıyız.

İman sahibi olmalıyım...

“Bütün benliğini Allah’a teslim eden , daima iyilik yapan ve her türlü batıldan yüz çeviren, İbrahim’in inanç sistemine uyan kişiden daha iyi iman sahibi kim vardır ?” Nisa:125

Rabbimle inatlaşmamalıyım...

Rabbimiz,bazen sınamak için bazen yanlışlarımız karşısında bizi musibetler vasıtasıyla uyarabilir.Bu musibetleri iyi yorumlamalı Rabbimize dönmeli ve kendimizi gözden geçirmeliyiz.Merayı tecavüz eden koyuna çobanın taş atıp uyarması gibi bizde musibet taşlarından istifade etmeliyiz.Aksi takdirde musibetin artmasına kendimiz sebep oluruz.”Rabbimizin size acıyıp esirgemesi elbette umulabilir.Ama siz (günaha) geri dönerseniz , biz de (azaba) geri döneriz. Ve unutmayın ki)biz cehennemi hakkı inkar edenleri kuşatacak (bir hisar) kılmışızdır.” İsra 8

Karamsar olmamalıyım...

Peygamberimiz:”Kim insanlar helak oldu helak oldu derse , en evvel kendisini helak etmiştir.” buyurdu. Karamsar insan en evvel kendisine zarar verir. Çünkü ümit insanın her şeyidir.Onu kaybettiğinde her şeyini kaybetmiştir.

H.z Ali efendimiz:”Bir Müslüman en büyük günahı işlese bile Allahın o günahı affedebileceği ümidiyle tövbe etmelidir.Eğer Allahın affetmeyeceği ümitsizliğine kapılmak o günahıtan daha büyük bir günahıtır “der.

Üç sabrı daima taşımalıyım...

İnsan üç sabırla mükelleftir.

Biri:Musibet ve belalara karşı sabır.

Biri.Günahları işlememekte sabır.

Diğeri:Emredilenleri yerine getirmekte sabırdır.

Kalbimi sürekli zinde tutmalıyım...

H.z Ali Efendimiz “Bedenler yorulduğu gibi kalplerde yorulur. Şu halde kalplere yeni hikmet gerçekleri hediye ediniz” der.Kalbi ruhu zinde tutan hikmet ve zikri ilahidir.

Ayrıca seyahat etmek,sıla-i rahim yapmak kalbi ve bedeni dinlendiren zinde tutan faaliyetlerdir.

Gerçek güzelliğin sırlarını öğrenip uygulamalıyım...

- Güzel dudaklarınızın olması için dudağınıza acı, çirkin söz değdirmeyin
- Güzel gözleriniz olsun istiyorsanız güzel insanlarla göz göze gelin,gerçek dostlar edinip onlarla sık sık bir araya gelin
- İdeal vücut ölçülerine sahip olmak ve hep ince kalmak istiyorsanız ,yemeğinizi yoksullarla ve açlarla paylaşın.
- Alımlı saçlara sahip olmak istiyorsanız , çocuğunuzun günde en az bir kez onları okşamasına izin verin.
- Dikkat çekici pozlar vermek istiyorsanız ,yanınıza bilgelik ve tevazuyu alarak yürüyün.Asla cahilce ve gururla yürümeyin.

Genç ve güzel kalmak istiyorsam daha çok gülümsemeliyim...

Gülümsemek sadakadır. Pozitif enerjidir. İnsan gülümsediğinde yüzünde 17 kas , somurttuğunda 54 kas görev yapıyor.Dolayısıyla gülümseyen insanların yüzleri daha zinde,kendileri daha genç kalıyor.

Yumuşak ve tatlı sözlü olmalıyım...

Yüce Allah H.z Musa ve Harun’a “Firavuna gidin ve ona yumuşak söz söyleyin” demiştir. Peygamberimiz “Rıfk ve nezaket bir şeyde olduğu vakit onu güzelleştirir, bir şeyden çekilip alındığı vakitte o çirkinleşir.” der. Atasözlerimizde ”insanın eti yenilmez , derisi giyilmez tatlı dilinden başka neyi var.”, “tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır.” denilmiştir.

Zor olan 3 şeyi başarmalıyım...

Dünyada üç şeyi yapmak zordur: Sır tutmak, kusur bağışlamak ve boş vakitleri değerlendirmek.Bu 3 hususun üzerinde hassasiyetle durmalı ve bu zorlukları aşmalıyız.

Empati yapmalıyım...

Peygamberimiz “Kendisi için istemediğini kardeşi için istemedikçe insanın imanı tamam olmaz” demiştir. Her hareketimizde ,davranışımızda empati yapmalı ve kendimizi karşıımızdaki muhatabımızın yerine koymalıyız.”İğneyi kendine çuvaldızı başkasına batır” atasözü empatiye işaret eder.

“Kolaylaştırın,zorlaştırmayın.Müjdeleyin nefret ettirmeyin” hayat felsefem olmalı.

Aişe validemiz “Peygamber bir işin birden fazla yerine getirilme metodu varsa daima en kolay olanını tercih ederdi” der. Yine Peygamberimiz “Din kolaylıktır, kim onu zorlaştırmaya çalışırsa din ona galip gelir” demiştir. Biz Müslümanlara da düşen daima işin kolay tarafını tutmaktır.

“Rahmetim gazabımı geçmiştir” diyor rabbim. Ve o çok günahkar bir kulunu affettiğinde kimse ona niye affettiğini sormaz.O halde bize ne oluyor ki elimizde mühürler şablonlar ,sen cennetliksin , sen cehennemliksin diyebiliyoruz. Bizim görevimiz kolaylaştırmak,müjdelemek, hesap soracak,yargılayacak olan rabbimiz.Biz onun işine karışamayız.Biz “hesaba çekilmeden önce nefsinin hesaba çek” emrine uyararak ancak kendi nefsimizi hesaba çekebiliriz.Başkasının eksikliği, noksanlığı bize mazeret olamaz,hatta bizi ilgilendirmez.Herkes kapısının önünü temiz tutarsa şehir tertemiz olur.

Güvenilir , emin olmalıyım...

Peygamberimizin en önemli vasfı eminliği idi. “Fazilet odur ki düşmanları dahi o fazileti kabul etsin” kaidesine uygun olarak en şiddetli düşmanları dahi Peygamberimizin emanetini kabul ediyorlardı. Kendisi hakkında ölüm kararı verdiklerinde bile onda emanet eşyaları vardı.Bu İslam’dan önceki hayatında da böyleydi.Bir gençle alışveriş yapmışlar ve ertesi gün bir yerde buluşmak üzere ayrılmışlardı.Genç randevuyu unutmuş 3 gün sonra aklına gelmişti.Randevulaştıkları yere gittiğinde Muhammed bin Abdullah’ı bekliyor

bulmuştu.Muhammed bin Abdullah bağırmanın, kızmamış sadece “3 gündür seni bekliyorum ey genç bana eza verdin “ demiştir.

Bu gün hayatın her alanında dürüstlük eminlik en büyük sermayedir. Robert Bosch: “Güvenimi kaybetmektense para kaybetmeyi tercih ederim” der. Evet güven para kazandırır ama eğer güveninizi kaybetmişseniz para o güveni geri getirmez.

Sıla-i rahim ,akrabaları ziyareti ihmal etmemeliyim...

Sıla-i Rahim o kadar önemlidir ki , hoca efendilerin her Cuma günü okudukları hutbedeki ayetle en geç haftada bir bize hatırlatılır.Peygamberimiz “Sıla-i Rahim ömrün ve rızkın bereketlenmesine yol açar” diyerek dünyada dahi faydasına dikkat çekmiştir. Kendisi sık sık tüm akrabalarını dolaşır onların gönlünü alır, ihtiyaçlarını görür hatta bazen aynı şehirde olmalarına rağmen evlerinde uyurdu. Bizim akrabalık ilişkilerini canlandırmaya, yaşatmaya toplum olarak ne kadar ihtiyacımız var. Özellikle bayramları ve izinlerimizi sıla-i rahim için birer vasıta olarak görmeli bu farzı ihmal etmemeliyiz.

Namaz, gözümün nuru, dinimin direği, ruhumun teneffüsü...

Dinimizde imandan sonra en önemli amel beş vakit namaz. Bu yoğun dünya telaşına dur deyip rahmeti rahmanın huzuruna bizi çıkaran miraç.Ruhumuzun hayat suyu,vicdanımızın ışığı,kalbimizin gıdası. Şu keşmekeş dünyada bir mola verip tekrar kendimize dönme,rabbimizi hatırlama vesilesi.

Neciyim,nereden geliyorum ,nereye gidiyorum ...

İnsan bir yolcudur. Ruhlar aleminden,dünyaya,dünyadaki vazifesi bittikten sonra ,kabir alemleri vasıtasıyla ahirete ,baki mekanlara seyahat eden bir yolcudur.

Bu yolculuktaki en önemli durak olan dünyayı ,dünyadaki vazifesini iyi bilmek zorundadır.Dünyadaki vazifesi rabbini bilmek tanımak ve ona hakkıyla kulluk etmektir.Yoksa insan bir hayvan gibi nefsinin dünyanın doyuramayacağı arzularını tatmin için dünyaya gönderilmemiştir.

Dünya bir vitrindir unutmamalıyım...

Dünya ahiretin küçük bir vitrinidir,bir numuneler tezgahıdır.Bu vitrindeki ürünlerin bakileri ve daha güzelleri ahirettedir.Dünyayı böyle görmeli böyle yaşamalıyız.Numunelerini tadıp asıllarına bakilerine ulaşmak için çalışmalıyız.

Dünya denizinde bir gemi gibi olmalıyım...

Peygamberimiz “Dünya sevgisi bütün hataların başıdır” der. Dünya denizine fazla dalanlar hep boğulmuştur. Dünyayı ahiretin tarlası ve Cenabı Hakkın isimlerinin tecelli ettiği yüzüyle değerlendirmeli bu anlam ve manaları aldıktan sonra fani ve fena yüzüne takılıp kalmamalıyız.

Cenabı Hak “Dünyadan da nasibini unutma” diyerek bu denizin faydalarına dikkat çekmiştir. Ama hiçbir zaman onun geçici ,fani olduğunu bizim baki olan ahiret hayatına geçmemize bir vasıta olduğunu unutmayacağız.

Çok çalışmalıyım...

Yüce Allah “İnsana çalıştığından başkası yoktur” der.Müslüman hem dünya hem de ahireti için çok çalışmalıdır.İkisini de kazanabileceği zaman ve sermaye insana verilmiştir.Peygamberimiz “Çalışıp kazanan Allah’ın sevgilisidir” diyerek çalışmanın önemine dikkat çekmiştir.Ama helal yoldan ve hırs göstermeden.

Bediüzzaman’ın dediği gibi “Allah’ın dinin yüceltilmesi direkt maddeten gelişmeye ve yükselmeye bağlıdır.Dolayısıyla Müslümanlar çok çalışacak ve maddi ve manevi olarak güçlü olacaklardır. Veren el alan elden daima üstündür.M. Akif Ersoy’da bu olayı şöyle işler:

Kim kazanmazsa ekmek parası , dostunun yüz karası düşmanın maskarası

Şükür ve hamd nimeti artırır daima şükredenlerden olmalıyım...

Küfür ve dalalet dışında her halimize şükretmeliyiz.Cenabı Allah “Şükrederseniz artırırım “ diyor.Nimetlere şükür cihetiyle daima kendimizden aşağıdakilere , kulluk etme ,ibadet etme ve başımıza gelen musibet cihetinde de daima kendimizden yukarıdakilere bakmalıyız.Ayakkabımız olmadığında üzölmek yerine ayağı olmayan Allah’ın kullarını hatırlayalım.Çünkü Mevlamız hepimizi ayrı ayrı imtihan ediyor. Emin olun kim ne kadar kaldırabiliyorsa ona göre bir yükü imtihan

olunuyor.Dolayısıyla herkesin bir yükü var şefkatle merhametle birbirimize yardımcı olalım , dua edelim.

Düşünmeli ve düşünceye değer vermeliyim...

Peygamberimiz “Bir saat tefekkür bir sene nafile ibadetten evladır” der.Kuran-ı Kerim’de tüm insanlığa 56 yerde düşünme yani “tefekkür, tedebbür taakkul “ emredildi.Düşünme insanının kudret ve kuvvetinin üreticiliğinin kaynağıdır.Düşünce aklın ürünüdür.Akıl öyle bir nimettir ki ona göre daha üstün gibi görünen hayal aklın meyvelerine ,icadlarına ulaşamıyor. Bundan 100 yıl önce hangi insanın hayali bu günkü aklın ulaştığı teknolojinin harikalarını düşünebilirdi.

Akıl ve vicdanımı birlikte hareket ettirmeliyim...

Bediüzzaman “ Aklın nuru fünunu medeniyedir.(müspet ilimlerdir) Vicdanın ziyası ulumu diniyedir.İkisinin birleşmesinden hakikat ortaya çıkar.Öğrencinin himmeti kanatlanır.İkisi de doyurulmaz biri ihmal edilirse birinden taassup diğerinden inkar çıkar. Yani insanın hakikati bulması için hem maddi fenni bilimlere hem de manevi dini ilimlere ihtiyaç vardır.Kamil insan ancak ikisinden de nasibi olan insandır.

Doğuyu-Batıyı birleştirmeliyim...

İslam ne doğudur ne batı. İkisine beraber bakar ve birleştirir. Batıda hakim olan akıldır. Doğuda hakim olan kalptir. İslam hem akla hem kalbe hitap eder ikisini de doyurur. İslam batının bilim ve felsefesini , doğunun hikmet ve maneviyatıyla birleştirir ve insanı hakikate ulaştırır. Doğu ve batı ayrıldığında ikisinin de insanlığa saadet sunma imkanı yoktur. Kuran-ı Kerim iki tarafın güzelliklerini kendisinde toplamış ve iki cihanın saadetlerini temin edecek reçeteleri sunmuştur.

Okumadan olmaz: Okumalı, çok okumalı, daima okumalıyım...

Dinimizin ilk emri “oku”. Peygamberimiz:”İnsanlar helak oldu alimler kurtuldu, alimler helak oldu ilmiyle amel edenler kurtuldu,ilmiyle amel edenler helak oldu ilmiyle yalnız Allah rızası

için amel edenler kurtuldu,onlarda bir uçurumun kenarındadır.”hadisiyle her şeyin ilimle başladığını ifade etmiştir.Allah’tan da hakkıyla yalnız alim kullarının korkacağını Yüce Allah’ımız kendisi kitabında ifade etmiştir.H.z Ali efendimiz:”Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum” diyerek okuyup öğrenmenin ne kadar önemli olduğunu ifade etmiştir.Peygamberimiz “Sabahleyin kalkıp ilimden bir mesele öğrenmen bin rekat nafile namaz kılmaktan evladır” demiştir.Yine Peygamberimiz bir gün mescidine girdiğinde , mescidin iki köşesinde iki cemaat görür.Cemaatin biri ilimle biri zikirle meşgul olmaktadır.Peygamberimiz ikisinin de hayırlı olduğunu ifade ettikten sonra “innema buistu muallimen:ben muallim olarak gönderildim “ der ve ilim ile meşgul olanların arasına oturur.

Peygamberimiz ümmi , okuma yazması yok idi.Ona gece namazı farz idi.Yani o okumasını her gece Kuran-ı Kerim’den yapar.Cebrail’den dersini alırdı.Biz de Kuran-Kerim’i sürekli masamızın üzerinde tutarak, her gün ondan ve diğer kitaplarda okuyarak kendimizi zinde tutmak zorundayız. Çünkü bu din okumadan yaşanmaz. Okumadan din bilinmez.Okumadan Yüce Allah tanınmaz.Okumadan imanımız tahkiki olmaz taklidi kalır.Kısaca okumadan insanı kamil olunmaz.

İmanımızı taklidi değil, tahkiki yapmalıyım...

İman iki çeşittir. Taklidi ve tahkiki. Taklidi: Anne-babadan öğrenme,kulaktan duyma.İşte Allah vardır ,birdir, kainat onun mülküdür gibi.Tahkiki iman:Bizzat kendisi okuyup araştırarak, Allah’ın varlığına birliğine her yarattığı şey üzerindeki imzasını mührünü görerek iman etmektir.Yani yerde ve gökte neye baksa ondan Yaratıcısının işaretini görebilmeli , imanını kuvvetlendirecek delilleri toplayabilmelidir.Tahkiki imana sahip bir müslümanın nazarında kainattaki her bir şey Yaratıcısının kendisine yazdığı bir özel mektup bir özel mesajdır.İmanla insan o mesaj ve mektupları okur ve imanı daha da güçlenir,sarsılmaz bir hale gelir.

İmanımı sürekli takviye etmeliyim...

Peygamberimiz “İman elbisenin eskidiği gibi eskir.Onu “Lailaheillallah” ile takviye ediniz” der.İmanımız,yaptığımız amellerle,okumayla tefekkürle güçlenirken ,günahlarla,gafletle,lüzumsuz şeylerle uğraşmayla zayıflar. Onun için sürekli imanımızı takviye etmeliyiz. Başta inandığımız esasları hayatımıza tatbik edip onları bir huy,bir meleke haline getirmek üzere , okumayla , tefekkürle,sohbetlerle güzel meşguliyetlerle imanımızı zinde tutmalı eskimesine meydan vermemeliyiz.

Önce çalışmalı sonra tevekkül sahibi olmalıyım...

Bediüzzaman “iman tevhid, tevhid teslimi, teslim tevekkül, tevekkül saadeti dareyni (iki dünya saadeti) netice verir” der. Kainatın rabbine iman eden mümin ona itimat etmelidir. Kainatın kaderini yazan el ile kendi kaderini yazan elin aynı el olduğunu bilen insan eleme, kedere, üzüntüye, telaşa düşmez. Ömründen gerçek anlamda lezzet alır.

Hırs tamah ve sürekli artırma arzusu. Bunlardan uzak durmalıyım...

Muhammed Esed Berlin metrosunda yolculuk yaparken insanların yüzlerine dikkat eder. Gördüğü yüzlerin istisnasız hepsinin derin bir acıyla kasılı olduğunu ve bir cehennem azabı çektiklerini hissedince, eve gelir Kuran-ı Kerim’i tefeül ile yani rasgele açar. Tekasür suresi çıkar ve onu okur. Berlin metrosundaki insanların halini anlattığını görür ve 21.yüzyıl insanının bu durumunu bir insan 13 asır önceden göremez bu Allah’ın kitabıdır der Müslüman olur.

Bütün çağlarda insanlar tamahı, açgözlülüğü tanımışlardır. Ama tamah ve açgözlülük başka hiçbir çağda bu günkü kadar ciğer sökücü bir hırs halinde kendini göstermemiştir. İblis adeta insanları gemlemiş “daha çok para mal, daha çok makam mevki, daha çok şan şöret diyerek kamçısını yalancı hedeflere doğru dehlüyor teşvik ediyor sevk ediyor. İnsanlar ellerindeki nimetlerin kıymetini bilmiyor, şükrünü eda etmiyor, “hep daha çok daha çok” diyerek kendilerini helak ediyorlar. Oysa “kanaat tükenmez hazinedir”.

Gıybet ve dedikodu. Şeytandan kaçır gibi kaçmalıyım...

Kuran-ı Kerim “ mümin kardeşinin etini yemek gibidir” diyerek altı mertebede gıybet ve dedikodudan uzak durmamız konusunda uyarıyor. Kul hakkı olduğu için çok önemle kaçınılması gereken bu günahlardan maalesef kaçınıyor, rahatça işleyebiliyoruz. Oysa Müslümanların sosyal hayatını zehirleyen bozan, perişan eden bu iki illetten şiddetle sakınmalı ve bulunduğumuz tüm mekanlarda da müsaade etmemeliyiz.

Her zaman ve herkese hüsnü zan etmeli, sui zandan kaçınmalıyım...

Mümin iman dairesindeki herkesi kendinden üstün bilmeli ve onlar hakkında hüsnü zanda bulunmalıdır. Kardeşinden gördüğü bir hareketi daima güzel bir şekilde yorumlamalı, vsui zan

etmemelidir. Aksi takdirde “bir Müslüman kardeşinin bir hareketini sui zanla yorumlayanın ,kendisinin de hareketinin sui zanla yorumlanacağını unutmamalıdır.

İnsanları kendi hakkımda sui zanna sevk etmemeliyim...

Peygamberimiz hanımıyla beraber giderken sahabeyle karşılaştığında selamlaşmadan sonra “yanımdaki filandır” diyerek yanındakinin kim olduğunu belirtirdi.”Biz sizden şüphemi edeceğiz ey Allah’ın Resülü” diyen sahabeye “Şeytan insan vücudunda dolaşan kan mesabesindedir. Ben sizin gönüllerinize şeytanın kötü bir şüphe atmasından korktum “ demiştir. Müslüman diğer insanları sui zanna sevk edebilecek davranışlarda bulunmayacak, öyle bir davranış meydana gelirse olayın bütün yönlerini insanlara açıklayacaktır. Çünkü yanlış anlaşılmaya müsait her davranış muhakkak birileri tarafından yanlış anlaşılacak kötüye yorumlanacaktır.

Başkalarının hatasını örtmeli, asla ayıplamamalıyım...

İnsanız. Hepimiz hatalar işleriz. Peygamberimiz “Hata edenlerin en hayırlısı tövbe edenlerdir.” der. Madem ki hepimiz aciziz, kusursuz değiliz. O halde müminin ayıbını gördüğünde onu örtmeli açığa vurmamalıdır. Onu Rabbine havale etmeli ve ıslahı için dua etmelidir. Eğer ayıbından dolayı mümini ayıplarsa o ayıbı kendisi de işlemeden ölmeyeceğini Peygamberimiz ifade etmektedir.

Kalp ayine-i samettir. Sametten başkasıyla tatmin olmaz...

Yüce Allah kalbi öyle bir surette yaratmıştır ki; ancak ve sadece “her şey ona muhtaç, O hiçbir şeye muhtaç olmayan ve kalbin isteklerini yerine getirebilecek biz zatın muhabbetiyle mutmain olur. Eğer kalbi muhabbetullah ile tatmin etmeyip onun yerine başka şeylerle doyurmak mümkün değildir. Onun için hadiste maddiyatla kalbin tatmin edilmeyeceğini izah için şöyle denilmiştir.” İnsana bir vadi dolusu altın versen 2. vadiyi ister. Onun gözünü ancak toprak doyurur.

Kalbimi sık sık denetlemeliyim...

Peygamberimiz “Fitneler kalplere peşpeşe isabet ederler. Hangi kalp o fitneleri kabul ederde sindirirse , o kalpte siyah bir nokta oluşur. Hangi kalpte o fitneleri kabul etmezse o kalpte

beyaz bir nokta oluşur.Kalpler iki çeşit olurlar.Beyaz olanı beyaz ve sert sefa taşı gibidir.Yeryüzü ve gökler kaldığı müddetçe ona fitneler zarar veremez.Siyah olan diğeri ise , içinde olanı dökülmüş kalp gibi kupkuru durur.Ne iyiliği bilir , ne de kötülüğü inkar eder ,ancak hevai nefsiyle hareket eder.(müslim144)” demiştir. H.z. Ali Efendimiz de “Kalpler vahşidirler,onları kim uysal hale getirirse ona yönelirler” der.Bizi bizden daha iyi bilen Yüce Allah’ın Kuran-ı Kerim’de tarif ettiği kalp çeşitlerini zikrederim.Bizim kalbimiz acaba hangisi:

1.Mutmain Kalp: Onlar, iman edip kalpleri Allah’ın zikriyle yatışan kimselerdir; evet Allah’ın zikri ile kalpler yatıştır!" Rad,28

2.Selim Kalp: Ancak Allah'a temiz ,selim bir kalp ile varan başka!" Şuara 89

3.Allah’a Yönelmiş Kalp: “görmediği halde Rahman'dan korkup O'na yönelen bir kalple gelen kimselere.” Kaf 33

4.Allah Korkusundan titreyen Kalp: Gerçek mü'minler ancak o mü'minlerdir ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; karşılarında ayetleri okunduğu zaman, imanlarını artırır ve Rablerine tevekkül ederler Enfal 2

5.Allah’a bağlı Kalp: Ve bunu Allah size sırf bir müjde olsun ve bununla kalpleriniz yatışsın diye yapmıştı. Yoksa zafer Allah'ın kendindedir. Gerçekten Allah, azizdir, hikmet sahibidir. O zaman size -tarafından bir güven olmak üzere- bir uyku sardırıyordu ve üzerinize gökten su indiriyordu ki, bununla sizi temizlesin, şeytanın murdarlığını sizden gidersin, kalplerinize güç versin ve bununla ayaklarınızı sağlamlaştırsın! Allah Enfal 10-11

6.Mütevazı Kalp: Bir de kendilerine ilim verilmiş olanlar, Kur'an'ın şüphesiz Rabbından gelen bir gerçek olduğunu bilsinler ve ona iman etsinler de kalpleri O'na saygı duysun. Çünkü Allah iman edenleri doğru bir caddeye çıkarır. Hac 54

7.Huşu içindeki Kalp: O iman edenlere zamanı gelmedi mi ki, kalpler! Allah'ın zikrine ve inen gerçek aşkına saygı ile coşsun ve bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun zaman geçip de kalpleri katılaşmış. Çoğu da günaha dalmış bulunanlar gibi olmasınlar? Hadid 16

8.Yumuşak ve ülperen Kalp: Allah sözün en güzelini, ikizli (uyumlu ve ahenkli) bir kitap olarak indirdi. Ondaki Rablerine saygısı olanların derileri (tüyleri) ürperir. Sonra derileri de kalpleri de Allah'ın zikrine karşı yumuşar: işte bu, Allah'ın rehberidir. Allah onunla dilediğini; doğru yola çıkarır. Her kimi de Allah şaşırtırsa, artık ona hidayet edecek yoktur. Zümer 23

9.Eğri Kalp: Sana bu muazzam kitabı indiren O'dur. O'nun bir kısmı anlamları kesin olup kitabın temelini oluşturan ayetlerdir. Diğer bir takımları da anlamları benzeşik olanlardır. Ama kalplerinde bir yamukluk bulunanlar fitne aramak ve keyiflerince yorumlamak için sadece anlamı benzeşiklerin ardına duserler. Halbuki, onun gerçek yorumunu ancak Allah bilir. İlimde derinleşmiş olanlar da: "İnandık, hepsi Rabbimizdendir." derler. Bunları özü temiz olanlardan başkası dusernemez. Ali İmran 7

10.Gafil Kalp: Sabah akşam Rablerine rızasını dileyerek dua eden kimselerle beraber nefsince sabret! Sen dnya hayatının susernunu arzu ederek onlardan gözlerini ayırma. Kalbini, Bizi anmaktan gafil kıldığımız, keyfinin ardına dusermiş ve işi aşırılık olmuş kimseye uyma! Kehf 28

11.Katı Kalp: Sonra bunun arkasından kalpleriniz katılaştı. şimdi onlar taşlar gibi, hatta daha duygusuz; çünkü taşların öylesi var ki içinden nehirler kaynıyor, öylesi var ki çatlıyor da bağrından sular fişkırıyor ve öylesi de var ki Allah korkusundan yerlerde yuvarlanıyor. Sizlerin neler yaptığından Allah gafil değildir.Bakara 74

12.Kılıflı Kalp: "Bizim kalplerimiz kılıflıdır" dediler. Öyle değil! Allah onları kafirlikleri sebebiyle lanetledi; onun için çok az imana gelirler. Bakara 88

13.Hasta ,illetli Kalp: Ey peygamberin hanımları, siz kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz; eğer Allah'tan korkuyorsanız, konuşurken kırtmayın ki, kalbinde bir hastalık bulunan, kötü bir ümide kapılmasın. Güsgüzel, dosdoğru söz söyleyin! Ahzab 32

14.Mühürlü Kalp: Tanrısını hevesi edinen ve Allah'ın durumunu bilerek kendisini şaşırttığı, kulağını ve kalbini mühürleyip gözüne de perde çektiği kimseye şimdi bir baksana! Artık onu Allah'tan sonra kim yola getirebilir. Hala dusernemez misiniz? Casiye 23

15.Bağlı Kalp: Eski sahiplerinden sonra bu toprağa varis olanlara hala şu gerçek belli olmadı mı ki: Eğer dilemiş olsaydık onların da günahlarını başlarına arpardık! Kalplerinin üzerini mühürleriz de onlar gerçeği işitmezler. İşte o ülkeler -ki, sana bunların başlarına gelenlerden bazılarını naklediyoruz- andolsun ki, onlara peygamberleri açık deliller ile geldiler. Daha önce inkar etmeyi adet edindikleri için, iman etmek istemediler. Allah kafirlerin kalplerini işte böyle mühürler! Araf 100,101

16.Kapalı Kalp: ve şöyle demektedirler: "Kalplerimiz, senin bizi çağırdığın şeye karşı örtüler içinde, kulaklarımızda da bir ağırlık var ve seninte aramıza bir gergi (perde) çekilmiştir. Haydi, yap yapacağını çünkü biz yapıyoruz!".Fussilet 5

17.Kör Kalp: Ya o yerde niye bir dolaşmadılar ki, kendileri için akıllanmalarına sebep olacak kalpleri ve işitmelerine sebep olacak kulakları olsun;çünkü gerçek şudur ki, gözler körelmez, ancak sinelerdeki kalpler körelir.Hacc 46

18.Kilitli Kalp: Öyle olmasa, Kur'an'ı bir düşünmezler mi? Yoksa kalpler üzerinde üst üste kilitleri mi var?Muhammed 24

19.Oyalanan Kalp: Rablerinden kendilerine gelen her yeni uyarıyı ancak alaya alarak dinliyorlar.Kalpleri hep oyunda, hem o zalimler gizlice fısıldaştılar:"Bu ancak sizin gibi bir insan! Artık göz göre göre büyüye mi gidiyorsunuz?"Enbiya 2,3

Yaklaşmayın emri olan iki şeye yaklaşmamalıyım...

Yüce Allah Kuran-ı Kerim' de iki amel için "yapmayın" değil "yaklaşmayın" emrini kullanıyor. Bundan mana yaklaşırsanız büyük bir ihtimalle yaparsınız demektir. Bunlar: Zina ve Yetim Malıdır. Zinaya da yaklaşmayın; çünkü o pek çirkindir ve kötü bir yoldur. İsrâ 32 Yetimin malına da yaklaşmayın. Ancak rühdüne erişinceye kadar en güzel şekilde yaklaşma başka; verdiğiniz sözü yerine getirin; çünkü verilen sözde muhakkak bir sorumluluk vardır.İsrâ 34

İyi bir anne ve baba olmak için şunları ihmal etmemeliyim...

1.Çocuklarımıza özel ,çocuklarımız için muhakkak zaman ayırmalıyız: Çünkü onların bizim geleceğimiz.Ne güzel söz "evladım iyi neyleyim malı,evladım kötüm neyleyim malı" İşlerim hafiflesin ya da bitsin diye beklemelim.Dünyanın işini hiç kimse bitirememiştir.

2.Bir aile olarak ,aile içi iletişime önem vermeliyiz: Aile içi iletişim ailemizin tüm üyelerine güven ve huzur verir.Yemekleri beraber yiyip,birlikte olmaya gayret etmeliyiz.

3.Eşimizle mükemmel bir iletişim kurmalıyız: Çocuklarımız için iki başrol oyuncusu bizleriz. Onların ana bilgi kaynağı olduğumuzu unutmamalıyız.

4.Sözlerimizi tutmalıyız: Söz verirken dikkatli olmalıyız.Bir söz verdiyse yerine getirmek için tüm imkanlarımızı zorlamalıyız.Bütün gayretimize rağmen yerine getiremeyeceksek bunu çocuğumuza ikna olacağı şekilde izah etmeliyiz.

5.Çocuklarımızı yetenekli görüp bunu sık sık onlara söylemeliyiz: “Marifet iltifata tabiidir. Müşterisiz meta zayıdır” Çocuklarımıza ne kadar iltifat edersek o kadar kendine güvenleri artar, o kadar kabiliyetleri gelişir.

6.Güçsüzlüğümüzü ve hatalarımızı kabul etmeliyiz: Çocuklarımızın sadece başarılarımız karşısında ne yaptığımızı değil, başarısızlık karşısında da ne yaptığımızı göstermeliyiz. Başarısızlığımızın dünyanın sonu olmadığını, hayatta herkesin başarısız olduğu vakitler ,anlar olduğunu öğretmeliyiz.

7.Sevgimizi açıkça çocuklarımıza göstermeli bu konuda cimrilik etmemeliyiz: Çocuklarımıza sevdiğimizi söylemeliyiz.Onlarla güreşmeyi,dokunmayı ,sarılmayı,koklamayı ihmal etmemeliyiz

8.Disiplini elden bırakmamalıyız: Sevmek sevilme güzel ama hak ettikleri ve gerektiğinde ceza ve mükafat yöntemleri kullanarak sorumluluğu,ciddiyeti,çalışkanlığı öğretmeliyiz.

9.Çocuklarımızın her şeyiyle ilgilenmeli onların farkında olmalıyız: Çocuklarımızın arkadaşlarını biliyor muyuz. Hedefleri , idealleri neler haberimiz var mı? Haytan ne istiyorlar,ne bekliyorlar bir fikrimiz var mı?

10.Çocuklarımızı , gözlerinin içine bakarak gerçekten dinlemeliyiz: Biz onları onarla değer vererek dinlersek onlarda bizi dinleyecektir.

11.Öfkemizi kontrol etmesini bilmeliyiz: Bazen bir öfke patlamasının onlarda derin izler bırakabileceğini unutmamalıyız.

12.Aynada sıkı sık kendimize bakmalıyız: Kendine sevecen olmayan ailesine karşı sevecen olamaz.Kendine cömert olamayan ailesine cömert olamaz.Onun için kendimizi sık sık gözden geçirmeli kendimizi ihmal etmemeli ,kendimize zaman ayırmalıyız.

Şu yedi büyük hatadan kaçınmalıyım...

- 1.Çalışmadan kazanılan servet
- 2.Vicdan olmadan (alınan) haz
- 3.Şahsiyet olmadan(edinilen)bilgi
- 4.Erdem (ahlak) olmadan (yapılan)ticaret
- 5.İnsan dikkate alınmadan yapılan bilim
- 6.Özveri olmadan (yapılan) ibadet
- 7.İlke olmadan (yapılan) siyaset (Mahatma Gandhi)

Şefkatli olalım derken aşırıya kaçmamalıyım...

Allah'ın rahmetinden fazla rahmet, şefkatinden fazla şefkat olmaz olmamalı. Buez bu şefkat ,rahmet değildir. İçinde hikmet bulunmayan şefkat hamakattir.

Diyebilibilir ki; “Allah'ın rahmet deryasından dağıtmışsak ne olmuş yani! Katre mi eksilir?” Yoo. Eksilmez. Ama bu bir “gel otur, al götür” meselesi, bir “canın sağ olsun efendi; mal senin, ne verin elinle o gider seninle” meselesi değil ki. Dahası, Allah'ın rahmet denizini destursuz girecek darı ambarı bilme meselesi de değil. “Bu ne cüret!” der, Hz. Peygamber'e İbn Ubey'in cenazesi dolayısıyla yapılan mükerrer uyarıyı hatırlayıp, bu konuda Yüce kitabımızın uyarılarını ve Peygamberimizin uygulamalarını unutmayacağız.

Çünkü İslam'a iman eden mümin “Allah'ın koyduğu hudutları koruma” İslam ile İslam olmayan tavır ve davranışlarda tavrını Kuran ve Sünnete göre koymalıdır. İman-inkar sınırını yol geçen hanına çevirmemek gerekiyor. Hakikate ne ise ona saygı esastır. Bırakalım da herkes istediği gibi yaşasın, ölmek istediği gibi ölsün,nasıl bir cenaze töreni istiyorsa öyle yapılınsın , varmak istediği yere varsın,demek istediğini desin , inkar etmek istediğini inkar etsin yani herkes inandığı savunduğu dinince hareket etsin. Ne olur hepimiz herkes Kafirun suresini hissederek ve yaşayarak okuyalım. Ben ce hak ve batıl o zaman daha net görülecektir.

İmanın iki yarısına dikkat etmeliyim...

Peygamberimiz “iman iki parçadır.Biri sabır,biri şükür” buyuruyor. Mümin başına gelen musibete sabır , nimete şükür etmesini bilmelidir.Zaten hayat bu ikisinin arasında geçmiyor mu.

Söz söylemeden ve davranıştan önce iyi düşünmeliyim...

Peygamberimiz “Sonradan özür dilemeyi gerektiren davranışlardan kaçınınız.” duyuruyor. Kişi dilinin altındadır. Onun için bir sözü söylemeden , bir davranışta bulunmadan önce iyi düşünmeli sonradan o sözden ve hareketten dolayı özür dilemek zorunda kalmamalıyız. Çünkü

insan ilişkilerinde hata yapmak vazoyu kırmak gibidir. Özür dileyerek o vazoyu yapıştırabilirsiniz ama o çatlak sürekli kendini gösterecektir.

Dostlukta ve düşmanlıkta aşırı gitmemeliyim...

Peygamberimiz “Dost olduğunuzda aşırı gitmeyin , gün gelir düşman olursunuz; düşmanlıkta da aşırı gitmeyin gün gelir dost olursunuz” diyerek bize itidalli yolu göstermiştir.İşlerin hayırlısı vasat (orta) olandır.Hayatımızın her alanında ifrat ve tefritten uzak durmalıyız.

İnsanlara akıllarına göre hitap etmeliyim...

Siz bir meseleyi ne kadar iyi anlatırsanız anlatın , o mesele muhatabınızın anlayış kapasitesi ölçüsünde anlaşılacaktır. Onun için Peygamberimiz “ İnsanlara akıllarına göre hitap ediniz” buyurmuştur.Cenabı Hak Kuranı Kerim’de “tenezzülatı İlahiye “ tabir ettiğimiz şekliyle yani insanların seviyesine göre onların anlayacağı şekilde hitap etmiştir.

Başkasının kusurunu değil kendi kusurlarımızı düşünmeliyim...

Peygamberimiz “Başkalarının kusurlarından bahsetmek istediğiniz vakit kendi kusurlarınızı hatırlayın. O zaman başkalarının kusurlarından bahsetmeye hakkınızın olmadığını anlarsanız” buyurmuştur. İnsan önce kendini bilmeli ,kendine dikkat etmelidir. Herkes rabbine yalnız gidecek ve hesabını kendisi verecek kimse kimsenin hatasından hesaba çekilmeyecektir.

İslam’ın Kadına Bakışını iyi bilmeliyim...

İslam’ın kadına bakışı konusunda maalesef net bir görüş Müslümanlar tarafından ortaya konulamıyor. Ortaya konulan görüşlerin çoğunda hayata pratize edilmemiş , edilmemiş görüşlerdir.Kadın hakları ve kadının şahsiyetinden söz etmek, İslam’ın kadın hakkındaki görüşünü ortaya koymak ve bunu kabul etmek başka mesele, o görüşle amel etmek, İslami olduğuna inandığımız değerlere göre hareket etmek, yani İslami görüşü pratize etmemiz ve inandığımız hakları sosyal düzenimize ve yaşamımıza tatbik etmemiz ise başka bir meseledir. Fakat genellikle bizler teoriyle iktifa ediyoruz.

İslam’da yaşam, toplum, sosyal ilişkiler, kadın hakları, çocuk ve aile haklarının ne olduğunu bilen, fakat pratikte köhne dinden olmadığı halde din gibi sunulan gayr-i islami geleneklere tabi

olan, hatta yaşamını, İslami değerlere göre değiştirme cesaretini bile gösteremeyen insanımız sayısı oldukça fazladır.

Kadın hakları ve kadının rolü bilimsel ve düşünce alanında bir mesele olarak sürekli gündem teşkil etmiştir. Özellikle 18. 19. ve 20. yüzyıldan itibaren ve ikinci dünya savaşından sonra kadının sosyal hakları ve insani özellikleri meselesi bilimsel toplantılarda, dünyanın siyasi ve sosyal akımlarında şiddetli bir ruhi hadise ve sarsıntı şeklinde, devrimci bir kriz şeklinde ortaya çıkmıştır.

Maalesef kriz 20. yüzyıla egemen güçlerin takviyesiyle bütün beşeri toplumlara, hatta dini ve geleneksel kapalı kaleler içerisindeki toplumlara kadar yayılmıştır. Karşısında tam olarak duran toplumlar ise çok azdır.

Kadın özgürlüğü adıyla ortaya çıkan bu özel modernizmle mücadele, genellikle kör ve mutaassıp karşı çıkışlarla yapılmış ve tepki hareketi olarak ortaya çıkmıştır. Dolayısıyla, hücumlar karşısında direnememiştir. Çoğunluğu sağlayan yeni tahsilliler, batı benzerliler bu krizi, şiddetle kabul ettiler ve bu yıkıcı başkalaşmanın en güçlü, temsilcileri, yayıcı ve takviye edici faktörleri oldular. İslami toplumlarda kadın özgürlüğünün modernist saldırısına karşı, yapılan mücadele her ii cenahtan da takviye, kabul ve teyit edici idi. Şibih aydın(sahte aydın) ve acemice direnişlerle, bilim ve mantık dışı karşı koyuşlarla yanlış bir şekilde hareket ederek onun devamını sağladılar.

Acemice direnişler ve mantık dışı mücadeleler, her zaman karşı cephe ya da düşünceyi kuvvetlendirir. Bu genel bir yasadır.

İlke ve temellerinden bir modern kadının yaşam biçimi olan batı düşüncesi ve kültürünün saldırısı karşısında, doğu toplumlarına direniş bahşedebilecek büyük etkenlerden biri, zengin bir kültür, güzellik, iyilik, deneyim, değer ve inanca ve aynı şekilde ileri insani haklara özellikle din ve tarihte kemale ermiş çok yüce simalara sahip olmaktır. Ne mutlu ki bu hususta müminler hayli zengindirler.

İslami toplumların yeni kuşağında bilinçli bir direniş meydana getirmek için, en büyük araç, en mümtaz çehrelere, islam dini ve tarihimizde zinde, örnek ve yüce şahsiyetlere sahip olmaktır. Eğer bu simalar tam manasıyla tanınırsa; tam anlamıyla tasvir edilir ve anlatılırsa, dürüst ve bilinçli, bilimsel ve yeni bir görüşle yeniden tanıtılır ve tanınırlarsa, onların hatırası diriltilir, şahsiyet ve misyonları tekrar ortaya konursa, yeni kuşak şunu hissedecektir ki; köhne geleneklerden kurtulmak, sapmış ve gerici geleneklerden kurtulmak, ve bu gün kadının kurtulması için batının modernizm adıyla yaptığı sapık çağrılara, olumlu cevap vermeye gerek yoktur.

Bu gün problemlerimizi halletmek, zamanımızın suallerine cevap vermek şu anda sahip olduğumuz düşünsel kapışma ve mücadeleler ve şimdi hissettiğimiz gereksinimler için bu değer ve

dersleri nasıl anlayabilir, nasıl gerçekleştirebilir ve onlardan nasıl yararlanabiliriz? İşimizin asıl hedefi budur. Dolayısıyla çabalarımız bu noktada yoğunlaşmalıdır.

Sorun nasıl anlamak sorunudur. Mesele şudur ki; Yeniden Hz. Fatıma'nın hal şerhini yaptığımız zaman, Onun durumu ve işinden, sosyal, düşünsel ve dini yönünden nasıl ders alabilir ve nelerinden faydalanabilir? Mesele budur. Bu mesele temel bir meseledir. "Nasıl anlamak?"

II.Dünya savaşından sonra kadın sorunu Batıda çok hassas bir mesele olarak gündeme geldi. Bunun sebeplerinden birisi bizzat dünya savaşıdır. Çünkü ikinci dünya savaşı aile bağlarını tamamen yıkmıştır.

Fakat bundan evvel, Kilisenin din adına savundukları ve her zaman dinin bekçilik ettiği üsleri, kadının manevi, sosyal ve insani değer, hak ve şahsiyetini yok etmiştir. Evet kilise bunları din namına savunmuştur. Rönesans'tan burjuvazinin devriminden sonra bireysel özgürlük kültürü olan Kiliseye karşı bir zafer kazandı. Burjuvazinin hamle yapması neticesinde kilisenin hukuki ahlaki, bilimsel, ruhi ve bilimsel egemenliği ve beraberinde din de yok oldu.

Ve ansızın cinsel özgürlük meselesi gündeme geldi. Bu cinsel özgürlük şiarıyla kadın; bütün yoksunlukların, insanlık dışı kayıt ve sınırlamaların yok olup gittiğini görünce onu şiddetle kabul etti.

Bilim, Kilisenin hizmetinde olan ortaçağlardan sonra bugünün iddiasının tersine özgürleşmedi. Kilisenin kaydından kurtuldu ve burjuvazinin kaydıyla gelişerek bugünün egemeni durumuna geldi. Eğer bilim adına ahlaki değerlere muhalefet edildiğini görüyorsak bu görülen bilimin muhalefeti değildir. Bu, bilim putu içerisinde, altın dana kıyafeti içerisinde bağırarak kuyumcu burjuvazinin Samiri ilmidir.

Nihayet Freud geldi. Bilimsel seksüalite ekolünün temellerini attı. Cinsel asalet! Burjuva sınıfı aslında alçak ve adi bir sınıftır. Feodalitenin de tersine insanlık dışı bir rejimdir ki sayılanların hepsi insanı cinsel ve ekonomik bir hayvan olarak telakki etmişlerdir. Bu burjuvazi peygamberinin adı Freud, dini seks(cinsellik), Mabedi Freudism ve bu mabedin yanında boğazlanan ilk kurbanlar ise kadının insani değerleriydi.

Özellikle I.Dünya savaşından sonra ansızın dünya sanatının asıl mayasının, bilhassa bütün filmlerin sadece iki unsura sahip olduğunu görürüz:

1. Sertlik ve şiddet
2. Seks (Cinsellik)

Bunlar hep savaşın hediyesidir.

Bir kaç rejisör ve piyes yazarı bu meselenin peşine tesadüfen düşmüyor. Aksine en derin sosyolog ve antropologlar bu evrensel güce bağımlıdır. Bunlar beşeriyetin düşüncelerini unutturmak için dünyanın en iyi ve en güçlü tanıtım ve propaganda gücü olan filmlerden yardım aldılar.

Öyleyse bu gücün egemenliği için hem batının hem de doğunun kurban olması gerekir. Hem eroin hem Freudizm kurbanı. Bunun için henüz genç olması sebebiyle daha sapık kültürlerin içinde pişmemiş, sapmamış ve insan olduğu için henüz dünyada nefes çeken, hisli ve şefkatli olan bu genç neslin, kendi yazgısına dikkat etmemesi, önem vermemesi ve yönelmemesi gerekmektedir. Dikkat etmemesi ve yönelmemesi için her türlü araç muteberdir; İster ilim şeklinde olsun, isterse sanat şeklinde olsun, ister spor, ister edebiyat, ister tarih, ister sünnet ve gelenek, isterse din ve mezheb olsun her türlü vasıta geçerlidir. Yeter ki meşgul olsun, oyalansın, sahneden kaybolsun, dikkatli ve uyanık olmasın.

Başka bir etken daha vardır ki, dünyadaki bu güçle işbirliği yapıyor, hem de büyük işbirliklerini yapıyor.

Zemini onun davetinin kabulü için, onun yakın çalışma arkadaşlarından daha çok hazırlıyor. Durum böyle iken bir grup çıkıyor, o davetle acemice mücadele ediyor. Bu grup gerici, sapık, düşünsellikten uzak, insani olmayan geleneklere dayanarak alçak taassuplarla bu davet karşısında kendilerini korumak istiyorlar. Neticede bir düğüm oluşuyor. Bunlar ne şekilde bu meşum davetçiyle işbirliği yapıyor?

Bu meşhur Freudizm daveti, kadının daha çok mahrum olduğu geleneksel toplum ve ülkelerde daha çok başarılı olmuştur.

Eğer kadının insani ve İslami haklarını verirsiniz; onu bu hücumla en iyi direniş gücü olması için en güzel unsur yapmışsınız demektir.

İslami emir ve yasalar her alanda, İslam ile ilgisi olmayan kavmi adet olan ve eski tarihi töreden ibaret olan geleneksel maddelerle karışmıştır. Hem dinin yerine eski gelenekleri savunan, hem de geleneklerle mücadele eden kimseler, aynı zamanda İslam'ın canlı değerleriyle de savaşıyor. İki taraf da, ne modern ileri aydın ve ne de gelenekçi, eski dindar aydın, hiç biri gelenekten ayıramıyor.

Niçin bu ikisini birbirinden ayırmak gerektiğini söylüyorum? Çünkü biz müslümanız ve şu ilkeye inanıyoruz: İslami hak ve yasalar fıtrattan kaynaklanan yasalardır. Dolayısıyla bu genel yaratılış yasasına dayanan yasalar da eskiyecek değildir. Bundan dolayı bu değerler eskimezler. Fakat sosyal gelenekler, üretim ve tüketim sisteminden, sosyal sistemin yeni kültürel düzeninden

doğmuşlardır. Bu sistem bir zaman gelir, değişir, dönüşüme uğrar, eskir, alçalır, menfi olur veya ilerleme ve gelişmeye engel olur. Eğer aydın, ileri, isyancı ve hatta fitneci görüşler; karşısında cahili, kavmi, ırki ve kalıtsal geleneklerden uzak halis İslami değerler sunulursa, herkesten daha çok ve daha çabuk onlar O'nun karşısında boyun eğer ve teslim olurlar.

Dini değerler gerçekten diridirler. İslam diridir dediğimiz zaman, hem fikir ve inançları, hem yasaları ve sosyal ilkeleri, hem yönü ve hem de gösterilen ve ortaya konan örnek insanlar bakımından diri olduğunu söylemek istiyoruz.

Zinde olmak demek, her soy, her kuşak, her dönem ve her yerdeki beşeriyet yolu için etkili olmak, çözüm yolu göstermek, yönlendirmek, yani yol işaretleri demektir. Fakat maalesef gelenek ile dini karıştırmışsınız.

O halde davranışlardan hangisinin bölgesel bir gelenek olduğunu, hangisinin bize has bir gelenek olduğunu birbirinden ayırmamız gerekir. Çünkü başka bir islam topluluğuna gittiğimizde bu ilişki ve davranışların başka türlü geliştiğini görürüz.

İslam'da ve peygamber zamanında davranış ve hareket tarzı öyle insanidir ki, bizim için son derece ibretlerle doludur. Bir grup kız Medine'ye geliyor ve Huneyn savaşına katılıyor. Henüz yeni ergenlik çağına ermiş 9,10 veya 11 yaşındaki kızlar on beş kişilik bir grup oluşturarak peygamberimizin huzuruna çıkıp şöyle diyorlar: "Biz, bu savaşa katılıp hemşirelik yapmamız için bizi de götürmeni istiyoruz ya rasulallah!" Rasulallah hepsini ata veya deveye bindiriyor ve bir hemşire grubu olarak savaşa götürüyor.

Mescid-i Nebevi tüm sosyal faaliyetler için bir üstür. Onun her köşesi sosyal bir çalışma köşesidir. Bir köşesi Hz. Rukiyye'nin çadırıdır. Rukiyye öyle bir kadındır ki, peygamberin emriyle İslam'ın mabedi olan mescidinde resmi bir çadır kurmuştur. Orada hastaları, savaş yaralılarını tedavi etmek ve yatırmakla görevlendiriliyor.

Durum bu iken aydınları görüyoruz ki, dünyada hemşireliği ilk o icad etmiştir diye I.dünya savaşına katılan filan Amerikalı kadını göklere çıkarıyor. Diğer taraftan ise; sosyal görüş bakımından geleneksel olan bir başka kişiyi görüyoruz ki bu, işe temelinden her şeyiyle muhalefet ediyor ve yaptığı bu hareketin adını da din koyuyor. O dini bu şekilde telakki ediyor.

Üçüncü dünyada Freudizm ve cinsel özgürlük adıyla büyük bir sorun vardır. Cinsel özgürlük programı ve cinsel özgürlük eşyalarının doğudan batıya girişi, doğudaki insani özgürlük isteğinin ölmesi içindir. Sen bu özgürlüğü istiyorsun! Böylece batı, doğudan aldığı hammaddenin mükafatını vermiş oluyor. Batı doğuya borçludur. Doğudan götürdüğü elma, kauçuk, petrol vs. maddeler

karşılığında doğuya öyle bir şey vermesi gerekir ki ona borçlu olmasın. Evet zahirde batı doğuya medeniyet veriyor. Elbette batı hesabını iyi yapmakta ve bilmektedir.

Bu gün batıdan gelen şey, ne ilimdir, ne de medeniyettir. Ne özgürlüktür ne de insanlık, ne de kadına saygılıdır. Aksine burjuvazinin uyuşturduğu sapık ve alçak güçlerin adi hilelerine dayanmaktadır. İşte o kadın bu arada seçim yapmak istiyor. Neyi hangi tasviri seçmek istiyor? Ne gerici, gelenekçi kadın tasviri, ne de modern tahmili kadın tasviri. Aksine müslüman kadın tasviri istiyor. Varolan örnek şahsiyetlerin tamamı, bir ailede bulunmaktadır. Bu aile fertlerinin her biri birer örnektir. Bunların gerçek ve objektif tasviri şöyledir. Barışta Hasan olmak, cihad ve şehadette Hüseyin olmak, en ağır sosyal hak ve adalet misyonunda Zeyneb olmak, Kadın konusunda Fatıma olmak, her şeyde ve her hususta Ali olmak... [Allah ondan razı olsun]

Fatıma öyle bir kadındır ki [Allah ondan razı olsun] toplumunda varolan sapma ve zulüm karşısında sorumluluk hissediyor, sosyal mücadele ve kavgaların içerisinde bulunuyor. Ta ölüm anına dek sessiz durmuyor, susmuyor ve sönmüyor.

Bugün bir şeyler okuyabilen her aydın kadının, bu simaları tanımaları yeterlidir. Böylece bu gün islami toplumlarda müslüman kadın adıyla tanıtılan geleneksel çehreleri, modern kadınla mukayese etmek yerine İslam tarihindeki örnek kadınları -günün kadını olarak gösterdikleri-günümüz modern kadınıyla kıyaslamalıdır. O zaman ne netice alınacağını göreceğiz. Çok basittir, sadece bilinçli, bilgili, uyanık, sorumlu, araştırmacı aydınlara, uyanık aydın vaizlere, bu tasvirleri açık aydın ve anlaşılır, dakik ve bilinçli bir şekilde bu neslin iradesine vermek düşüyor. Bu kafidir. Bu saldırı karşısında en bilinçli ve etkili savunma budur.

Ne zaman ki herkes alçaldı, kadın da alçaldı, o da ortadan kayboldu, meydandan çekildi. Erkeğin, şimdi kadının olmayan hangi hakları vardır? Hicab mı? Yoksa erkeklerin hicabları yok mudur şimdi? Hicab ne demektir? Örtü mü?

Mutlak manada örtü İslami bir kavram iken özel bir kavmin sosyal geleneğine hastır. Çarşaf bir giyim biçimidir. Bu giyim biçimi, bu memlekette o memlekete, o zamandan bu zamana değişiklik arzeder. Fakat netice itibariyle İslami hicab ilkesi her bilinçli ve aydın insanın kabul ettiği fıkhi bir kanundur. Ama bu gün çarşaf iki ve örtü iki müteradif kelime haline gelmiştir. O zaman aydın saldırı ve hamle yapmak adına hicaba saldırıyor. Buna karşılık mutaassıplar, hicabı savunmak adına maalesef sadece çarşafı savunuyorlar.

Aynı şekilde O [Fatıma [Allah ondan razı olsun]] tekrar müslüman kadını ortaya koyabilir. O Zeyneb gibi bir kızını, Hasan ve Hüseyin gibi oğullarını, bu aşamada bir anne olarak yetiştiriyor. Yüce, örnek ve eş kadının, başka bir boyutu olarak Ali'nin yalnızlık, sıkıntı, zorluk ve azametleri durumunda da hep Onun yanında olmuştur. Ayrıca sorumlu, sosyal bir kadın olarak doğumundan,

babasının defnolunduğu ana kadar, yine bir an bile mücadeleden geri durmadı. Dış cephede hicrete kadar küfürle, iç cephede ise ölüm anına kadar sapma ve katil ile mücadele etmiştir.

İşte müslüman kadın olmanın şekli budur..!

Gazeteler nasıl olmalı ,niçin okunmalıdır ...

Bunun en kısa cevabı gazete her şey için okunurdur. Yani gazete öyle gazete olmalıdır ki sabah doğacak olan güneşe insanın ihtiyacını hissetmesi ve onu ümitle beklemesi gibi entelektüel bir insanda sabah gelecek gazetesini o istekle beklemelidir. Gazete insanın bilgi dünyasındaki her konuya hitap etmelidir. İnsandaki tüm duyguları doyurmalı , tüm hisler okşmalıdır. Gazete , hem insandaki tüm duygu ve hisleri beslerken hem de aile ve toplumdaki tüm kesimlere hitap etmelidir.Yani gazetede aile ve toplumdaki küçük büyük , avam havas , köylü kentli herkes kendine hitap eden kendini ilgilendiren , aydınlatan bir şeyler bulmalıdır.

Bu gün bir çok gazeteler bir takvim yaprağını bile aşamayacak derecede derinliksiz sığ ve lüzumsuz tekrardan ibaret bilgilerle okuyucularının karşısına çıkıyorlar. Oysa bir gazetede en azından şu bilgiler bulunmalıdır. O günün ülke tarihi açısından , dünya tarihi açısından , İslam tarihi açısından anlam ve önemi , iklimi , o vatan toprağını ilgilendiren önemli kişilerin o günle alakalı tarihi gelişmeleri Bu o kadar önemli geniş bir konu ki bir gazete yayın yönetmeni ertesi gün gazeteyi basmadan yukarıda saydığımız toplumun tüm kesimlerini ilgilendiren tüm faydalı bilgileri gazetesinde bulundurmalıdır. Örnekleri çoğaltmak gerekirse ; yarın hangi özel ibadet var ve nasıl yapılır , yarın hangi balık hem daha lezzetli , daha ekonomik , yarın hangi sosyal etkinlik , fuar , konferans , panel , film ve tiyatro nerede nasıl , yarın hava nasıl , sular kesilecek mi , hangi cadde trafiğe kapalı , yarın Konya'ya hangi değerli düşünür , yazar , entelektüel , siyasi v.s. misafir geliyor , Konya'nın önde gelen şahsiyetlerinin düğünleri cenazeleri , basın toplantıları ... Yani olaylar olup bittikten sonra haberdar edilmek yerine ben isterim ki yarını planlamamda benim gazetem en önemli rolü üstlensin. Çünkü "Marifet iltifata tabidir. Müşterisiz meta zayıdır." ilkesince kişiye asıl fayda verecek ve önemli olan haber , önceden ulaşabildiği işine yarayacak olan haberdur. Gazete kendisini bu şekilde dizayn ettiğinde her okuru için yarını planlamada vazgeçilmez bir konuma ulaşır. Gazete açısından da adeta abone gibi daimi bir okur olur.

Gazete okuyucusuyla sürekli bir diyalog imkanları oluşturmalıdır. Bunun bir çok yolu vardır. Birkaç örnek vermek gerekirse: En az ayda bir özel bir araçla şehrin merkezi yerinde genel yayın yönetmeni ve yazarlarının da katıldığı açık masa toplantılar yapmak , internet ve posta yoluyla okuyucularının kendilerine dilek , şikayet , fikir , eleştiri ve görüşlerini ulaştırmalarını sağlamak . Ve

bunlara cesur bir şekilde gazete sayfalarında yer vererek yapıcı eleştirilerin gereğini yapmak. Toplumun okur yazar kesimine hitap eden farklı etkinliklerle onları yazma konusunda cesaretlendirmek ve bu şekilde yeni kabiliyetleri keşfedip bu camiaya kazandırmak.

Özellikle gençlerden (tabii ki ağırlıklı olarak iletişim fakültesi öğrencileri olmak üzere) bu hususta kabiliyetli olanlara tecrübeli gazeteciler tarafından verilecek kurslar düzenlemek. Yani gazeteyi adeta bir basın okulu haline getirmek. Çünkü kaliteli bir gazete için alt yapı şarttır. Kendi yazar ve muhabirlerini kendi yetiştirmelidir.

Bu öneri belki dünyada bir ilktir. Ama bence çok önemlidir. Hayatında hiç gazete almamış alamamış garip guraba , fakir fukara insanların olduğu bir gerçektir. Hem bu insanların düşünülmesi hem de bence en güzel gazetemizin reklamının yapılması için gazetenin belli zamanlarda muhakkak aynı sayıda basılarak ücretsiz dağıtılması gerekmektedir. Bunun için en uygun zaman aralığı dinimizdeki zekat anlayışı da dikkate alınarak 40 gündür. Yani kırk günde bir gazete ücretsiz olara dağıtılmalıdır.

Gazete sadece gazete olarak kalmamalı , bazı önemli gün ve geceler için bazen bir kitapçık , bazen bir kitap , bazen bir broşürle kütüphanemizi zenginleştirmelidir.Örneğin H.z. Mevlana , Ladikli Ahmet Ağa , Şems , Sadrettin Konevi gibi Konya için önemli şahsiyetlerin vefat yıldönümlerinde muhakkak en azından onların hayatlarını anlatan kısa kitapçıklar vermelidir. Okuyucusunun kültür dünyasına farklı eserler kazandırmalıdır. Yani gazete zaman içerisinde kendine has bir kütüphane oluşturmalıdır.

Bu başlık altında bence bir kitap yazılabilir. Ama yazdığımız neticede bir makale. Söylediğimiz ve söyleyebileceğimiz şeyleri özetlemek adına son söz olarak şunu söyleyebiliriz: Elmas madenler içerisinde en çok değişime uğrayan maden olduğu için en değerli madendir. İnsan da öyle. Peygamberimizin “İki günü eşit olan ziyadadır” , Mevlanamızın “Düne dair ne varsa dünde kaldı cancağızım , bu gün yeni şeyler söylemek lazım” sözlerinin en güzel şekilde ifade ettiği gibi insan sürekli yeni şeyler yeni bilgiler ve değişim ister. Çünkü “değişmeyen tek şey değişmektir.” İşte gazete okuyucusunun karşısına her yeni günde yeni şeylerle onu iyiye ve güzele doğru değiştirebilecek bilgilerle çıkmalı ve gazetede bu amaç için okunmalıdır.

Ailede saadetin anahtarının sevgi ve şefkat olduğunu unutmamalıyım...

Toplumun en önemli dinamiği aile kurumudur. Dünyada bu konuda tam bir fikir birliği var. Ama bu gün özellikle batı alemleri ve maalesef bizde de başladı , boşanmaların önüne geçemiyoruz.

Boşanmaların olmaması için aile temellerinin sağlam atılması gerekir. Ve bu önemli yapının muhafazası bir millet için her şeyden daha önemlidir.

Aile kurumu içinde sevgi ve şefkatin önemli bir yer tuttuğu bir gerçek. Sevgi ve şefkat ihtiyacı, fiziksel ihtiyacın her zaman üstündedir. Her şey sevgi ile başlayıp sevgi ile bitiyor. "Hırsızlık yapan çocuk annesini arar" sözü sevginin ne kadar önemli ve sevgisizliğin ne kadar ciddi sonuçları olduğunu çarpıcı biçimde anlatıyor.

Evlenmeden önce gözümüzü dört açmalı evlenince bir gözümüzü kapatmalıyız...

Evlenecek kişilerin evlenmeden önce gözünü dört açması fakat evlendikten sonra bir gözünüzü kapatması şarttır.Çünkü evlilik bir sabır ister,fedakarlık ister,emek ister.İki farklı dünyanın bir araya gelmesiyle oluşan yeni bir dünyada düzen ve intizamı her zaman mükemmel yürütmek kolay değildir.

Bir baba evlenmek üzere olan oğluna tavsiyelerde bulunuyormuş."Son tavsiyemi mutfakta anlatmak istiyorum" demiş. Mutfağı ve yemek yapmayı bilmeyen delikanlı "Olur" demiş çekine çekine.Baba, ocağa aynı büyüklükte üç kap koymuş, hepsini suyla doldurup altını yakmış."Şimdi, istediğim her şeyden iki tane vereceksin bana" demiş oğluna.Sırasıyla havuç, yumurta ve kavrulmamış kahve çekirdeği istemiş.Oğlu hepsinden ikişer tane vermiş babasına.Adam iki havucu birinci kaba, iki yumurtayı ikinci kaba ve iki kavrulmamış kahve çekirdeğini üçüncü kaba koymuş.Her üçünü de yirmi dakika süreyle kaynatmış.Daha sonra kapları indirip yemek masasına buyur etmiş oğlunu.Yemek masasında üç tabak duruyormuş. Kaplarda kaynayan havuçları, yumurtaları ve kahve çekirdeklerini büyük bir özenle tabaklara yerleştirmiş. Sonra oğluna dönüp sormuş: "Ne görüyorsun?"Oğlu düşünürken açıklamaya başlamış.Havuçlar haşlandııkça aslını kaybedip yumuşamış.Yumurtalar görünüşte baştaki gibi sert duruyorlar ama içleri katılaşmış.Kahve taneleri ise olduğu gibi duruyor, başta neyseler sonunda da öyleler... Sonra asıl tavsiyesine sıra gelmiş:Evlilikte aşk ve şefkat birlikte olmalıdır. Aşksız bir evlilikte her iki eş de şu gördüğün havuçlar gibi birbirlerini tüketirler, eskitirler, pörsütürler. Şefkatsiz bir evlilikte ise eşler birbirlerine ne kadar tahammül etseler de, şu gördüğün yumurtalar gibi içten içe katılaşırlar, birbirlerinden uzaklaşırlar.Aşkın da şefkatin de olduğu bir evlilikte ise, şartlar ne olursa olsun, eşler tıpkı şu kahve taneleri gibi, birbirlerinin yanında kalırlar, kendi kişiliklerini yitirmezler.Kahve tanelerinin tekrar kaynatılmaya hazır olmaları gibi, onlar da birbirleriyle baş başa uzun yıllar geçirmeye isteklidirler.Oğlu aldığı bu dersten tatmin olmuşa benziyordu. "Asıl ders bu değil!" dedi baba.Oğlunun elinden tuttu, ocağın üzerinde bıraktığı kapların içinde kalan suları gösterdi."Havuçlardan ve yumurtalardan arta kalan suya bak... İkisinde de bir tat yok "Kahve çekirdeklerini çıkardığı kaptaki suyu yavaşça bir fincana boşalttı.Mis gibi taze kahve kokuyordu.

Fincanı oğluna uzattı."İçmek istersin herhalde" dedi.Oğlu kahvesini yudumlarırken konuşmasını sürdürdü."Kahve çekirdekleri gibi birbirlerini tüketmeyen eşlerin paylaştığı yuva da işte böyle olur. Mis gibi, temiz ve huzur verici. Başka herkesin fincanına koyup yudumlayacağı taze kahve gibi...Çünkü onlar birbirlerini harcamayarak, birbirlerine aşkla ve şefkatle davranarak hayata kendi tatlarını, kokularını ve renklerini katmayı başarırlar. Evlilikte aşk ve şefkatin çok önemlidir.Her ikisinin bir arada götürülmesi gerekir.Eşler birbirlerini olduğu gibi kabul etmesi ve empati yapması gerekir.

Başkalarına karşı içten ,samimi,pazarlıksız olmalıyım...

Peygamberimiz "eddinün nasiha" yani "din samimiyettir " sözünü üç kez tekrarlayarak dinin aslını ifade etmiştir. Aile içindeki problemleri çözmek için samimi olmalı empati yapmalı kendimiz hakkında konuşulmasını düşünülmesini istemediğimiz şeyleri başkaları hakkında da konuşmamalı ve düşünmemeliyiz.Aile içinde olan problemleri ikinci ya da üçüncü şahıslarla paylaşmak yani dedikodu yapmak yerine muhatabımızla açık açık konuşmalıyız. Problemlerin pek çoğu yanlış anlaşılmaktan ve ikinci ,üçüncü kişilerle konuşmaktan kaynaklanıyor.

Gerçek mutlulukla ilgili şu mükemmel hadisi şerifi sürekli hatırlamalıyım...

Bir insanın sağlık ve sıhhati yerindeyse, bir günlük nafakası (yiyeceği) varsa ve akşamdan sabaha güvenlik içerisinde sabahladıysa ; bütün dünya ona verilmiş gibidir.

Emanet rızkı hıyanet fakirliği çeker...

Peygamberimizin bu sözü dünya ve ahiret saadetini anlatan götüreren en kısa sözlerdendir.Bu gün insanların veya ürettiklerinin markalaşması da bu iki esasa bağlıdır.Emin olmak hain olmamak."İnsanların güvenini kaybetmektense para kaybetmeyi tercih ederim" diyen Robert Bosch bu ilke sayesinde dünya markası olmuştur.

Sabır ilk vuruştadır...

İnsanı hayatta mutlu eden en önemli esaslardan olan sabrın en kıymetlisi musibetin ilk zamanlarında gösterilen sabırdır. Çünkü dünya hayatı bir imtihan ve soruları da musibet ve belalardır. Sabrın en faziletlisi musibet bütün şiddetiyle çarptığında sarsılmadan esas duruşunu bozmadan ayaklar kaymadan musibeti karşılayabilmektir.

Dostluğa çok önem vermeliyim...

Yüz yüze dostluklar vardır. Güneşle ayçiçeğinin dostluğu, böyle bir dostluktur mesela. Ayçiçeği sabahtan akşama kadar hiç ayıramaz yüzünü güneşten.

Uzak dostluklar vardır. Denizlerin ortasındaki bir adayla, dağların arasındaki bir göl, birbirlerinin uzak dostlarıdır. Dostluklarını gündüz kuşlarla, gece yıldızlarla iletirler birbirlerine...

Sessiz dostluklar vardır. Dilsiz bir adamla, duymayan bir başka adamın elleri arasında sessiz bir dostluk oluşur. Her şeyden konuşur sessizce bu eller...

Uzun dostluklar vardır. İkinci güneşinin altında uzayan gölgeler birbirlerine kavuşurlar ve uzun boylu bir dostluk oluşur aralarında...

Günün birinde ölen dostluklar vardır. Bir bahçe içindeki ahşap ev ile yanı başında duran ceviz ağacının dostluğu gibi... Bir gün kocaman elli adamlar ve kocaman gövdeli makineler o bahçeye girip de, bir süre sonra evin ve ceviz ağacının yerinde asık suratlı binalar yükseldiği zaman ölen dostluklar...

Vakitsiz dostluklar vardır. Bir peçete, bir kağıt mendil vakitsizce dostu oluverir gözlerimizin... Ya da ayrılırken verilen bir dal karanfil ellerimize o anda gelen dostluktur...

Bakımsız dostluklar vardır bir de... Zaten var, zaten dostuz deyip yıllarca bir telefonun, bir kaç cümlelik mektubun bile çok görüldüğü dostluklar...

“Verme” nin olağanüstü terbiye ediciliğini ve “kurban”

İnsanda fitri olarak yaratılışında yerleştirilmiş duygulardan önemli iki duygudur: Almak ve vermek.

İnsan almak ister, acıkır ,yemek yemek ister, utanır insanlar arasında üzerine bir şeyler giyinmek ister. İhtiyaçları sınırsızdır, bu ihtiyaçları temin etmek için para kazanmak ister.

Ve alırken zevk alır insan. Vücuduna ihtiyacı olan gıdaları alırken zevk alır. Üzerine örtünmek için kıyafetleri giyerken zevk alır. Birisinden bir hediye alırken -bu bir tebessüm bile olsa- birisi ona ikram ettiğinde zevk alır.

Vermek te aynen almak gibi fitri bir duygu. Verirken de zevk alır insan. Yemekleri ihtiyacı olduğu için bünyesine alan insan, fazla ve gerekmeyen kısmını vücudundan atarken zevk alır. Yaşarken kirlenen insan üzerinde ki kiri ,ağırlığı banyoda , hamamda , saunada atarken zevk alır.

İşte malı almak kazanmak ne kadar fitri, zevkli ise o maldan vermek te o kadar fitri ve zevklidir. Bu gün bu cümle belki biraz garip gelebilir insanımıza. Çünkü kapitalizm, alma hırsı bu duyguyu biraz hırpalamıştır. Oysa insan fıtratına baksa ,diğer canlılara baksa,kainata baksa vermenin en az almak kadar fitri ve zevkli olduğunu anlar.

Hayrettin Karaca bir programda demişti: Dünya da iki grup insan var:1.Karnı aç 2.Gözü aç. Mevlana şehrindeyiz. Sık sık gördüğümüz semazenlerin duruşu bize bu vazifemizi hatırlatıyor. Bir elinle yaratandan alacaksın,diğer elinle yaratılana vereceksin.

Vermek insanı mükemmel terbiye ediyor. Niye veriyorsun ? Çünkü sana o verdiği veren öyle istiyor, seni tecrübe ediyor:” Ben sana veriyorum göreyim bakalım sen verebilecek misin” diyor. Ve bunu düşünmek, bu duygu ve düşünceyle verebilmek insanı olgunlaştırıyor. Sahip olduklarının kendine ait olmadığını belki onlara nezaret eden bir “ambar memuru” veya “mutemet” olduğu gerçeğini insan olan insana öğretiyor.

İşte kurbanın anlamı budur.Kurbanın sözlük anlamı “yakınlaşmak” tır.Yani ver ki yakınlaşasın,feda et ki sevdiğine kavuşasın, fani den geç ki bakiye ulaşasın dır.Mutluluk budur,huzur buradadır, rahat dağıtmaktadır.

Aksi takdirde Muhammed Esed’ in “tekasür” suresini anlatırken söylediği gibi çoğaltmak, daha fazla çoğaltmak taa kabre kadar çoğaltmak. Bu hırsın insanlara “dış ağrısı” gibi hiç bitmeyen azalmayan, sürekli artan bir stres ve sıkıntı verdiği Muhammed Esed söyler.Ve Berlin metrosunda insanların simalarında bunu bizzat görür.

Başta ifade ettiğimiz gibi yiyorsunuz, yiyorsunuz ama hiç rahatlamıyorsunuz.O sıkıntıyı düşünebiliyor musunuz ? İşte verilemeyen mal, temizlenmeyen servet insanlara inanılmaz ızdırap sıkıntı stres veriyor. Ama insanlar bu sıkıntının stresin sebebini başka yerlerde arıyorlar.

Peygamberimiz “Dünya, yediğiniz içtiğiniz, giydiğiniz. Allah için yedirdiğiniz içirdiğiniz, giydirdiğinizdir. Bunun dışındakiler size ait değildir.” Der.

Kurban bir semboldür. Vermenin sembolü, feda etmenin sembolü, fani den geçmenin sembolü.Yakınlaşmanın sembolü.

Ruhlarımızda, vicdanlarımızda, nefislerimizde vermenin verebilmenin hazzını yaşayabilmek, ve yaratıcımıza yaklaşmamıza vesile olması dualarımızla “Kurban Bayramımız” bizleri ,hepimizi, herkesi mübarek kılsın.Amin.

İyi bir anne ve baba olmak...

1.Çocuklarımıza özel ,çocuklarımız için muhakkak zaman ayırmalıyız: Çünkü onların bizim geleceğimiz.Ne güzel söz “evladım iyi neyleyim malı,evladım kötüm neyleyim malı” İşlerim hafiflesin ya da bitsin diye beklemelim.Dünyanın işini hiç kimse bitirememiştir.

2.Bir aile olarak ,aile içi iletişime önem vermeliyiz: Aile içi iletişim ailemizin tüm üyelerine güven ve huzur verir.Yemekleri beraber yiyip,birlikte olmaya gayret etmeliyiz.

3.Eşimizle mükemmel bir iletişim kurmalıyız: Çocuklarımız için iki başrol oyuncusu bizleriz. Onların ana bilgi kaynağı olduğumuzu unutmamalıyız.

4.Sözlerimizi tutmalıyız: Söz verirken dikkatli olmalıyız.Bir söz verdiysek yerine getirmek için tüm imkanlarımızı zorlamalıyız.Bütün gayretimize rağmen yerine getiremeyeceksek bunu çocuğumuza ikna olacağı şekilde izah etmeliyiz.

5.Çocuklarımızı yetenekli görüp bunu sık sık onlara söylemeliyiz: “Marifet iltifata tabiidir. Müşterisiz meta zayıdır” Çocuklarımıza ne kadar iltifat edersek o kadar kendine güvenleri artar, o kadar kabiliyetleri gelişir.

6.Güçsüzlüğümüzü ve hatalarımızı kabul etmeliyiz: Çocuklarımızın sadece başarılarımız karşısında ne yaptığımızı değil, başarısızlık karşısında da ne yaptığımızı göstermeliyiz. Başarısızlığımızın dünyanın sonu olmadığını, hayatta herkesin başarısız olduğu vakitler ,anlar olduğunu öğretmeliyiz.

7.Sevgimizi açıkça çocuklarımıza göstermeli bu konuda cimrilik etmemeliyiz: Çocuklarımıza sevdiğimizi söylemeliyiz.Onlarla güreşmeyi,dokunmayı ,sarılmayı,koklamayı ihmal etmemeliyiz

8. Disiplini elden bırakmamalıyız: Sevmek sevilmek güzel ama hak ettikleri ve gerektiğinde ceza ve mükafat yöntemleri kullanarak sorumluluğu, ciddiyeti, çalışkanlığı öğretmeliyiz.

9. Çocuklarımızın her şeyiyle ilgilenmeli onların farkında olmalıyız: Çocuklarımızın arkadaşlarını biliyor muyuz. Hedefleri , idealleri neler haberimiz var mı? Haytan ne istiyorlar, ne bekliyorlar bir fikrimiz var mı?

10. Çocuklarımızı , gözlerinin içine bakarak gerçekten dinlemeliyiz: Biz onları onarla değer vererek dinlersek onlarda bizi dinleyecektir.

11. Öfkemizi kontrol etmesini bilmeliyiz: Bazen bir öfke patlamasının onlarda derin izler bırakabileceğini unutmamalıyız.

12. Aynada sıkı sık kendimize bakmalıyız: Kendine sevecen olmayan ailesine karşı sevecen olamaz. Kendine cömert olamayan ailesine cömert olamaz. Onun için kendimizi sık sık gözden geçirmeli kendimizi ihmal etmemeli , kendimize zaman ayırmalıyız.

Sosyal Bağlarımızı yok eden bir hastalık: Münakaşa

“Münakaşadan haklı oldukça bile olsa vazgeçmedikçe kişinin imanı tamam olmaz”

Hz. Muhammed (sav)

Peygamberimizin de bulunduğu bir mecliste Hz. Ebu Bekir'e bir adam gelir ve sataşır. Hz. Ebu Bekir cevap vermez, adam tekrar sataşır yine cevap vermez üçüncü sataşmasında adama cevap verir. Bunun üzerine o ana kadar mecliste oturan Allahın Resulü meclisten ayrılır. Hz. Ebu Bekir yanlış yaptığını anlamıştır.

Allahın Resulünü takip eder ve nerede yanlış yaptığını sorar. Allahın Resulü: Adam sana sataştı. Sen cevap vermedin. Ona Allahın sana vekil tayin ettiği bir melek cevap veriyordu. Ama sen karşılık verince Allahın sana vekil tayin ettiği melek gitti, o mecliste münakaşa başladığı için oraya şeytan geldi. Ben ise şeytanın bulunduğu yerde durmam.

Sağlıklı bir aile ve toplumda münakaşanın olmaması veya en az seviyede tutulması gerekir. Şunu müminler olarak çok iyi bilmeliyiz ki bize sataşan insanlara imanımızın bir gereği olarak -

yukarıdaki olayda olduğu gibi- biz cevap vermediğimizde Allahın bizim için vekil tayin ettiği melekler cevap verecektir.

Toplumda herkes böyle düşünse münakaşadan ağız kavgasından eser kalmaz. Meselelerimizi belli bir edep dairesinde birbirimizi kırmadan dökmeden konuşmamızın yolu bu hakikati özümsemekten geçiyor.

Meselelerimizin bu usulde konuşulması insanın küçük bir cenneti olan aile için de hayati bir gerekliliktir. Toplumumuzda çoğu zaman eşler çocuklarının önlerinde fındık kabuğunu doldurmayan meseleler yüzünden münakaşa ediyorlar. Bu münakaşalar hem birbirlerine yönelik saygı ve sevginin azalmasına neden olurken diğer taraftan çocuklarına uygun olmayan bir davranış modeli öğretmiş oluyor.

Oysa eşlerden birisi kızgın olduğuna diğerinin daha anlayışlı ,daha müsamahakar bir şekilde “su” vaziyeti almalıdır. Ateşe ateşle cevap verildiğinde bir kıvılcımla çıkan ve birkaç dakikada yükselen alevler maalesef yıllarca emek verilerek yapılmış muazzam aile müesseselerini yakabiliyor,yıkabiliyor.

Münakaşalar için Bediüzzaman Said Nursi'nin ortaya koyduğu güzel bir düstur var: Münakaşadan haklı çıkan bir şey kazanmadı çünkü yeni bir şey öğrenmedi,üstelik haklı çıktığı için nefsine bir pay çıkarma gurura girme ihtimali var.

Ama haksız çıkan yeni bir şey veya yanlış bildiği bir şeyin doğrusunu öğrendi.Dolayısıyla münakaşayı kaybetmiş görünse bile aslında kazançlı çıktı.Bundan dolayı haksız çıkan diğerine teşekkür etmeli çünkü o ona yeni bir şey öğretti.

Hayatımızın tüm alanlarında sürdüreceğimiz hak ve hakikati arama çabasında doğru kimden nasıl gelirse gelsin vicdan ve insafla sahip çıkmalıyız.Ve münakaşanın iki tarafa da faydası olmadığını bilerek meselelerimizi sükunet,sabır,müsamaha içerisinde konuşmalıyız.Neticede kimsenin ilmi sınırsız değil.”Her bilen üzerinde bir bilen vardır”

Samimi ol, kendin kal, rol yapma, asla gibi yapma.

“Din nasihattir (samimiyettir)”, “Ya görüdüğün gibi ol. Ya olduğun gibi görün”

Günümüz insanının en önemli sosyal problemlerinden birisi maalesef “kendi” olmaması, ”kendi” gibi davranmaması, başkalarına özenerek başkalarını taklit ederek yaşamasıdır.Bu özenti

ve taklit insan gibi her biri başka bir alem olan ve muhteşem özgün eserler üretebilecek mükemmel makineyi bir anda değersiz başkalarını taklit eden fotokopi makinesine çeviriyor.

Hayatı sürekli sahnede tiyatro oyunu oynayan tiyatro sanatçısı olarak geçirmek insanı mutlu etmiyor. Çünkü “kendi” olarak yaşamayan her insan içerisinde büyük bir boşlukla yaşıyor. Hazinenin kendi içinde ,kendinde olduğunu unutarak hep başka yerlerde arıyor.Asla bulamıyor.

Sağlam bir kişilik demek insanın “kendi” siyle uyum içinde olması demektir.Ve her şeyden daha önemlidir.Hayatta öğrendiğimiz bilgiler,edindiğimiz vasıflar birer “o” kişili “ı” dir. Kişilik yoksa sıfırların çok olması hiçbir hakikat ifade etmez. Bu hakikatleri çok güzel ifade eden Şeref Oğuz Beyin bir makalesini köşemde sizlerin istifadesine sunuyorum:

- Hayat denen o muazzam boşluğu doldurması gerekiyordu. Bir ömür bu amaçla yaşadı. Yaşamam için “soluk alıp vermem” yetecek diye düşündü.
- Aslında doğuştan yaşlıydı. Çocukluğunda büyüğü ,gençliğinde yaşlıyı oynadı.Orta yaşın eşliğinde ,sıra çocukluğa gelmişti.Ancak artık çok geçti.
- Yumurtaların tümünü daima aynı sepette taşıdı.Ya hep ya hiçti.Fakat genelde hiçti.
- İfrat ile tefrit arasında kurduğu salıncakta sallandı. Hangi limana gideceğini bilmedi.Bu yüzden hiçbir rüzgarı arkasına alamadı.
- Yemek onun için “lezzet şöleni” olmadı.,metabolizmasının gereği idi yalnızca.İş ekmek parası ,aşk gönül yarası oldu.Eleştirilmekten sürekli korktu.Bu yüzden kayda değer hiçbir iş yapmadı.
- Hatta “hata” bile yapmadı.
- İşini seçmedi,eşini seçmedi,aşını seçmedi.Seçen değil seçilen oldu.Sorunu sorunlardan kaçarak çözmeyi denedi.Başaramayınca çözümü zamana bıraktı.
- Zaman,sorunları daima çözdü.Ancak çözümün ona uyduğu söylenemezdi.
- Hayata karşı edilgen yapısı,kaderine etken oldu.Kadere küstü,talihi suçladı,şansa kızdı.Çaresizliğini attığı zara başladı.

- Tatile sorunlarıyla çıktı.Dertleri zevk edindi,neşe hafiflik olmalıydı.Geçmişiyile öğündü...Patates gibiydi zira...İyi şeyleri toprağın altında kalmıştı.
- İşini sevmedi.Üretken olmadı.Verilen işle yetindi.
- Eşini sevmedi. Sevecen olmadı.Sunulanla yetindi.
- Şimşeği izleyen gök gürültüsü gibiydi.Çakan şimşeklerden akranları fırsat fotoğrafları çekerken o gök gürültüsünden huzursuz oldu.Nimeti sevdi.külfetinden kaçtı.
- Yenile yenile “yenmesini” öğrenemedi.Yenile yenile bunu alışkanlık edindi.Fırsatları gelirken göremedi,bu yüzden daima arkalarından koştu.
- Sirkteki koca fil gibiydi.Onu küçük bir iple kazığa bağlamak yetiyordu.İpi koparmayı denemedi.
- Otoriteye taptı,eleştiriden kaçtı,sevginin gücünü fark etmedi.Varlığını önemsemedi.
- Kendini güvende hissetmek çok önemli oldu.Bu yüzden önce anaya,ardından bir öğretmene,sonra eşe,derken sevgiliye sarıldı.
- Giyinmedi örtündü.Katıla katıla tebessüm etti.Ama asla gülmedi.
- Evini barınak,koltuğunu sığınak olarak gördü.
- Yetersizdi.En azından öyle sanıyordu.Bir kütüphane dolusu işe yaramaz bilgiyi aklında tuttu.
- Belki bir gün kullanırım kaygısıyla başını daima omuzlarının üzerinde taşıdı.
- Tatile çıkarken asla yalnız olmadı. Sorunları daima el bagajındaydı.Denizin üstünü değil altını tercih etti.Başka bir dünyaya geçit aradı boşuna.Neden balık olmadığını düşündü.
- Bu masal bu tempo üzerine sürüp gitti. Devamı merak edilmiyordu ama...İleride biri çıkıp öykünün devamını yazdığında ,fazlaca sürpriz son beklemeyecekti.
- Ve... 40'nda öldü,70'nde gömüldü.

- Sonuçta ...asla yaşamadı.YAŞARMİŞ GİBİ yaptı.
- Tıpkı lidermiş gibi yapanlar, yapar gibi yapanlar, yönetir gibi yapanlar, inanır gibi yapanlar gibi.
- Bu yazıya bir son vermek gerekiyordu. O da şuydu ; gibi yapmak boşunaydı.Gibi yapmak denemeydi.Deneme ...Yap! Ya da yapma... Ama asla deneme. Gibi yapma...

(Şeref Oğuz,Milliyet Gazetesi)

Çocuklarım da Öz Saygıyı Geliştirmeliyim...

Çocuğa öz saygı ,öz güven kazandırma, çocuğun öğrenme, sevme ve icat kabiliyetini güçlendirmektedir. Öz saygı ve özgüven çocuğun sahip olduğu sevgiyle, mutlulukla ve hayattaki başarıyla ilgili olan kavramlardır.

Bazı uzmanlara göre öz saygı, öz güven tamamen aile sevgisiyle birlikte iyi bir eğitimin . New York'lu psikolog ve gençlik terapisti Prof. Dr. Barbara Berger'e göre öz saygı, çocuğun kendi kendisiyle gurur duymasıdır. Yüksek öz saygıya ,öz güvene sahip olmak, çocuğun hem sevgi dolu hem de yetenekli olmasını sağlamaktadır.

Çocuk, ailesi tarafından değerli olduğuna inandırılmalı, kendine ait kendine has düşünceleri olmalı ,yeni fikirler önerebilmeli ve kendi kendisiyle ve çevresiyle barışık olmalıdır. Çocuğun sevgiyi ve yeteneğini hissetme derecesi, gelecekteki yaşamında onu her alanda etkileyecektir. Aynı zamanda da, çocuğun yaratıcılık yeteneğini, diğerleriyle ilişkisini ve başarılı olmasını belirlemede önemli bir faktör olmaktadır.

Ebeveynler, çocuğun öz saygısının, öz güveninin oluşması konusunda ilk temellerini oluştururlar. Çocuğun kendini sevgi dolu ve yetenekli hissetmesi için aileler neler yapabilir?

Bu konuyla ilgili çok şeyler yazılabilir. Zaman zaman bu konuyla ilgili makaleler yazacağım.Ama en önemli olan kural şu ki: Çocuğumuzun bizden ve dünyada ki gelmiş gelecek tüm insanlardan farklı özgün,benzersiz çok değerli bir varlık olduğunu kabul edeceğiz.Ve onda yaratıcısının yerleştiği kabiliyetleri , yetenekleri geliştirmesi için şefkat ve merhametle yardımcı olacağız. Onu asla kendi kafamızda oluşturduğumuz şablona uymaya zorlamayacağız.

Ebeveynler özgüven ve özsaygı oluşturma konusunda tüm hareketlerinde, sözlerinde, nasihat ve telkinlerinde sevgi tabanından hareket edecekler.Çocuk ne yaparsa yapsın yaptığı hareket “ödüllendirilebilir” veya “cezalandırılabilir” bu hareketlerinden dolayı onlara olan sevgimiz asla azalmayacak. Koşulsuz şartsız sevgi göstermek ebeveyn olarak bizim ebeveyn olmamızın gereğidir.

Çocuğunuz her ne yaparsa yapsın ona değer verdiğinizi ve onu kabul ettiğinizi bilmesini sağlayın. Evi onlar için, risk ve tehlikelerle dolu dış dünyadan döndüğü zaman, sevgi için, şefkat için emniyetli bir yakıt alma istasyonu haline getirin. Sözleriniz, tavırlarınız, davranışlarınız kısaca onlara yönelik mesajlarınız "Seni seviyorum - odanın düzenli olmamasına rağmen, , notlarının çok iyi olmamasına rağmen, bazı yaptıklarından hoşlanmama rağmen - hala seni seviyorum" olmalıdır. Onu hala sevdiğinizi göstermek ve çocuğunuzun yanlış davranışını düzeltmek için, onun doğru yaptığı bir şeyi görerek işe başlayabilirsiniz. Örneğin, odası düzensiz,dağınık ve sadece yatağını toplamış ise ona "Gerçekten yatağını topladığına çok sevindim. Şimdi senden istediğim şey ödevini yapman,derslerinde daha başarılı olman” diye ifade edin.

Eğitimde en önemli unsur sabırdır. Çocuk eğitimi zor ve inanılmaz sabır isteyen bir süreçtir.Sürekli olarak küçükte olsa pozitif,olumlu değişikliklere odaklanmalıyız.Onlar bizim moral ve motivasyon kaynaklarımız olmalı. Çok aşırı “mükemmeliyetçilik” bizim erken yorulmamıza ve bazen pes etmemize neden olabilir Onun için çocuğumuzu büyütürken eğitirken Peygamberimizin şu ikazını asla unutmamalıyız.Bir şey bütün bütün elde edilemezse de bütün bütün terk edilmez.Bu anlayışla sabırla durmadan yola devam edersek çocuklarımızın bizim hayal dahi etmediğimiz noktalara geldiklerini göreceğiz.

Değişimin gücünü hissetmeli ve yaşamalıyım...

İnsan doğumundan ölümüne kadar kendisini pozitif yönde sürekli değiştirmelidir.

”Değişmeyen tek şey değişmektir” sosyolojik bir gerçektir.

”İki günü birbirine eşit olan ziyandadır.”

(Hadisi Şerif)

“Eski hal muhal.Ya yeni hal ya izmihlal”

“Her gün bir yerden göçmek ne iyi

Her gün bir yere konmak ne güzel

Bulanmadan , donmadan akmak ne hoş

Dünle beraber gitti cancağızım

Ne kadar söz varsa düne ait

Şimdi yeni şeyler söylemek lazım”

(H.z. Mevlana)

Elmas en çok değişime uğrayan maden olduğu için en kıymetli madendir.” Evet değişim kolay bir şey değildir ama neticesi düşünülürse değişmeye değer.

Bakın hayvanlar aleminden değişimin gücü ve önemiyle ilgili bir gerçek: Kartal,kuş türleri içinde en uzun yaşayanıdır.70 yıla kadar yaşayan kartallar vardır.Ancak bu yaşa ulaşmak için,40 yaşındayken çok ciddi ve zor bir karar vermek zorundadır. Kartalın yaşı 40'a vardığında pençeleri sertleşir,esnekliğini yitirir ve bu nedenle de beslenmesini sağladığı avlarını kavrayıp tutamaz duruma gelir.Gagası uzar ve göğsüne doğru kıvrılır.Kanatları yaşlanır ve ağırlaşır.Tüyleri kartlaşır ve kalınlaşır.Artık kartalın uçması iyice zorlaşmıştır.Dolayısıyla kartal burada iki seçimden birini yapmak zorundadır:- Ya ölümü seçecektir,- Ya da yeniden doğuşun acılı ve zorlu sürecini göğüsleyecektir.Bu yeniden doğuş süreci 150 gün kadar sürecektir.

Bu yönde karar verirse kartal bir dağın tepesine uçar ve orada bir kaya duvarda, artık uçmasına gerek olmayan bir yerde, yuvasında kalır.Bu uygun yeri bulduktan sonra kartal gagasını sert bir şekilde kayaya vurmaya başlar.En sonunda kartalın gagası yerinden sökülür ve düşer.Kartal bir süre yeni gagasının çıkmasını bekler.Gagası çıktıktan sonra bu yeni gaga ile pençelerini yerinden söker çıkarır.Yeni pençeleri çıkınca kartal bu kez eski kartlaşmış tüylerini yolmaya başlar.

5 ay sonra kartal, kendisine 20 yıl veya daha uzun süreli bir yaşam bağışlayan meşhur yeniden doğuş uçuşunu yapmaya hazır duruma gelir.

Kendi yaşamımızda sık sık bir yeniden doğuş süreci yaşamak zorunda kalırız. Zafer uçuşunu sürdürmek için, bize acı veren eski alışkanlıklarımızdan, geleneklerimizden ve anılarımızdan kurtulmak zorundayız.

Ancak geçmişin gereksiz safrasından kurtulduğumuzda, deneyimlerimizin yeniden doğuşumuzun getireceği olağanüstü sonuçlarından tam olarak yararlanabiliriz.

Şu gerçeği de unutmayalım. Bizim hakim olmadığımız yönetmediğimiz yönetemediğimiz her değişim bizi olumsuz davranışlara itecektir.Çünkü eşyada sabit kalmak yoktur. “Sen hakla meşgul olmazsan batıl seni istila eder “ (İmam Şafii)

“Verme” nin olağanüstü terbiye ediciliği ve “Helal ,haram” gerçeği

İnsanda fitri olarak yaratılışında yerleştirilmiş duygulardan önemli iki duygudur: Almak ve vermek.

İnsan almak ister, acıkır , yemek yemek ister, utanır,ar eder, üzerine bir şeyler giyinmek ister. İhtiyaçları sınırsızdır, bu ihtiyaçları temin etmek için para kazanmak ister.

Ve alırken zevk alır insan. Vücuduna ihtiyacı olan gıdaları alırken zevk alır. Üzerine örtünmek için kıyafetleri giyerken zevk alır. Birisinden bir hediye alırken -bu bir tebessüm bile olsa- birisi ona ikram ettiğinde zevk alır.

Vermek te aynen almak gibi fitri bir duygu. Verirken de zevk alır insan. Yemekleri ihtiyacı olduğu için bünyesine alan insan, fazla ve gerekmeyen kısmını vücudundan atarken zevk alır. Yaşarken kirlenen insan üzerinde ki kiri ,ağırılığı banyoda , hamamda , saunada atarken zevk alır.

İşte malı almak kazanmak ne kadar fitri, zevkli ise o maldan vermek te o kadar fitri ve zevklidir. Bu gün bu cümle belki biraz garip gelebilir insanımıza. Çünkü kapitalizm, alma hırsı bu duyguyu biraz hırpalamıştır. Oysa insan fitratına baksa , diğer canlılara baksa,kainata baksa vermenin en az almak kadar fitri ve zevkli olduğunu anlar.

Hayrettin Karaca bir programda demişti: Dünya da iki grup insan var:1.Karnı aç , 2.Gözü aç. Mevlana şehrindeyiz. Sık sık gördüğümüz semazenlerin duruşu bize bu vazifemizi hatırlatıyor. Bir elinle yaratandan alacaksın, diğer elinle yaratılana vereceksin.

Vermek insanı mükemmel terbiye ediyor. Niye veriyorsun ? Çünkü sana o verdiğini veren öyle istiyor, seni tecrübe ediyor:” Ben sana veriyorum göreyim bakalım sen başkasına benim sana verdiğim gibi verebilecek misin” diyor. Ve bunu düşünmek, bu duygu ve düşünceyle verebilmek insanı olgunlaştırıyor. Sahip olduklarının kendine ait olmadığını belki onlara nezaret eden bir “ambar memuru” veya “mutemet” olduğu gerçeğini insan olan insana öğretiyor.

İşte vermenin bir şekli olan kurbanın sözlük anlamı “yakınlaşmak” tır.Yani ver ki yakınlaşsın,feda et ki sevdiğine kavuşsın, fani den geç ki bakiye ulaşsın dır.Mutluluk budur,huzur buradadır, rahat dağıtmaktadır.

Aksi takdirde Muhammed Esed' in "tekasür" suresini anlatırken söylediği gibi çoğaltmak, daha fazla çoğaltmak taa kabre kadar çoğaltmak. Bu hırsın insanlara "diş ağrısı" gibi hiç bitmeyen azalmayan, sürekli artan bir stres ve sıkıntı verdiğini Muhammed Esed söyler. Ve Berlin metrosunda insanların simalarında bunu bizzat görür.

Başta ifade ettiğimiz gibi yiyorsunuz, yiyorsunuz ama hiç rahatlamıyorsunuz. O sıkıntıyı düşünebiliyor musunuz ? İşte verilemeyen mal, temizlenmeyen servet insanlara inanılmaz ızdırıp sıkıntı stres veriyor. Ama insanlar bu sıkıntının stresin sebebini başka yerlerde arıyorlar.

Peygamberimiz "Dünya, yediğiniz içtiğiniz, giydiğiniz. Allah için yedirdiğiniz içirdiğiniz, giydirdiğinizdir. Bunun dışındakiler size ait değildir." Der.

İşte Peygamberimiz "bir hurma ile bile olsa kendinizi ailenizi ateşten koruyun" demiş ve vermenin, infak etmenin her müslümanı kuşatan bir sorumluluk olduğunu ifade etmiştir.

Verebilen insan haram ve helale dikkat eder. Elindeki kazandığı malı paylaşan insan tekrar kazanmak için harama el uzatmaz. Çünkü onda artık hırs kalmamıştır. Bir vadi dolusu altını biriktirmez ki ikincisini istesin. Verir helalinden kazandıkça Allah için verir, verdikçe kazanır. Çünkü Rabbi "şükrederseniz artırırım" demiştir ve malın şükürü "vermek" tir.

Onun için Osmanlı da sifteh yapan tüccar , 2. müşteriye komşusuna gönderiyordu. Müşteriyi kardeşiyle paylaşan tüccar harama tenezzül eder mi ? Onlar bu terbiyeyi, bu eğitimi Ahilik topluluğunun bir ferdi olarak manevi büyüklerinden almışlardı. Çünkü içinde buldukları topluluk onları hem eğitiyor , hem kontrol ediyordu.

Ahilik kendisini İslam'a adayan fertlerin disiplinli, inanç, duygu, düşünce ve eylem birliğini bünyelerinde gerçekleştirdikleri Cemaat hareketlerinden bir tanesiydi. Temelini istibdat ve maddi güce dayalı saltanatın değil, sevgiye, inanca dayalı kardeşliğin oluşturduğu bu cemaatlerde faziletlerin tümünü içine alan "fütüvvet" ilkesinin ayrıcalıklı bir yeri vardı. Cömertlik, mertlik, cesaret, kahramanlık, tevazu, hilm, şefkat, hoşgörü, ülfet, muhabbet, meveddet ve fedakarlık gibi tüm faziletleri bünyesinde toplayan "fütüvvet" in tarihi çok eskilere dayanmakta. Tüm İslam topraklarında bir hasbi faziletli ordu olarak yaşayan fütüvvet teşkilatlarının Anadolu'daki uzantısı Ahilik olmuştur. Genellikle esnaf , tüccar, zanaatkarlar arasında yaygın bir meslek kuruluşları gibi de çalışan Ahiyanı Rum , Anadolu'da ki Gazilerin ekonomik kolu olarak faaliyet gösteriyorlardı.

Helal ve harama dikkat edebilmek için başka önemli bir gereklilikte, oto-kontrolün olduğu bir topluluk içinde yaşamak belli ki. Bizi eğitecek, kontrol edecek, ikaz edecek hasbi gönüllülerin bir arada olduğu, bir araya gelebildiği erdemli bir topluluk.

Ruhlarımızda, vicdanlarımızda, nefislerimizde vermenin , verebilmenin hazzını yaşayabilmek ve bizi eğiten ve yetiştiren faziletli bir topluluk içinde hareket etmek bizim yaratıcımıza yaklaşmamıza vesile olacak. Bu yaratıcımıza yakınlık ve aramızdaki bağın güçlenmesi helal harama daha fazla dikkat etmemizi , hakkımız olmayan, şüpheli şeylerden uzak durmamızı netice verecektir.

Helal ve harama dikkat etmek HAK bilinciyle mümkündür. Hak bilinci insanın işinde başarılı olmasının verimli olmasının olmazsa olmazıdır. Bir felsefedir, hayata bakış tarzıdır verimlilik. “En verimli yağmur, alın teridir” demiş Cenap Şahabettin. Verimlilik, alın teri dökerek kazanma; kazandırarak kazandığı için, kazancını gönül ferahlığı ile hak etme, helal kazanma bilincidir.

Muhammed, Ali'ye selam gönderdi

Oturduğu yeri pâk etsin dedi

Miraç'dan indikte yine söyledi

Yedi i lokmayı hak etsin dedi

Zamanı planlı yaşamalıyım. Günlük Yaşam Rotam olmalı.

Zaman insanın dünyadaki en kıymetli sermayesi. Zamana hükmetmek,onu planlamak “başarı” nın olmazsa olmazı. Kıymetli olan zamanı gerçekten bir plan program dahilinde mi yaşıyoruz ?

Peygamberimizin 1 günlük hayatını inceleyip bize aktaran siyerciler ; gününü adeta ajandaya ayrıntılarına kadar not edilmiş bir titizlikle yaşadığını aktarırlar. Günlük programı planlıdır Allah Resulünün. Saat kaçta Hz. Ebu Bekir'e uğrayacağı, hanımlarına ne kadar vakit ayıracağı, halası Safiye'yi ne zaman ziyaret edeceği, Ashabı Suffe'ye hangi vakit ders vereceği, evinin ihtiyaçlarını günün hangi diliminde temin edeceği bellidir. Hicret emri geldiğinde Hz. Ebu Bekir'e gitti.Kapısını çaldı. Hz. Ebu Bekir “Ey Allah'ın Resülü, önemli bir durum mu var ? Sen bu saatte hiç gelmezdin” dedi. Bu cevap Allah'ın Resulünün gününü nasıl planlı yaşadığına delildir.

Hollanda'dan bir ekiple “Aileye Aile İçinde Yardım” adını verdiğimiz bir projede beraber çalışıyoruz. Sosyal Hizmetlerde yerleşik olan tümevarım yani “çocuk, genç ,özürlü, kadın ve yaşlıdan aileye “ anlayışını değiştirerek ,tümünden gelim ,yani aile odaklı çalışıyoruz. Çocuk, genç,

özürlü, kadın ve yaşlı ile ilgili bir problem bize ulaştığında aileyi merkeze alarak çalışma yapıyoruz.

Bu çalışmada kullandığımız enstürmanlardan birisi de “günlük yaşam rotası”. Yani aile nasıl yaşıyor? Bir rotası var mı ? Sabah kaçta uykudan uyanıyorlar, kahvaltayı kaçta yapıyorlar, akşam yemeğini kaçta yiyorlar, sosyal ve kültürel aktiviteler var mı? Varsa hangi gün saat kaçta ? Kaçta yatıyorlar ? Kaç saat tv. Seyrediyorlar? Çocuk veya yetişkin kaç saatini bilgisayarın karşısında geçiriyor v.s.

Evet dostlar. Türk halkı ortalama günde 5 saatini tv. karşısında geçiriyor. Bu yazıyı yazdığım gün sabah saat 7.45 de ekmek almak için dışarı çıktım ,yürüdüm. Stadyumun dibinde merkezi bir mahallede oturuyorum. Belki 10 bakkal geçtim. Hepsi kapalı idi. Sokaklar sadece öğrencilerle ve servis araçları ile şenlenmişti .Yetişkinlerimiz uyuyor.O büyük marketlerden şikayet eden bakkallarımız uyuyor. Oysa günün en bereketli zamanı sabah namazından sonraki zaman bizim inancımıza göre.

Niye uyuyorlar sizce ? Gece muhtemelen 1000. defa benzerini izledikleri yarışma veya tartışma programını geç saatlere kadar izlediler. Ne öğrendiler ? Ne kazandılar ? Kocaman bir hiç.

Misaller çoğaltılabilir. Ama sağlığımızın, vaktimizin kıymetini biliyorsak ailecek oturup “günlük yaşam rotamı” zı yazmamız ve evin herkesin görebileceği yere asmamız gerekir. Günlük sermayemiz olan 24 altını önümüze koyalım. Kaç altın uykuya, kaç altın Rabbimizle konuşmaya, kaç altın işimize, kaç altın eşimize ve çocuklarımızla kaliteli zaman geçirmeye, kaç altın dost ve akrabalarımızı ziyarete, kaç altın alışverişe v.s.

Uyku için İslam alimlerimiz 2 kırmızı çizgi çiziyor. 1.Sabah namazından sonra 1 saat uyunmaz, 2.İkinci ile akşam arası uyunmaz. Bu uyarıyı sağlık uzmanları da destekliyor. Akşam yemeği yatmadan en az 5 saat önce yenmeli, sağlıklı uyku için yatmadan 2 saat önce herhangi bir şey yenilmemeli. Yat-geber gibi sağlığımıza bir “zehir “ kadar zarar veren alışkanlıklar terk edilmeli.

İnsanlar beş şey gelmeden 5 şeyin kıymetini bilmeli dostlar. Hastalanmamak için sağlığın, meşguliyet gelmeden boş vaktin, ihtiyarlık gelmeden gençliğin, fakirliğin gelmemesi için zenginliğin ve ölüm gelmeden hayatın kıymetini bilmek gerekir.

Haydi bu beş kıymetli sermayemizi muhafaza etmek için kağıt kalemi elimize alalım, başlayalım günlük yaşam rotamızı yazmaya. Yazın ve uygulayın. Kendinizden başlayın uygulamaya ,eş ve çocuklarınız sizi izleyecektir. Uyguladığınızda zamanınız nasıl genişliyor, bereketleniyor, değerlendiriliyor göreceksiniz.

**Özellikle gençlerimize ;
Kolaylaştırmalı zorlaştırmamalı, müjdelemeli, nefret ettirmemeliyim**

Hz. Aişe validemiz “Peygamber bir iş yapacağında o işi en kolay yoldan yapmayı tercih ederdi” diyerek İslam’ın insanların işlerini kolaylaştırmaya verdiği önemin altını çizmiştir.

Günümüzde maddi-manevi imkanları ellerinde bulunduran insanlarımız genelde 45-70 yaş aralığında ki olgun-yetişkin kimselerdir. Gençlik onların ellerine bakmaktadır. İş sahibi olmak, aş sahibi olmak, evlenmek, kariyer yapmak v.s. ; kısaca tüm işler ve imkanlar bu ağabeylerimizin, ablalarımızın yetkisindedir. Ve bu ağabey ve ablalarımız bu konularına, bu imkanlara ne zorluklarla ulaştıklarını sık sık gençlere aktarırlar. Maalesef kendi yaşadıkları zorluğu ,kendilerinden sonra gelen gençlere yaşatmaktan da geri durmazlar.

Bu kısır döngünün kırılması gerekir. Bu büyük hayırlara vesile olacak değişimi gerçekleştirmekte tecrübeli ağabey ve ablalarımıza büyük görev düşüyor. Peygamberimiz bu konunun üzerinde ısrarla durdu. Vefatına yakın toplanmış olan o zamana kadar ki İslam’ın en büyük ordusunun kumandanlığını 19 yaşındaki bir delikanlıya , Usame b. Zeyd’e verdi. Ordunun içerisinde bütün büyük sahabeler, tecrübeli komutanlar, siyasi ve askeri dahiler vardı. Hz. Peygamber vefat edince eski gelenek ve ananeler tekrar etkisini gösterdi. Bir gurup sahabe Usame b. Zeyd’in çok genç ve tecrübesiz olduğunu , orduda Kumandanlığı daha iyi yapacak , yetenekli, tecrübeli sahabeler bulunduğu iddiasıyla Hz. Ömer’ i sözcü yaparak Halife Hz. Ebu Bekir’e başvurdular. Hz. Ebu Bekir bu teklife çok sinirlendi.”Peygamberin hayatında atadığı bir komutanı değiştirmemi benden nasıl istersiniz “ diyerek teklifi geri çevirdi. Usame b. Zeyd komutasında ordu görevini yaptı.

İslam’ın ve onun Peygamberinin gençliğe verdiği önemin en güzel , somut örneği bu olaydır. Bu kültür çağlar boyunca Müslümanlara hep ışık olmuştur. 25 kez kuşatılmış olan İstanbul’u 26. kez kuşatarak “Ya İstanbul beni alır ya ben İstanbul’u” kararlılığıyla fetheden 21 yaşındaki bir şanlı komutandı. O da bir delikanlı iken ordusuyla beraber Peygamberinin asırlar öncesinden verdiği müjdeye nail olmuştu.

“Onlar sıkıntı içinde de olsalar kardeşlerini kendi nefislerine tercih ederler”(Haşır 9)
“Kendin için istediğini kardeşi içinde istemedikçe müminin imanı tamam olmaz (Hadis)
“Digergam”: Başkasını kendi gibi düşünen ,onun için sevinip endişelenebilen.
“Empati”: Kişinin kendisini, karşısındakinin yerine koyup, olaylara onun bakış açısından bakması ve hissetmesi çabası
“Karşınızdakini anlamak isterseniz onun ayakkabılarının giyin ve ay, üç defa üzerinizden doğup batsın” (Kızılderili Atasözü)

Yukarıda saydığımız ve tüm din ve kültürlerde aynı olan bir hakikat var. Biz gençliğimizi, mazimizi, çektiğimiz sıkıntıları, yaptığımız hataları unutmayacağız karşımıza bir genç geldiğinde. Bazen yaşlı Hacı Emmilerle konuşurken gençleri acımasızca eleştirdikleri olur. Onlara Hacı Emmi “siz o yaşlarda nasıl yaşardınız , ne yapardınız “ diye sorduğumuzda çoğu zaman başlarını eğerler.

Şefkatli ol. Herkes senin gibi zor bir mücadele (imtihan) veriyor.(Eflatun) Kulluk kolay değil dostlar. Dağların yüklenmekten çekindikleri imtihanı başarıyla vermek kolay değil. Hepimizin yaşlısıyla genciyle, kadınıyla erkeğiyle büyük bir şefkatle birbirimizle bu ağır yükün kaldırılmasında yardımlaşmamız gerekir.

Gençlerin iş bulmalarını, evlenmelerini, yükselmelerini, kariyer yapmalarını kolaylaştırmamız gerekir. Bu alanlarda onların ellerinden tutacak vakıf ve dernekler kurmamız gerekir. Fidanların büyüüp kendi başlarına rüzgara, yağmura, fırtınaya dayanmaları için belli bir süre onları koruyup kollamak gerekir.

Bu günün gençleri yarının büyükleri olacak. Ülkemizin geleceği olacak. Onlara yüreklerimizi, imkanlarımızı, sermayemizi açalım. Onlara güvenelim. Onlar bu güveni , emeği boşa çıkarmayacak , bundan emin olabilirsiniz.

**Kardeşliğin oluşmasında ki üç temel esası unutmamalıyım:
Adalet, Düşünce özgürlüğü, Şura**

“Bütün müminler kardeştir.” Hepimizin bildiği, inandığı iman ettiği bir gerçek. Ama bir duvarın parçaları gibi omuz omuza vermiş, kardeşini -daha fazla ihtiyaç sahibi olsa da- kendisine tercih eden bir kardeşlik anlayışı ,kolay oluşmuyor.

Müslümanlar her fillerinde olduğu gibi kardeşlik binasının tesisinde de üç “saç ayağı” diyebileceğimiz , üç hakikate çok önem vermeliler.

1.Adalet: Her zaman , her yerde, herkese karşı müslüman mutlaka adil olmalıdır. Yüce Allah’ın mizanda koyduğu ölçüyü esas almalı, kardeşini sevabıyla günahıyla birlikte değerlendirmelidir. Mizanda müminin 1 milyar günahı , 1 milyar 1 sevabı varsa Yüce Allah onu direk cennetine koyuyor.çünkü terazinin sevap tarafı ağır basıyor.

Peki biz Müslüman kardeşimizi değerlendirirken öylemi yapıyoruz ? Binlerce hasenesi , sevabı, güzelliği olan mümin kardeşimizi onlarca olumsuz, menfi hareketi yüzünden defterimizden siliyoruz, aramıyoruz,sormuyoruz, terk ediyoruz.

İnsan zayıf yaratılmıştır mutlaka hatası olacaktır. Biz kardeşimizi hatasıyla, eksiğiyle, günahıyla seveceğiz. Olumsuz davranışlarından uzaklaşması konusunda ona yardımcı olacağız.

2.Düşünce özgürlüğü: Kardeşliğin tesisinde kardeşlerimizin her türlü düşüncesine saygı duymak çok önemli. Biz kardeşimizin düşüncesini beğenmeyebiliriz, eksik bulabiliriz. Ama onu dinleme tahammülünü göstereceğiz. Kendi düşünce ve fikirlerimizi paylaşacağız. O zaman fikirlerin müzakeresinden zaten hakikat ortaya çıkacaktır.

Yüce Allah kitabında firavunun düşünce ve görüşlerine yer vermiştir. Yani kendisine bayrak açmış bir faniye “düşünce özgürlüğü “ tanımış ama düşüncesinin yanlış olduğunu da ispatlamıştır.

Peygamberimiz kendisini söylenen tüm farklı görüş ve düşünceleri dinlemiş, uygun gördüğünü onaylamış, uygun görmediğini düzeltmiştir. Herkesin düşüncesini , görüşlerini rahatlıkla ifade edebileceği bir özgürlük ortamı oluşturmuştur. Sahabe en zor konularda farklı düşünce ve görüşlerini her ortamda söyleyebilmişlerdir.

Raşit Halifelerde aynı esas üzerine hareket etmişlerdir. Ashaba, Hz. Ömer gibi celalli bir devlet başkanına hutbe de iken hesap sorabilecek bir düşünce özgürlüğü ortamı oluşturulmuştur. Böyle olunca gerçek İslam Kardeşliği ortaya çıkmış herkes görüş ve düşüncelerini gıybet, dedikodu, gammazlama gibi yöntemler yerine şeffaf bir ortamda bizzat kardeşinin yüzüne ifade etmiştir.

3.Şura: “Onların (müminlerin) işleri şura iledir” ve “(Ey Habibim) İşlerinde onlarla (müminlerle) istişare et” ayetleri istişareyi bir “farz” olarak Müslümanlara emrediyor.

Mümin her işini ehli olan insanlarla istişare edecek. İki mümin kardeşin arasında bir sıkıntı olursa taraflar bunu ikisinin de saygı duyduğu insanlara taşıyarak danışarak çözüm konusunda yardımlarını istemelidirler. Mümin hiçbir önemli konuda istişare etmeden tek başına karar vermemelidir.

Günümüzde 20, 30, 40 yıllık dostluklar, kardeşlikler bir anlık öfke ile sona erdiriliyor. Oysa insan hayatında dostluklar, arkadaşlıklar, kardeşlikler çok önemlidir.

Müminler bir duvarın tuğlaları gibi omuz omuza vererek İslam binasını oluştururlar. Bir makineyi oluşturan dişliler gibidirler. Bu bilinçle birbirinin kusuruna bakmadan , onun eksiğini tamamlayarak hareket etmek zorundadırlar. Görevini ihmal eden tuğlanın veya vazifesine dikkat

etmeyen dişlinin diğer kardeşlerine de dolayısıyla ortaya çıkan sonuca etkisi olacağından mesuliyeti büyüktür.

Özellikle idareciysem: İsar, digergam, empati, ya da başkasının ayakkabısıyla 3 gün yürümek,ilkelerim olmalı.

“Onlar sıkıntı içinde de olsalar kardeşlerini kendi nefislerine tercih ederler” (Haşir 9)

“Kendin için istediğini kardeşi içinde istemedikçe müminin imanı tamam olmaz (Hadis)

“Digergam”: Başkasını kendi gibi düşünen ,onun için sevinip endişelenebilen.

“Empati”: Kişinin kendisini, karşısındakinin yerine koyup, olaylara onun bakış açısından bakması ve hissetmesi çabası

“Karşınızdakini anlamak isterseniz onun ayakkabılarının giyin ve ay, üç defa üzerinizden doğup batsın” (Kızılderili Atasözü)

Evet dostlar. Tüm dinler, kültürler, felsefe ekolleri bu konuda aynı şeyi söyler. “teki” leşmek ya da “ teki” leştirmek istemiyorsak ,insanlara hakiki anlamda layık oldukları değer ve hizmeti sunmak arzuluyorsak, tüm dünya insanların Adem babalarının ve Havva annelerinin çocukları olarak kardeşçe yaşamalarını talep ediyorsak kendimizden başlayarak uygulayacağımız en önemli kural yukarıda farklı biçimleriyle ortaya koyduğum hakikati yaşamak ve yaşatmaktır.

Peygamber bu hakikati hayatının temel prensibi yaptı. Onlarca savaşı kazanıp Devletini kurup başına geçtiğinde ki Muhammed ile İslam’ın ilk tebliğ yıllarında ki Muhammed arasında hiçbir fark olmadı. Bu haslete İslam Alimleri “mebde ile mntehayı birleştirmek “ dediler. Aynı mte vazılık, aynı şefkat, aynı ilgi , aynı merhamet. Devlet Başkanı iken huzuruna alınan bir insanın huzurunda heyecandan titremesi zerine “Rahat ol. Ben de senin gibi “kurutulmuş et” yemiş bir kadının oğluyum” dedi ve onu rahatlattı. ”Kurutulmuş et” yemek bir garibanlık işaretiydi. Ve o garibanlığıyla hep iftihar etti. “İslam garip başladı, garip devam edecek. Ne mutlu o gariplere “ diyerek iftihar ettiği garibanlığın önemine vurgu yaptı.

Halifeleri ve sahabelerinin çoğunluğu da aynı yolu takip etti. Hz. Ömer geceleri şehrin varoşlarında dolaşırdı. Yavrularına taş kaynatan kadını böyle buldu ve devlet başkanı mer sırtında ona un getirdi.

Tarih boyunca bir çok Müslüman devlet başkanı ve idareciler “tebdili kıyafet “ uygulamasını bu hassasiyetten dolayı çok sık uyguladılar. Halkın arasında halk gibi yaşamak ne demekti. Halka devlet nasıl davranıyordu. Halk devletini ve idarecilerini nasıl değerlendiriyor, onlardan neler bekliyordu. Bunu ğrenmenin en güzel yolu “tebdili kıyafetti”

Rahmetli Valimiz Recep Yazıcıoğlu da “tebdili kıyafet “ uygulamasını yapardı. Onun gönüllerde taht kurmasının ,hayatını anlatan diziler yapılmasının en önemli sebeplerinden birisi bu “tebdili kıyafet “ uygulaması ile halkını anlaması idi. O görev yaptığı il deki her mekana –köy, kasaba, berber, kasap, hastane v.b- her an gelebileceğini halkına inandırmıştı.Bu sebeple devlet görevlilere her an Vali gelebilir hassasiyeti ile görev yaptılar onun ilinde .

Biz de ilimizde bir çorbacı da, kuru fasülyeci de, simitci de , dürümcü de , çay ocağında, taksi durağında, belediye otobüsünde, tramvayda, hastanede postahane de, pastanede, garda otogarda, kozağaçta, hobi bahçelerinde, kaldırımında, sabah erken saatte, gece geç vakitte yürürken veya bisiklete binerken , idareci, siyasi, ticari büyüklerimizle ,meşhurlarımızla karşılaşmak ve “halleşmek” istiyoruz.

Adil ve kaliteli bir yönetim halkı anlayarak , dinleyerek yapılabilir. Bunun yolu da halkın ayakkabılarını giyerek kaldırımlarda yürümekten geçer

Değişmeden ilerlemeye çalışmanın beyhude olduğunu bilmeliyim...

Ülkemiz zaman zaman belirsizliklerle dolu bir tünelin içerisinden geçti.geçiyor. Bulunduğu stratejik coğrafyaya borçlu olduğu bu gibi belirsizlikleri devletlerimiz, milletimiz tarih boyunca çok yaşadı. Ama hepsinden güçlü bir şekilde çıkmasını bildi.

Değişmeyen tek şey değişmektir. Bu sosyolojik kurala ülkemizde direnen kişi ve kurumlar ülkeyi bazen ciddi sıkıntılara sürüklüyor.

Bu gün Türkiye’de yaşanan olay bana göre; değişimden yana ve değişime karşi olan güçlerin çatışması. Baharın başlangıcında kış mevsiminin “ ben gitmek istemiyorum, bahar mevsiminin ise ben gelmek istiyorum “ mücadelesi şiddetli rüzgarlar, fırtınalar, şimşekler, yıldırımlar ortaya çıkarıyor. Ama doğanın değişmez kanunu hep aynı şekilde gerçekteşiyor. Mutlaka her kıştan sonra bir bahar geliyor. Baharın gelişini en mükemmel şekliyle ifade eden gökkuşağı semamızda bize gülümseyerek değişimi müjdeliyor . İnsan, ömrünün tamamında genç olmak ,genç kalmak ister ama yaşlılığın önüne geçemiyor. Yani değişim doğanın vazgeçilmez, değişmez, değiştirilemez kanunu. Bu mevsimlerde de böyle insanda da böyle. Her şeyde ,her işte böyle.

Dünyamız ,seksenli yıllarda sonuçları daha sonraki yıllara sarkacak çok önemli olaylara sahne oldu. Komünist sistemin bir süper güçle temsili siyasal anlamda son buldu. Totaliter ve otoriter karakterli Marksist-Leninist sistemler çöktü.Bu olay, bir sistemin tarih sahnesinden ,

yarışma alanından çekilmesinden daha büyük bir anaforu doğurdu.Bu kaotik ortam ,aynı zamanda yeni bir dönemin kapılarını araladı.

Yeni Dünya Düzeni olarak da adlandırılan bu süreç, değişime hazırlıklı ülkelerden çok hazırlıksız ülkeleri etkiledi. Yeni Dünya Düzeni kendi dinamiklerini ortaya çıkardı. Globalleşme ile birlikte yeni ulus-devletler tarih sahnesine çıktı. Yeni dönemin gerçekliği gibi görünen büyük entegrasyon hamleleri,aynı zamanda farklılaşma-ayrışma talepleri ile birlikte yaşanmaya başladı. Değişim talepleri hemen her yerde kendisini dayatmaya başladı.

Avrupa'nın 2. dünya savaşının sonuçlarını çok iyi okuyarak gerçekleştirdiği değişim dikkate değer. Birbirinden milyonlarca insan öldürüp, ülkelerini yerle bir eden Avrupa'nın kadim komşu ülkeleri bu gün çok ciddi ortaklıklar oluşturarak sınırlarını kaldırdılar. Bu değişim tabii ki kolay ve hemen olmadı. Ama değişim süreklilik arz etti , değişim arzu ve iradesi hiç azalmadı.Değişim bir anda tamamen değil yavaş yavaş ,adım adım gerçekleşti.

1951 Avrupa Kömür Çelik Topluluğu

1957 Avrupa Atom Enerjisi Topluluğu

1965 Avrupa Ekonomik Topluluğu

1991 Avrupa Birliği

Avrupa'da 20 den fazla farklı Ulus var. Bu gün kendini ulusal kimliğinden soyutlayarak “Ben Avrupalıyım-I m european” diyenlerin sayısı % 4. Ama Avrupalı tüm tarihi tecrübesini aktararak düzenlediği, geliştirdiği 9.000 sayfalık mevzuatla yoluna devam ediyor. En çok hassasiyet duydukları konu “the other-ötekileştirme ya da ötekileşme” tehlikesi.Neticede bir çok dünya ülkesinin içinde bulunmaya can attığı bir birlikteliği oluşturdular.

Hiç kuşkusuz Türkiye toplumu da en geniş anlamda bu değişim ve yönelimin içine ,köklü tarihinin kaçınılmaz kıldığı pek çok faktörün etkisiyle girmiş bulunuyor.İngiliz tarihçi Toynbee'nin de belirttiği gibi durdurulmuş bir medeniyet olan Osmanlı'nın yasal varisi Türkiye , Osmanlı'dan henüz bütünüyle tasfiye edilmediği anlaşılan tarihi hesap ve sorumluluğuyla karşı karşıya bulunuyor.Bu karşı karşıyalık olgusu , Türkiye'nin tarihi hinterlandının yanı sıra mevcut siyasi coğrafyasında da açıkça kendini gösteriyor.

İşte tarihinin bu kavşak noktasında ,Türkiye'de merkezi iktidarı elinde bulunduran ve merkezle özdeşleşmiş elitler (seçkinler) sorun üretiyor.Bir başka deyişle ,merkezci seçkinler ,çözümü mümkün kılacak katılımı engelleyerek çözümsüzlüğü dayatıyor.

Değişime karşı bir tutumu ısrarla sürdüren merkezci güçler, günümüz ihtiyaçlarına cevap veremeyen sistemi ayakta tutmaya çalışmakla gerçekte Türkiye toplumunun bunalmasına, bunalımın derinleşmesine katkıda bulunmuş oluyorlar. Türkiye’de sistemin tıkanıldığını ve resmi ideolojinin artık Türkiye toplumunun problemlerini aşmada bir işe yaramadığını görmezlikten gelerek , statükonun devamını zorla sağlamaya çalışıyorlar.

Demokrasinin mantığı içerisinde olaya yaklaştığımız zaman ,Türkiye’de var olduğu söylenen demokrasinin , vesayetçi devlet ideolojisine göre biçimlendirilmiş olduğunu kim inkar edebilir ki ? Türkiye’de mevcut demokrasinin “Türkiye’ye özgü bir demokrasi “ laikliğin “Türkiye’ye özgü bir laiklik “ olduğunu zaten merkezci seçkinler de kabul etmekte hatta bu aralar sık sık itiraf etmektedirler.

Şuna hiç kuşku yok ki ; Türkiye’de merkez güçler ,demokrasiyi işlerine yaradıkları ölçüde kullanmakta ,demokrasinin toplum için ne kadar ve nereye kadar gerekli olduğuna yine kendileri karar vermektedirler.

Türk toplumu artık “kendine rağmen ve kendisine karşı bir sistem” in çözümsüzlüğünü görmüştür. Bu yüzden değişim talepleri giderek yükselmektedir.22 temmuzdaki seçimde ortaya çıkan tablo “değişim” in ne kadar arzulandığının göstergesidir.

Türkiye’nin değişim sürecine girdiğine hiç kimsenin kuşkusu kalmamıştır. Statükonun muhafazasını kendi çıkarları için gerekli gören siyasi ve ekonomik çevrelerin dışında hemen herkes değişimin gerekli olduğuna inanmaktadır.

Tarihin akışı yeniliğe ,değişime doğrudur. Tarihin akışını belki bir süre geciktirmek mümkün olabilir, ama durdurmak asla mümkün değildir. Bu , doğruluğu pek çok kere ispatlanmış sosyolojik bir olgudur.

“Eski hal muhal. Ya yeni hal, ya izmihlal “

Manevi yatırımda önceliğim ne olmalı ?

Mazimize göz attığımızda bütün ihtişamıyla görünen medeniyetimizin vakıflar tarafından gerçekleştirildiği kesin bir hakikat. Bize düşen de dinimizin emirleri doğrultusunda bu vakıf geleneğini diriltmek, geliştirmek...

Vakıflar aracılığı ile yapacağımız manevi yatırımda önceliğimiz ne olmalı ? Mutlaka günümüzde yapılması gereken çok önemli işler var. Ama bana göre en önemli öncelik: Gençliğin eğitimi, gelecek neslin yetiştirilmesidir.

Peygamberimiz mescidini inşa ettikten hemen sonra ashabı suffe için mekan oluşturmuş ve onların eğitimi , yetiştirilmesi için çok özel bir hassasiyet göstermiştir.Kuranı Kerim’de ölüm-kalım meselesi olan bir savaşa bile giderseniz arkanızda ilim tahsil eden ve döndüğünüzde doğruları size öğretecek ve emredecek, yanlışları size hatırlatacak ve nehy edecek bir topluluk bırakın diye emirde bulunmuştur.

Ashabı suffe anlayışı zamanla gelişmiş , branşlaşmıştır. Ve eğitimi önceleyen devletler tarihte daha uzun yaşamış daha önemli eserler bırakmışlardır.

Ashabı suffelerin arkasında hep vakıf anlayışı yer almıştır. İnsan eğitimine yapılan yatırım bütün her şeyden öncelikli ele alınmıştır.

Bu gün bu hassasiyetle hareket eden vakıflarımız var. Ancak yeterli değil. Bence insan eğitimi konusunda tüm vakıflarımızın “seferberlik” ilan etmesi gerekir. Köyde, mezrada ,varoşlarda ,gecekondualarda ki tüm çocuklarımıza ulaşılmalı ve onların eğitimi sağlanmalıdır. Çünkü bütün güzellikler ilimle, irfanla meydana gelirken , bütün çirkinlikler cehaletten ortaya çıkıyor.

Özellikle Diyanet İşleri Başkanlığımızın da bu konudaki seferberliğe öncülük etmesi gerekir. Gelin “Okulsuz bir tek çocuk kalmayacak” sloganıyla tüm yurt çapında bir kampanya başlatalım.

Bir Genel Müdürümüz şu tespiti yapmıştı : Cami kürsü ve minberlerinde daha çok bina yapımı, caminin yakıt ihtiyacı v.b. ihtiyaçlar için yardım toplanıyor. Ben 55 yıldır camilere gidiyorum. Din Görevlilerimizin “mahallemizde fakir ,ihtiyaç sahibi öğrencilerimize burs verilmek üzere yardım toplanacaktır “ dediklerini hiç duymadım.Din Görevlilerimiz mahallesinde yaşayan çocuk ve gençlerin eğitimi konusunda yardımcı olmalı,tahsilleri konusunda ortaya çıkan engellerin aşılmasında rehberlik etmeli gerekirse cemaatin yardımına başvurmalıdır.

Evet. Hz. Ali efendimizin şu tespiti çok önemli. İlim maldan çok kıymetlidir. Malı sen korumak zorundasın;İlim ise seni korur. Köklerinde Vakıf Medeniyeti olan bizler kurduğumuz dernek ve vakıflarla insan eğitimine yoğunlaşmamız ve ilim güneşini her eve girmesini sağlamamız gerekir. Bu konuda işbirliği ve koordinasyon halinde hareket edilerek ana okulundan üniversiteye,

yüksek lisans,doktora programlarına kadar tüm birimler oluşturulmalı ve en geniş yelpazede eğitim seferberliği başlatılmalıdır.

Allah katında ne küçük ne büyük en iyi O bilir, unutmamalıyım:

“Bozuk simit paraları ile cenneti satın almak üzerine bir hikaye”

Günün son dersinin sonuna gelinmişti. Öğrenciler çıkmak için sabırsızlanıyordu. Defter ve kitaplarını çantalarına koydular. Zil çalar çalmaz, dışarı çıkmak için hazır dılar. Yalnız, Ali hazırlanmamıştı. Gecikmek için de elinden geleni yapıyordu.Nihayet zil çaldı. Öğrenciler bir anda kapıya yöneldi. Ali, yerinden kalkmadı. Ağır ağır eşyasını topladı. Bir yandan göz ucuyla öğretmenine bakıyor, bir yandan da arkadaşlarının gitmesini bekliyordu.

Öğretmeni, onun bu halini fark etti:

- Hayrola Ali, dedi. Eve gitmeyecek misin?

Ali, son arkadaşının da çıktığını görünce cevap verdi:

- Sizinle konuşmak istiyordum öğretmenim.

- Peki, dedi öğretmen. Ne söyleyeceksin bakalım ?

- Ahmet arkadaşımız var ya!

- Evet, ne olmuş Ahmet'e ?

- Durumları pek iyi değil galiba. Annesi, beslenme çantasına pek iyi şeyler koymuyor.

- Ee?

- Ona yardım etmek istiyorum. Ama benim yardım ettiğimi bilirse üzülür. Günde bir simit parası biriktirip her hafta size versem, siz de ona verseniz?

Cebinden bir avuç bozuk para çıkarıp öğretmenin masasının üzerine koydu. Nurhan Öğretmen, paraya dokunmadı. Sandalyesine oturup düşündü.Ali hakkındaki bilgilerini yokladı. Bildiği kadarıyla ailesinin durumu pek iyi değildi. Bu çalışkan ve sevimli öğrencisi, ne kadar da iyi niyetli ve düşünceliydi. Zengin bir ailenin çocuğu değildi. Buna rağmen yardım etmek istiyordu. Üstelik yardım ettiğinin bilinmesini istemiyordu.

Nurhan Öğretmen:

- Dur bakalım Ali, dedi. Bildiğim kadarıyla sizin de maddi durumunuz pekiyi değil. Yanlış mı biliyorum?

- Doğru biliyorsunuz öğretmenim. Babam gündelikçi. Çoğu zaman iş bulamıyor. Ama ben de çalışıyor, para kazanıyorum.

- Nerede çalışıyorsun ?
- Simit satıyorum.

Nurhan Öğretmen yine durup düşündü. İyiliğin bu kadarına ne demeliydi şimdi. Bunun gerçekleşmesi,devam ettirilmesi zordu. Onu, bundan vazgeçirmek için bir çare bulmalıydı. Bunu yaparken, sevimli öğrencisini de kırmamalıydı. Onunla biraz daha konuşursa, belki bir yolunu bulurdu.

Nurhan Öğretmen, Ali'ye dondu:

- Büyüyünce ne olmak istiyorsun, diye sordu.
- Çok zengin bir işadamı
- Niçin?
- İnsanlara daha çok yardım etmek için
- Güzel, dedi Nurhan Öğretmen. Bak şimdi Ali, Ahmet'in ailesinin durumu pekiyi değil; bu doğru. Ama sizinki de bundan pek farklı değil. İstersen acele etme; çok zengin olduğun zaman insanlara yardım edersin.Olmaz mı?
- Olmaz, dedi Ali. Şimdi yapmalıyım.
- Neden olmaz?
- Üç sebepten dolayı olmaz.

Birincisi: Bu para zaten benim değil. İyilik ettiğim için Allah, beni insanlara sevimli gösteriyor. İnsanlar da bundan etkileniyor, daha çok simit alıyorlar. Bu sayede gün boyu çalışanlardan bile fazla simit satıyorum. Hele mahallede Hasan Amca var, her gün iki simit alıp güvercinlere veriyor.

İkincisi: 'Ağaç yaş iken eğilir.' deniliyor. Şimdiden iyilik yapmayı öğrenmezsem büyüdüğümde hiç yapamam.

Üçüncüsü : Daha önemli: Büyüdüğüm zaman çok zengin bir işadamı olmak istiyorum. Zamanında yatırım yapmayanlar büyük iş adamı olamazlar.

Nurhan Öğretmen, karsısında büyük biri varmış gibi dinliyordu:

- Bu sonucusunu pek iyi anlayamadım, dedi.?
- Açıklayayım öğretmenim, dedi Ali. Şimdi, çok zengin olmadığım için, ancak günde bir simit parası kadar yardım edebiliyorum. Bundan fazlasını veremem. Allah, Cennet'i gücü kadar iyilik edene veriyor. Şimdi gücüm bu olduğuna göre Cennet'in fiyatı birkaç simit parası kadardır. Eğer zengin olmadan ölürsem birkaç simit parasıyla Cennet'e girebilirim. Bundan daha karlı bir yatırım olur mu?

Nurhan Öğretmen'in gözleri dolmuştu. Başını 'Evet' anlamında sallarken Aliyi evine yolladı.

Sınıfa geri dönerken okulun boşaldığını fark etti. Eşyalarını toplamak için masasına döndüğün de Ali'nin bıraktığı paraların masa üstünde kaldığını fark etti. Sandalyesine gayri ihtiyari oturdu ve paraları eline aldı. Hiçbir para ona bu kadar kıymetli gelmemişti. Sanki elinde dünyanın en kıymetli incilerini, yakutlarını, elmaslarını tutuyordu. Hatta bu paralar onlardan bile kıymetliydi. Öyle bu paralar, bu bozuk SİMİT paraları, Cenneti satın alabilecek paralardı. Sanki hiç bırakmak istemeyen bir duygu ile sınıksız kavradı bu bozuk simit paralarını.

Oturduğu yerden kalkamadı Nurhan Öğretmen. İçinin dolduğunu, tarif edilemeyen duygulara boğulduğunu hissetti. Birden boşalan sağanak yağmurlar gibi ağlamaya başladı. Ağladı, ağladı.

Kendine geldiğinde akşam olmuştu. Yavaş yavaş sınıftan çıkıp okuldan ayrılırken bekçi Sadık “ Bozuk Simit paraları ile cenneti satın almak, bozuk Simit paraları ile cenneti satın almak” diye Nurhan öğretmenin mırıldandığını duydu. Bekçinin hayretler içinde “ Ne dediniz hocam “ demesini bile duymayan Nurhan öğretmen bekçinin şaşkın bakışları altında akşamın alaca karanlığına karışmıştı

Kutlu doğum haftasında Peygamberimi anlamaya daha fazla yoğunlaşmalıyım...

İnsanların en güzelini bir hafta boyunca daha yoğun olarak tekrar yad ettik. Kainatın şerefine yaratıldığı , Süleyman Çelebi'nin yazımıyla Yüce Allah'ın “Ben seni kendime ayine kıldım” dediği kutlu Nebiye ümmet olmak ne büyük bahtiyarlık...

“Hakiki fazilet odur ki düşman dahi tasdik etsin “ Hz. Peygamberin ahlakının güzelliğini, faziletlerini , ona iman etmeyen insanlar bile tarih boyunca ve bu gün itiraf ediyorlar,tasdik ediyorlar.

Bana göre Peygamberin sayısız meziyetlerinden bu gün vurgulanması gereken en önemli faziletleri: Şefkati, merhameti ve afv ediciliği.

Bu gün insanlar su dan sebeplerle birbirlerini kırıyor,yaralıyor,öldürüyor. Oysa hepimiz Ademoğullarıyız, hepimiz kardeşiz, dünya da herkese yetecek kadar.

“İman etmedikçe cennete gidemezsiniz. Birbirinizi sevmedikçe iman etmiş olmazsınız. Yaptığınız zaman birbirini seveceğiniz şeyi söyleyeyim mi? Aranızda selamı yayınız.” Yani tanıdığınıza tanımadığınıza mutlaka selam verin ve bunu lütfen gülümseyerek , en şirin sevimli haliniz, tavrınız ile yapın.

Prof. Dr. İskender Pala’yı dinledik. Peygamberimizi gerçekten harika anlattı. Bu topraklarda Peygamberin nasıl sevildiğini yaşamış ibretlik hikayelerle aktardı. Nebinin bize tavsiye ettiği “sevgi” ile bu toprakların nasıl yıkandığını , bezendiğini, beslendiğini ve rengarenk çiçekler açtığını anlattı. O çiçeklerin en güzelleri lale ve gül dü. Lale Allah ,gül Peygamber demektir.En güzel laleleri ve gülleri bu topraklar bu millet yetiştirdi ve yetiştiriyor.

Hoca bu hafta anısına Peygamber hatırına bizden bir söz istedi ve dedi ki: “Ona muhabbetimiz varsa onun hatırı için her gün en az bir iyilik yapalım, bir kötülükten vazgeçelim”

Bediüzzaman Peygamberin bize bıraktığı sünneti seniyye yolundan bahsederken “Onun yolundan en küçük bir inhiraf (ayrılık) hayatı azaba çeviriyor ,onu taklit ederek,onun gibi yaparak yaptığımız gündelik zaruri işlerimiz (yemek,içmek,uyumak gibi) onu hatırlayarak yaptığımız için ibadet hükmünde bize sevap kazandırıyor” der.

Hepsinden daha vurgulu olan hakikat “Ey Resulüm de ki: “Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Ali İmran 31) Yani Alemlerin Rabbinin rızasını kazanmak onun ifadesiyle Peygamberine uymaktan geçiyor.

Haydi dostlar , hep beraber uyalım o insanlığın efendisine ta ki dünya ve ahiret saadeti bizim olsun.

Hesap yapma kültürümüz üzerine...

Evet zaman sermayemiz hızlı bir şekilde azalıyor, bitiyor. Zaman insanın en kıymetli hazinesi.

Büyük müfessir Fahrettin Razi insanın en mühim sermayesi olan zamanı anlatırken bir misal verir. Bağdat sokaklarında dağdan getirdiği kar’ı satan satıcının feryadını duymuştur. Satıcı şöyle bağırılmaktadır:”Sermayesi eriyen bu zavallıya yardım edin”.

Ömür sermayemiz olan zaman yani bize verilen ve bizim ne zaman sona ereceğini bilmediğimiz belirli, sınırlı olan mühlet hızla erimektedir.

Kuranı Kerim total zamanımız olan ömrü anlatırken “bir bulut gibi geçer” ifadesiyle zamanın ne kadar hızlı aktığını belirtir. Yine asr suresinde zamana yemin eden Kuranı Kerim zamanın önemine ısrarla vurgu yapar.

Yüce Allah insan ,alışkanlıkla bu sahip olduğu sermayeden gafil olmasın, onu heba etmesin istemektedir. Bu sebeple sürekli elindeki sermayeyi insana farklı sunar.Dün bu günün aynı değildir,ya daha kısa ya daha uzundur,iklim şartları aynı değildir,insanın kendisi sürekli değişmektedir.Ve bu değişiklikler,bu tazelenmeler,bu farklı sunuşlar hep insanın sürekli azalan en kıymetli sermayesine dikkat çekmek içindir.

İki günü birbirine eşit olan zarardadır.(Hz. Muhammed) Dün ve düne dair ne varsa dün de kaldı cancağızım.Bu gün yeni şeyler söylemek lazım.(Hz.Mevlana) Ömür sermayesi pek azdır.Lüzumlu işler pek çoktur.Dünya bir misafirhanedir.İnsan ise onda az duracaktır.Şu kısa dünya hayatında iki dünyaya lazım olan şeyleri kazanmakla mükelleftir.(Bediüzzaman Said Nursi).

Zamana dair çok şeyler söylenmiştir. Kuranı Kerimin bize takvim olarak bahsettiği ayın hali de bizim için ibrettir. Adeta gökyüzü bir ekran ay da grafiklerle her gün bize zamandan, zamanın geçtiğinden haber veren bir haberci gibidir. Ümmi bir adam bile bu mükemmel grafikten dersini alır.Kamer sürekli incelen ,kalınlaşan,daire haline gelen bir yapıyla bize çok şeyler hatırlatmaktadır.

O halde yapılması gereken şey bir mali müşavir bir muhasebeci titizliğiyle hesap yapmaktır. Günlük,haftalık,aylık,yıllık,5 yıllık,10 yıllık gibi dönemsel hesaplar.Çocukluk,gençlik,orta yaş,yaşlılık,ihtiyarlık gibi mevsimsel hesaplar.

Kendimiz hesaba çekilmeden önce (prova yapar gibi) hesaba çekmeliyiz. Ve bu hesaplarımızı mutlaka iki dünyayı içine alacak şekilde yapmalıyız. Günümüz insanının problemi hesap yapmamak değil , yaptığı hesaba Allah'ı dahil etmemektir.(M.İslamoğlu) İki cihanı kapsayan hesaplamalarımız da Yüce Allah'ı “en belirleyici etken” olarak hesaba dahil etmeliyiz.

Mazi müstakbelin tarlası, müstakbel mazinin aynasıdır.2007 yi ne kadar iyi etüt eder, eksik,noksan,pozitif ,negatif taraflarımızı ortaya koyar ve önlemlerimizi alabilirsek,hazırlığımızı yapabilirsek 2008 o kadar (iki cihan adına) kaliteli geçecektir.İsraf haramdır.İsrafta hayır olmadığı gibi , hayırda da israf yoktur.Ve en kötü israf zaman israfıdır.

Tüm okurlarıma her bir anının dolu dolu yaşandığı , değerlendirildiği sağlıklı bir ömür yaşamaları dileklerimle...

Plan Yapma Kùltürümüz üzerine...

“Mazi müstakbelin tarlası, müstakbel mazinin aynasıdır.”

Geçen zamanı kendi açımızdan masaya yatırdık. Bütün bir geçmiş ömrümüz boyunca yaşadıklarımızı sinema perdesi gibi gözümüzün önünde canlandırdık. Ve başladık notlar almaya, tespitler yapmaya.

Başarılarımız, yanlışlarımız, kazandıklarımız, kırdıklarımız, gitmemiz gerekirken gitmediklerimiz geldiklerinde gereken değeri vermediklerimiz, işimiz, dostlarımız, sağlığımız, benliğimiz, ailemiz, yapabildiklerimiz, yapamadıklarımız.

Kısaca tüm yılın bilançosunu önümüze aldık. Bu bilançoıyü dikkate alarak başladık önümüzdeki zamanın planını yapmaya. Tabi önce geçmiş zamandan devreden ihmaller, borçlar,kırgınlıklar, eksiklikler giderilmeli. Sonra günlük, haftalık, aylık, 3 ve 6 aylık planlama yapılmalı. Neden plan yapılmalı ? İnsanın en kıymetli sermayesi zaman da ondan.

3 şeyi yapmak çok zordur :

1.Sır tutmak

2.Affetmek

3.Boş (serbest) zamanı değerlendirmek

Evet şunu kabul ediyorum. Bir çok plan uygulama da %100 başarılı olamayabilir. Ama plansızlık insanın en kıymetli sermayesinin en azından % 50 sinin çöpe atılması ,boşa geçirilmesi demektir.Oysa Peygamberimiz 5 şey gelmeden 5 şeyin kıymetini bilin diyor.Bu beş şeyden birisi de meşguliyet gelmeden boş vaktin kıymetini bilmektir.

Bizden 14 asır önce yaşayan Peygamberimizin hayatını belli bir plan ve program dairesinde yaşadı. Adeta bu günkü ajandalara günlük programı düzenlenmiş gibi hareket ededi. Kayınpederleri Hz.Ebu Bekir ve Ömer’i, damatları Hz.Osman ve Ali’yi, halasını,ashabı suffeyi, eşlerini ziyaretleri, alışveriş yapma zamanları ,ibadet zamanları kısaca tüm hayatını bir plan ve program dairesinde yaşıyordu.

Öyle ki hicret emri Hz. Cebrail tarafından Peygamberimize getirildiğinde derhal Hz. Ebu Bekir’e gitmişti. Hz.Ebu Bekir kapıyı açtığıında karşısında Allah Resulünü görünce “Ey Allah’ın Resülü ,mutlaka olağandışı bir şey var .Çünkü sen bu saatte hiç gelmezdin” demiştir.

Özellikle devam eden alışkanlıklarımızı mutlaka gözden geçirmeliyiz.Zaman içerisinde alıştığımız olumsuz davranışlar bizi esareti altına alıyor ve hayatın adeta olmazsa-olmazı oluyorlar.Sigara,kahvehane,nargile, haber dinleme,akşamları sık sık arkadaşlarla aileden uzak dışarı da geçirme,7 saatten fazla uyuma,okey oynama ,v.b.

Dostlar, ben yukarıda saydığım davranışlar kesinlikle yapılmasın, yaşanmasın demiyorum. Hayatımızın genelini işgal etmesin, mutlaka yapmalıyım, bunu yapmazsam ben de bir şeyler eksik kalacak şekilde olmasın.Eğer onlardan daha değerli yapacağımız işler olduğunda bunlar bizi engellemesin.

Sigara içmemek en iyisi ama ,tiryaki iseniz eşiniz ve çocuklarınıza zarar vermeden o ihtiyacınızı giderin.Çocuğunuz sizden ödev konusunda yardım istediye ya da eşiniz sizinle bir meseleyi paylaşacak sa boş verin o günde haber dinlemeyin.

Geçen zaman arkamızda kaldı,gelecek zaman önümüzde duruyor.Geçen zamanı ne kadar iyi tahlil eder ne kadar iyi yorumlarsak gelecek zamanımız o kadar dolu ve kaliteli geçecektir.Geçmişte ki yaşanan tarihi ibretle okursak hatalarımız tekerrür etmeyecektir.

Geçmiş ve ona dair ne varsa geçmiş te kaldı cancağazım,gelecek te yeni şeyler söylemek lazım.

Ailenin temelinin sabır olduğunu unutmamalıyım...

TÜİK İstatistiklerinin ortaya koyduğu ilginç tespitlerden biri , boşanmaların yüzde 42.6'sının evliliğin ilk 5 yılı içinde gerçekleştiğine yönelik.

Evlilik süresi 6 ila 10 yıl arasında boşanma oranı yüzde 21.3 iken, 11 ila 15 yıl arasında da bu oran yüzde 13.5 olarak gerçekleşiyor.

16 yılı aşan evliliklerdeki boşanma oranı da yüzde 22.7 olarak tespit edildi.

Yani evlilik te ilk 5 yıl çok önemli. Birbirinden her açıdan farklı yaratılmış olan kadın ve erkeğin birlikteliğinde sabır, tahammül, hoşgörü ve empati olmazsa olmaz şartlar.

Sabır ilk çarpıştadır (Hadisi Şerif) Bu hayatın her alanında olduğu gibi evlilikte de ilk zamanlar sabrın temel ilaç olduğunu bize anlatıyor.

Bizim toplumumuzda önceden tanıma, flört gibi yaklaşımlarda erkek ve kadın genelde birbirlerine “rol” yaptıkları ve sürekli olumlu ortamlarda bir araya geldikleri için gerçek şahsiyetleri ile evlendikten sonra tanışıyorlar.

İşte o tanışma ve uyum süreci ciddi sabır istiyor. Evlilikten önce açılmış olan 4 gözün üçü kapatılacak ve kalan bir gözle sadece olumlu davranışlar, güzellikler görünecek.

Ve şu hakikat hiçbir zaman unutulmayacak hiçbir evlilik problemsiz değil.

Peygamberimizin dahi hanımlarıyla yaşadığı bazı olaylar bize evliliğin dikensiz bir gül bahçesi olmadığını hatırlatıyor.

Ama madem ki “aile insanın dünyadaki küçük cenneti” bu cenneti kazanmak için biraz sabır, tahammül, hoşgörü, emek vermek gerekiyor.

Çünkü bu imtihan dünyasında değerli şeyler zor elde ediliyor. Eğer dünyadaki küçük cennete müşteri isek onun bedeli olan sabrı seve göstereceğiz. Sabır acıdır meyvesi tatlıdır.

Zaten sabır tüm başarıların, güzelliklerin anahtarı değil midir?

Çocuklarımızın öz saygısını geliştirmelerine yardımcı olmalıyım...

Çocuğa öz saygı ,öz güven kazandırma, çocuğun öğrenme, sevme ve icat kabiliyetini güçlendirmektedir. Öz saygı ve özgüven çocuğun sahip olduğu sevgiyle, mutlulukla ve hayattaki başarıyla ilgili olan kavramlardır.

Bazı uzmanlara göre öz saygı, öz güven tamamen aile sevgisiyle birlikte iyi bir eğitimin . New York'lu psikolog ve gençlik terapisti Prof. Dr. Barbara Berger'e göre öz saygı, çocuğun kendi kendisiyle gurur duymasıdır. Yüksek öz saygıya ,öz güvene sahip olmak, çocuğun hem sevgi dolu hem de yetenekli olmasını sağlamaktadır.

Çocuk, ailesi tarafından değerli olduğuna inandırılmalı, kendine ait kendine has düşünceleri olmalı ,yeni fikirler önerebilmeli ve kendi kendisiyle ve çevresiyle barışık olmalıdır. Çocuğun sevgiyi ve yeteneğini hissetme derecesi, gelecekteki yaşamında onu her alanda etkileyecektir. Aynı zamanda da, çocuğun yaratıcılık yeteneğini, diğerleriyle ilişkisini ve başarılı olmasını belirlemede önemli bir faktör olmaktadır.

Ebeveynler, çocuğun öz saygısının, öz güveninin oluşması konusunda ilk temellerini oluştururlar. Çocuğun kendini sevgi dolu ve yetenekli hissetmesi için aileler neler yapabilir?

Bu konuyla ilgili çok şeyler yazılabilir. Zaman zaman bu konuyla ilgili makaleler yazacağım.Ama en önemli olan kural şu ki: Çocuğumuzun bizden ve dünyada ki gelmiş gelecek tüm insanlardan farklı özgün,benzersiz çok değerli bir varlık olduğunu kabul edeceğiz.Ve onda yaratıcısının yerleştirdiği kabiliyetleri , yetenekleri geliştirmesi için şefkat ve merhametle yardımcı olacağız. Onu asla kendi kafamızda oluşturduğumuz şablona uymaya zorlamayacağız.

Ebeveynler özgüven ve özsaygı oluşturma konusunda tüm hareketlerinde, sözlerinde, nasihat ve telkinlerinde sevgi tabanından hareket edecekler.Çocuk ne yaparsa yapsın yaptığı hareket “ödüllendirilebilir” veya “cezalandırılabilir” bu hareketlerinden dolayı onlara olan sevgimiz asla azalmayacak. Koşulsuz şartsız sevgi göstermek ebeveyn olarak bizim ebeveyn olmamızın gereğidir.

Çocuğunuz her ne yaparsa yapsın ona değer verdiğinizi ve onu kabul ettiğinizi bilmesini sağlayın. Evi onlar için, risk ve tehlikelerle dolu dış dünyadan döndüğü zaman, sevgi için, şefkat için emniyetli bir yakıt alma istasyonu haline getirin. Sözleriniz, tavırlarınız, davranışlarınız kısaca onlara yönelik mesajlarınız "Seni seviyorum - odanın düzenli olmamasına rağmen, , notlarının çok iyi olmamasına rağmen, bazı yaptıklarından hoşlanmama rağmen - hala seni seviyorum" olmalıdır. Onu hala sevdiğinizi göstermek ve çocuğunuzun yanlış davranışını düzeltmek için, onun doğru yaptığı bir şeyi görerek işe başlayabilirsiniz. Örneğin, odası düzensiz,dağınık ve sadece yatağını toplamış ise ona "Gerçekten yatağını topladığına çok sevindim. Şimdi senden istediğim şey ödevini yapman,derslerinde daha başarılı olman” diye ifade edin.

Eğitimde en önemli unsur sabırdır. Çocuk eğitimi zor ve inanılmaz sabır isteyen bir süreçtir.Sürekli olarak küçükte olsa pozitif ,olumlu değişikliklere odaklanmalıyız.Onlar bizim moral ve motivasyon kaynaklarımız olmalı. Çok aşırı “mükemmeliyetçilik” bizim erken yorulmamıza ve bazen pes etmemize neden olabilir Onun için çocuğumuzu büyütürken eğitirken Peygamberimizin şu ikazını asla unutmamalıyız. Bir şey bütün bütün elde edilemezse de bütün bütün terk edilmez.Bu anlayışla sabırla durmadan yola devam edersek çocuklarımızın bizim hayal dahi etmediğimiz noktalara geldiklerini göreceğiz.

Aile içi güveni sağlamada aşağıdaki hususlara dikkat etmeliyim:

Aileler kendilerine çeki düzen verdiklerinde toplumda kendine çeki düzen vermiş olacaktır.(Konfüçyüs)

Bütün mutlu aileler birbirlerine benzerler,bütün mutsuz ailelerse kendilerince mutsuzdurlar.(Leo Tolstoy)

Bir aile kurmak ve çocuk yetiştirmek yaşamın en önemli fırsatı ve en zor mücadelesidir. Fakat ailelerin kullanma talimatları ve el kitapları yoktur.

Bir kurum için 3 olmazsa olmaz:

- 1.Kurallar Kanunlar (yasal sistem)
- 2.Kaynak tahsisi (ekonomi)
- 3.Ortak değerlere dayanan güçlü gelenekler

Aile kurumu içinde:

- 1.Yasal Sistem:Kurallar ve sınıflara dayalı Adil bir sistem
- 2.Ekonomi:Çocukların para kazanmasının biriktirmesinin ve harcamasının yolları
- 3.Gelenekler:İletişimi ,güveni ve birlikteliği sağlayan aile etkinlikleri

Sağlam bir aile için sağlam bir alt yapı gerekir. Samimi bir iletişim ortamı ,güçlü ilişkiler ,sorumluluk duygusu ,iyi ve doğru karar verebilme ve sıcak ve mutlu bir aile ortamı gibi çocuklarımıza ve aile yaşantımızın bir parçası haline getirmek istediğimiz pek çok şeyi ailemize empoze etmemiz oldukça zordur.Bir gün aniden “Bu gün daha çok iletişim kuralım “ ya da “Haydi ,şimdi sıcak ve neşeli bir aile olalım demek bir işe yaramaz.

“Uzmanlar “, atma ve tutma” tekniklerini bize öğretebilirler, ancak eğer bir toplum yoksa bunları öğrenmek anlamsızdır.Uzmanların ,çocuklarıyla gerçek ,yaşamsal sorunları ve zorlukları bizzat yaşayan ebeveynlere ,ahlaki değerlerin felsefesini ya da psikolojik teorisini anlatmasının hiçbir yararı yoktur.Eğer konuşacak bir şeyimiz yoksa kullandığımız iletişim tekniklerini bilmemiz de bir işe yaramayacaktır.

Ebeveynlerin aile içi iletişimde en büyük ihtiyacı doğallıktır.Hayal kırıklıklarıyla dolu ,pek çok şeyin ters gittiği bir dünyada kendimizi çoğu zaman hiçbir şeyi değiştiremeyecek kadar güçsüz hissederken ,toplumu en çok etkileyen ,bizim için önemli olan ve bizi en iyi ifade eden bir şeyi ailemizi değiştirebileceğimizi ve geliştirebileceğimizi fark etmek ne kadar tatmin edici ve ne kadar umut verici değil mi?

Arkadaşları , medya ve okul çocuklarımızı ne kadar etkilerse etkilesin ,bizim ebeveynler olarak daha etkili olmamızın yolları vardır.

Çocuklarda eğitim yaşının özellikle 3-12 arası olduğu kabullenilmekle beraber çocuklar mucizeler yaratan dönemi olan 8 yaş “merkez üssü” olarak kabul edilmiştir, çünkü bu dönemde çabuk öğrenirler ,yeni düşüncelere açıktırlar ,sorumluluk almak hoşlarına gider ,guru duyarlar ve henüz alaycı değillerdir ve hormonların etkisine girmişlerdir.

Ebeveynlik her birimiz zor bir iştir. Çocuğunuz için tek uzman kendinizsiniz.Amacımız kendine yeten ,kendini yönetebilen ,dürüst bir vatandaş olan ,kendi parasının kullanımını becerebilen ,iyi ve doğru değerlerle yaşayan ve tüm bu yetenek ve özelliklerini ,ahlak kurallarını ve mutluluk anlayışını çocuklarına (yani torunlarımıza) öğretebilecek çocuklar yetiştirebilmektir.

Bazen bizim de “uzman ebeveynlik” kitaplarını okuduğumuz , gözümüzün korktuğu ,suçluluk duygusu içinde yüzdüğümüz dönemler geçirdik,diğer dönemlerde ise ya çok meşguldük ya da hayal kırıklıkları yaşıyorduk.Sonra zamanla olaya eleştirel ve alaycı bakmayı öğrendik ve bizim gerginliğimizi anlamayan ve çocuklarımızla doğru iletişimi kurduracak ,onlarla aramızı açacak yerde bizi birbirimize yaklaştıracak,çocuklarımızı eleştirerek ; horlayarak ,yargılayarak ve olumsuzlayarak eğitebilecek iyi birer ebeveyn nasıl olunur sorusunu cevabı meselenin temeli.

NEDEN 1:Bu 3 adım çocuklarınızı dış dünyanın hem olumlu hem de olumsuz gerçeklerine hazırlayacaktır.

Gerçek dünyada doğanın yasaları ,devletin yasaları ve dinin yasaları vardır ve biz bu kurallara uymazsak pişman oluncaya veya suçumuzu telafi edinceye kadar ceza çekeriz.Gerçek dünyada ne kadar çalıştığımıza , ne kadar kazandığımıza ve yaptığımız seçimlere göre ya diğerlerinin önüne geçeriz ya da onların gerisinde kalırız.

İyi bir aile , çocuğuna toplumdaki tüm sorunlarla baş edebilmesini öğretmelidir.Eğer çocuklar evlerinde kuralızsızlık ve sınırsızlığın sebep olduğu güvensizlik içinde büyürlerse ,toplumun kurallarına uymayacak ve sınırlarını göz ardı edecektir.Eğer harçlık ,hediye ve ayrıcalık gibi rüşvetlere alıştırmışsa “önce sahip ol sonra öde “ mantığının hakim olduğu ve hiçbir şey yapmadan bir şeyler elde edeceklerini düşündükleri ortamlara yönelerek hem kendilerine hem de başkalarına zarar verirler.Ve eğer benimseyecekleri aile gelenekleri yoksa yetişkin yaşamlarına iyi anılardan ,iyi alışkanlıklardan ve toplumda yer edinmelerini sağlayacak iyi değerlerden yoksun olarak başlarlar.

Aileler kendilerine çeki düzen verdiklerinde toplumda kendine çeki düzen vermiş olacaktır.Ailelerin doğru değer ve ilkelerle yaşam hazırladığı çocuklar sayesinde dünya iyileşecek ve güzelleşecektir.

NEDEN 2:Üç adım sizin makul ve hoş görülü olmanızı ve çocuklarınızla daha iyi vakit geçirip birlikte daha çok eğlenmenizi sağlayacaktır.

Aile yaşantımızda da zoraki bir iletişim kurmaya çalışmak yerine birlikte bir şeyler yapmak ve paylaşmak bize tartışmayı ,sorgulamayı,duygularımızı ifade etmeyi ve en önemlisi birbirimizi dinlemeyi öğretecektir.

Çocuklarımızla ne kadar çok şey paylaşırsak ,onlarla birlikte olmaktan o kadar zevk alırız.İşte bu nedenle açık ve net bir iletişim güçlü bir aile oluşturmanın en temel şartıdır.

NEDEN 3 : Üç adım çocuklarınıza giderek kaybolan değer yargılarını öğretecek , onların güvenlik bağlılık ve tutarlılık duygularını özendirecektir.

Toplumda ahlaki yapı yozlaştıkça ve değer yargıları bozulup yok oldukça çocuklarımızın güvenilir ve tutarlı bir aileye duydukları ihtiyaç giderek artmaktadır.

Biz yetişkinlerde bürokratik ve rekabetçi baskılar altında ezildiğimiz ve toplumsal yaşamda pek çok şey kontrolümüz dışında geliştiği için sık sık kendimizi başarısız görüp asabileşir ve etkimiz altına alabileceğimiz ve kendimizi adayabileceğimiz bir şeyin ihtiyacını duyarız ki , bu da ailemiz ve çocuklarımızdır.

Basit kurallara ve beraberliği sağlayan geleneklere sahip ,sorumluluğun paylaşıldığı bir aile çocuklara bilinmeyenlerle dolu bir dünyada bilineni , ne olacağı belli olmayan bir dünyada güvenilir olanı ve soğuk bir dünyada sıcak bir yuvayı sunar.Tutarlı bir aile çocuğun her şeyin yeni ve yabancı olduğu dünyayı keşfetmesini ,kendine saygı duymasını ve bir kişilik oluşturmasını sağlar.

Arkadaşlarımla olduğum zamanlarda bazı arkadaşlarım için ve ne kadar şanslı olduğumu düşünürdüm.Bir keresinde bir arkadaşım akşamları istediği kadar dışarıda kalabileceğini övünerek anlattığında ,benim ailemin böyle bir şeye kesinlikle izin vermeyeceğini düşünmüştüm.Belki komik gelecek ama bu beni mutlu etmişti, çünkü kurallar ailemin beni önemsemişti ve beni düşündüğünü gösteriyordu.Ayrıca arkadaşlarım ihtiyaçları oldukça ailelerinden para istiyorlardı ama benim genellikle kendin kazandığım param vardı ve kendi kazandığım parayı harcamak hem bana gurur veriyor hem de kendime güven duymamı sağlıyordu.

Üç Uyarı:

1. Her şeyin bir anda olmasını beklemeyin: Bu bir aile için bir ay ile 3 ay arasında zaman demektir.

Unutulmamalıdır ki her şeye bir anda sahip olamaz ve her şeyi bir anda yapamayız.

Gazetecinin biri feminist görüşleriyle tanınan bir bayanla reportaj yapıyor. Kadın 43 yaşında ve ilk bebeğine hamile. Eski görüşlerini öne sürerek kadını sıkıştırmaya çalışıyor gazeteci ve şöyle soruyor: "Kafası çalışan bir kadın evde oturup çocuk bakmaktan daha önemli işler yapabilir" diyordunuz ama şimdi hamilesiniz? Kadın: "Ama Tanrıya şükür , çok geç olmadan aklım başıma geldi, beni iyi dinle genç adam . Sakın düşüncelerimden vazgeçtiğimi sanma. Dün istediğim her şeyi bu günde istiyorum... Yalnız bu gün bir şeyin farkına vardım; her şeye bir anda sahip olunmuyor... Şu an istediğim ve ihtiyacım olan şey... Çocuğumu doğurmak ve onunla birlikte olmak"

2. Her tavsiyeyi uygulamaya kalkışmayın , kendi ihtiyacınıza ve tarzınıza uygun olanı seçin

Hiçbir aile bir diğerine tamamen benzemez. Onun için aileler okudukları veya dinledikleri önerileri kendi şartlarına uyarlamak zorundadırlar.

3. Her şeyin mükemmel olmasını ve hemen sonuç almayı beklemeyin.

Bir kurumu geliştirmek , bir ailenin yapısını değiştirmek , yeni alışkanlıklar, değerler ve kişilik kazandırmak... bir gecede olacak şey değildir.

Kendimizi bir bahçıvan olarak görerek , tohum eken, onu sulayan ve çiçek açmasını bekleyen, sabırla bekleyen, başarmak için uğraşan ve en önemlisi yavaş da olsa gerçekleşen her değişiklik için sevinen bir bahçıvan.

Sabırlı olun. Olabildiğinizce tutarlı olun. Hoşgörünüzü kaybetmeyin. İleride daha az yorulacağınızı unutmayın. Denemeye ve sonucunu göreceğinin o anı beklemeye devam edin. Zaman zaman kendinizi kötü hissettiğinizde, daha önce aldığınız olumlu sonuçları aklınıza getirerek kendinizi motive edin.

Bütün bir fili bir kerede yiyip biteremezsin , ama her defasında bir parça yiyerek bir gün onu bitirebilirsin. Dolayısıyla sorunlara toplu değil tek tek yaklaşmalıyız. Yani "bir kerede bir parça"

ADIM 1: TEMEL ATMA: Bir Aile Hukuku

Kanunları olmayan bir ülkede anarşi oluşur.İçinde yaşadığımız dünya ailemizde görmeye alışık olmadığımız karmaşa,tehlike ve kötülüklerle doludur.

Hukuk sistemi yalnızca haklarımızı ,sahip olduklarımızı ve bizi korumakla kalmaz aynı zamanda da içinde kendimizi rahatça ifade edip geliştirebileceğimiz güvenli ve tutarlı bir ortam sağlar.Sınırlarımız bizim daha özgür olmamıza sebep olur,sınırların ve özgürlüğün olmadığı yerde anarşi vardır.

Çocuklar içinde yaşadıkları çevrede ve aile içinde güven hissetmek zorundadırlar. Eğer aile bu güven hissini sağlayacak sınırları çocuklarımıza öğretmezse, çocuklar sınırsızlık yüzünden hayatlarının bir anlamı olmadığı duygusuna kapılıp değişik arayışlara yönelebilirler.

İyi bir ilke karşıtıyla dengelenmediği zaman kötü bir ilkeye dönüşür. Çocukların büyümeleri ve kendilerini bulabilmeleri için sınırlara ve düzene ihtiyaç duyarlar.

Çocukları isyankar , ailesine yabancılaşmış ya da toplum dışı kalmış ailelerin çoğu onları ya çok sıkı ve acımasız sınırlarla ya da tamamen sınırsız yetiştirdikleri için kaybetmişlerdir.Sınırlar olmaksızın yetiştirilen çocuklar ihtiyaç duydukları sevgi ve güveni bulabilmek için garip davranışlara yönelirler.Öte yandan çok sert ve katı kurallarla büyüyenler içinse bağımsızlıklarını elde etmenin tek yolu aileye isyan etmektir.

Özellikle her iki ebeveynin de çalışması ,okula gitmesi veya tek ebeveyn olmak gibi durumlarda işler daha da zorlaşır.Çünkü daha fazla çalışır daha fazla yoruluruz.Bir yandan çocuklarımızı ne kadar sevdiğimizi düşünürken ,bir yandan da gizli gizli çocuklarımızla birlikte olmak yerine daha kolay olduğu için evin dışında çalışıyor olmayı tercih ettiğimiz için suçluluk duyarız.

Aile demokrasiyle yönetilmez. Ebeveynlerle çocukların eşit ve “aynı” olması ,gereğinden fazla esnek bir ebeveynliğe neden olacağı için aileye zarar verebilir.Ebeveynler çocuklarından sorumludurlar ve onları korumak zorundadırlar.Çocukların rehber ilkelere ve sınırlamalara ihtiyaçları vardır.Çocukların bu kuralların belirlenmesinde katkıda bulunma ve kuralların nedenlerinin açıklanmasını isteme hakları vardır ama aile içinde “bir kişi bir oy” ilkesi geçerli olamaz.Çocuklar bir gün anne baba olacaklar ve kendi çocuklarına karşı aynı sorumluluğu duyacaklardır ,ama bu gün onlar bu ailenin çocuklarıdır ve kurallara uyan ve söz dinleyen taraf olmalıdırlar.Bu yönetim sistemi olarak demokrasi yerine “sevecen diktatörlük” ya da “şefkatli krallık” olması daha doğrudur.

Ancak kuralları belirlerken çocukların fikirlerini almanın önemini ve değerini hiçbir zaman unutmamalıyım.

Ev de çocuklarla beraber koyabileceğimiz kuralları 5 madde halinde özetledik:

1.HUZUR: İnsanlarla iyi geçinin

- a.Kavga etmeyin... Hiç kimseyle sözlü veya kaba kuvvete dayalı kavgaya girişmeyin
- b.Kendinizi kaybederek bağırıp çağırmayın

2.İZİN İSTEME:Planlananın dışında bir yere gitmek veya bir şeyi istemek için izin alın.

3.DÜZEN: Kendi eşyalarınızdan sorumlu olun ,giysilerinizi toplayın,dağıttıklarınızı ve kirlettiklerinizi kendiniz toplayın ve temizleyin; başkalarına bırakmayın.Her şeyi sırasıyla yapın.Dişlerinizi fırçalayın ve okula gitmeden önce odanızı toplayıp yataklarınızı düzeltin.Tv izlemeden önce okul ödevlerinizi bitirin.Zamanında uyuyun.Size söylenen saatte evde olun.

4.SAYGI: Anne babanıza ve diğer insanlara karşı nazik olun.Diğer insanların haklarına,görüşlerine ,eşyalarına ve çevreye karşı sabırlı olun.

5.SÖZ DİNLEME: Anne babanızın sözünü dinleyin.Kuralların nedenlerini sorabilirsiniz.Anne babanız size bu nedenleri açıkladığında bu kurallara uyun.

Unutmamalıyım ki aile kuralları mükemmelliği sağlamaz.Onlar uygulandıkça yaşamı daha iyiye ve daha güzele götürecek rehber ilkelerdir.

Ödül ve cezalar uygulamak çok önemlidir. Örnek:Pişmanlık köşesi:Kavga ettiğimizde , pişmanlık köşesi dediğimiz sraya gidip oturmak zorundayız.orada birbirimizden özür diliyor ve bir daha yapmayacağımıza söz veriyoruz.

Aslında iyi düşünsek “Kurallar bizi özgür kılıyor” araç kemeri takma kuralı bir anlamda bizi sınırlandırıyor gibi gözükse de hayatımızı kurtararak bize yaşama özgürlüğü sağlar.

Çocuklarımıza şu 3 konuda mutlaka söz vermeliyiz:

- 1.Sizden bir şey yapmanızı istemedenden önce iyice düşüneneğim.
- 2.Size karşı nazik olacağım

3.Nedenin sorduğunuzda size açıklayacağım.

Şu rehber ilkeleri de hiçbir zaman göz ardı etmemeliyiz:

1.Kuralları oluşturun ama isyanlara karşı da hazırlıklı olun

2.Çocuklarınıza pişman oldukları zaman kurtulabilecekleri cezalar verin

3.Çocuklarınıza seçim yapma hak ve sorumluluğunu verin,fakat yanlış kararları yüzünden onları tehdit edip suçlamayın.Özür dilediklerinde onları bağışlayın

4.Yapabileceğinizin en iyisini yapın ve olabileceğiniz en iyi ebeveyn olmaya çalışın. Mükemmellikten ne kadar uzak olduğunuzu aklınızdan çıkarmayın ve hata yaptığınızda çocuklarınızdan özür dileyin.

Markette 2 yaşında sürekli ağlayan bebeğiyle alışveriş yapan ve kendisine sürekli “Evet Jessica bu durum o kadar da kötü değil birkaç dakika daha sabret,sakin ol,bu işi bitirebilirsin” diyen annenin sabrı önemli.

Ailede genellikle sorun planlama değildir, aksine başa çıkmayı bilmektir.

Bir insanın mutlu olabilmesi için bir kurumun işlevsel ,katılımcı ve katkıda bulunan bir parçası olmaya ihtiyacı vardır.Peki aileden daha iyi bir kurum var mı? Aile ,doğru ya da yanlış, içinde hayata başladığımız ve etkisini hayat boyu sürdüren bir kurumdur.

ADIM 2 : Maddi Yükümlülüklerin Belirlenmesi:Aile Ekonomisi

Aile içi sorumlulukların paylaşılması

Para biriktirmeyi öğrenme

Yüzde onu biriktirme kuralı

Kredi kartınızı kullanmayı azaltın

Paylaşma duygusunu geliştirin

ADIM 3 AİLE RUHU YARATMAK: AİLE GELENEKLERİ

Aile geleneklerin oluşturulmasında 8 önemli adım.

- 1.Değerler
- 2.İletişim
- 3.Evlilik
- 4.Sorumluluk
- 5.Duyarlılık
- 6.Bireysellik
- 7.Rehberlik
- 8.Eğitim

Huzurevleri: Hepsinin kapatılması, hiç olmaması gerekir ama...

Çok kıymetli yazarlarımızdan düşünürlerimizden, entelektüellerimizden zaman zaman “Keşke bütün huzurevlerini, yurtları, yuvaları kapatabilsek...” dileklerini okuyoruz, işitiyoruz. Bu dileğe ,temenniye katılmamak mümkün değil. Evet biz de bütün samimiyetimizle Huzurevlerini , Çocuk Yuvalarını,Yetiştirme Yurtlarını ve Yatılı Özürlüler Rehabilitasyon Merkezlerinde kapatmak istiyor ve sürekli onun için çalışıyoruz ama...

Yüce Allah dünyayı imtihan salonu olarak yaratmış ve burada hangi kulunun daha güzel, en güzel davranışı (Kuranı Kerim,67/2) yapacağını görmek istiyor.Bu derin hikmetin gereği olarak hayırla şerri, iyiyle kötüyü ikisini de yaratıyor. Biz insanlardan kalbimizi ,aklımızı, vicdanımızı ve bize verilen bütün kabiliyetleri kullanarak hayrı doğruyu iyiyi seçmemizi ve yapmamızı istiyor.

Babamız Ademin ilk oğullarından Kabil’le başlayan bir tarihi süreç var. Tüm insanlık boyunca Habillere düşen Kabillerin zulmünden, yanlışlarından, kötülüklerinden insanlığı korumak, muhafaza etmek olmuştur. Yüce Allah’ın istediği de budur.İmtihanın gereği de budur.Yüce Allah isteseydi tüm insanları melek gibi yapardı.Ama o zaman insanın yaratılmasına gerek olmaz çünkü melekler zaten vardı.

İşte bizim yatılı olarak hizmet verdiğimiz sosyal hizmet kuruluşları insanlığın bu kadim gerçeğinin ürünü. Biz milyarlarca kez dilek tutsak, gece gündüz durmadan dua etsek bazı gerçekleri, bazı hikmetleri değiştiremeyiz, değiştiremiyoruz.

Hakikat şehrine yolcu değilsen,
Ne yolcuyla eyle ne yolu incit
Eğer çekemezsen gülün nazını
Ne dikene dokun ne gülü incit.

O halde bize düşen nedir ? En güzeli,en doğruyu,en mükemmeli isteyeceğiz,dua edeceğiz.Ama realiteyi, gerçeği de göreceğiz.Bu gün yukarıda saydığımız Yatılı Sosyal Hizmet kuruluşları ülkemizin bir gerçeği.

Biz sosyal hizmetler çalışanları bütün gücümüzle bu kuruluşlarda kalanların sayılarının azaltılmasına çalışıyoruz. Çocuk Yuvamızın kapasitesini 180 den 110 a düşürdük.Sadece ekonomik gerekçe ile gelen hiçbir çocuğu veya genci yurt ve yuvamıza almıyoruz, ailesinin yanında destekliyoruz. Yine kendi öz bakımını yapamayan ağır özürülülerimize net asgari ücret tutarında maaş bağliyoruz.”Yaşlı Bakım Ücreti” çalışması yakında hizmete girecek.

“Koruyucu ve Önleyici Sosyal Hizmetler” asıl önceliğimiz. Yani insanımızın dezavantajlı duruma düşmesini engellemek için Aile Danışma Merkezi, Çocuk Gençlik Merkezi,Toplum Merkezi gibi kuruluşlarla çalışıyoruz.Diğer ilgili resmi ve sivil toplum kuruluşlarıyla koordineli halde çalışıyoruz.

”İnsanız.Ya yaşlanacağız.Ya da...” başlıklı yazımda bir çağrıda bulunmuştum.Merhum Necip Fazıl Kısakürek üstadın dediği gibi ellerimi iki yana açarak “Ey ahali,ey halkım,ey milletim,ey gençler orta yaşlılar :Kimse genç ölmek istemiyor.Dolayısıyla yaşlanmak,yaşlı olmak istiyor.O halde lütfen yaşlandığımızda insanların bize nasıl davranmasını istiyorsak biz de yaşlılarımıza öyle davranalım. Çocuklarımıza gösterdiğimiz ilgi ,alaka, şefkati onlardan esirgemeyelim.Çocuklarımıza evimizde ayırdığımız “Çocuk Odası” gibi özel mekanı yaşlılarımıza uyarlayarak onlar içinde “Yaşlı Odası” oluşturalım.Hatta gazetemizin birisi benim yazımı “Evlerde Neden Yaşlı Odası Yok?” şeklinde yayınlamıştı.Kısaca yaşlıyı bütün imkan ve gücümüzü kullanarak “insanın dünyada ki küçük bir cenneti “ olan ve yeri hiçbir şeyle doldurulamayacak olan aile sıcaklığından koparmamaya çalışalım.

Özellikle Rehabilitasyon Merkezinde yaşlısı olan yaşlı yakınları ve bize düşense: Burayı Hastanenin Geriatri servisi gibi görmek. Yani buralara Hastane mantığı ile bakmak. Nasıl siz hastane de bir yakınınız olunca en az haftada bir çiçeğinizi hediyenizi alır onu ziyaret edersiniz, hafta sonları izin alıp eve götürürsünüz zira bu da tedavinin bir parçasıdır. Lütfen huzurevindeki yaşlılarımızı da böyle değerlendirelim. Huzurevlerini bilgisayarlarda ki “geri dönüşüm kutusu” gibi görmeyelim. Onlar bizim geleceğimiz, onlar bizim geçmişimiz, onlar bizim her şeyimiz.

Yüce Allah “Yaşlı bir insan elini kaldırırdaki benden bir istekte bulunursa onu geri çevirmekten haya ederim” diyor. Bir de bu yaşlı kimsesiz olursa onun yarı ,yarani ,hamisi bizzat Allah’tır.

Sıla-i rahimi ,yani akrabaları ziyareti
ihmal etmeyelim dostlar.

Sıla-i Rahim o kadar önemlidir ki dostlar
, hoca efendilerin her Cuma günü
okudukları hutbedeki ayetle en geç
haftada bir bize hatırlatılır.
Peygamberimiz “Sıla-i Rahim ömrün ve
rızkın bereketlenmesine yol açar”
diyerek dünyada dahi faydasına dikkat çekmiştir.
Kendisi sık sık tüm akrabalarını dolaşır onların gönlünü alır,
ihtiyaçlarını görür hatta bazen aynı şehirde
olmalarına rağmen evlerinde uyurdu.
Bizim akrabalık ilişkilerini canlandırmaya,
yaşatmaya toplum olarak
ne kadar ihtiyacımız var.
Özellikle bayramları ve izinlerimizi
sıla-i rahim için birer vasıta olarak
görmeli bu farzı ihmal etmemeliyiz.

Özellikle bu mevsim tam zamanı.
İzinlerimizi tatil beldelerinde tüketmeyelim.
Anne,babamızı,akrabalarımızı,vefat etmiş yakınlarımızı
mutlaka ziyaret etmeliyiz.

“Seyahatte sıhhat vardır” demiş Yüce Peygamber.
En az iki hafta kendimizi yaşadığımız
mekandan işimizden uzaklaştırmalıyız.
Bunun bilgisayara “*format*” çekmek
gibi sizi yenileyeceğine
her yıl bu işi yapan, tecrübe eden bir
kardeşiniz olarak garanti edebilirim.

Bir yıllık temiz havanızı doğadan alın.
Kışın sizi sıcak tutacak
güneşi bu mevsimde bol bol depolayın.
Salın kendinizi doğanın

tertemiz kollarına ,boş verin
iki haftalığına işi,meşguliyeti.
Dünyanın işini kim bitirebilmiş ki.
Siz bitireceksiniz.

Şimdi okumanın tam zamanı

Dinimizin ilk emri “oku”.
Peygamberimiz:”İnsanlar helak oldu,
alimler kurtuldu, alimler helak oldu
ilmiyle amel edenler kurtuldu,
ilmiyle amel edenler helak oldu ilmiyle yalnız
Allah rızası için amel edenler kurtuldu,
onlarda bir uçurumun kenarındadır.”hadisiyle
her şeyin ilimle başladığını ifade etmiştir.
Allah’tan da hakkıyla yalnız alim kullarının korkacağına
Yüce Allah’ımız kendisi kitabında ifade etmiştir.
H.z Ali efendimiz:”Bana bir harf öğretenin
kırk yıl kölesi olurum” diyerek
okuyup öğrenmenin ne kadar önemli olduğunu
ifade etmiştir. Peygamberimiz “Sabahleyin kalkıp ilimden
bir mesele öğrenmen bin rekat nafil namaz kılmaktan evladır”
 demiştir.Yine Peygamberimiz bir gün mescidine girdiğinde ,
mescidin iki köşesinde iki cemaat görür.
Cemaatin biri ilimle biri zikirle meşgul olmaktadır.
Peygamberimiz ikisinin de hayırlı olduğunu ifade ettikten
sonra “innema buistu muallimen:ben muallim olarak gönderildim “
der ve ilim ile meşgul olanların arasına oturur.

Peygamberimiz ümmi idi ,yani okuma yazması yok idi.
Ona gece namazı farz idi.O okumasını her gece
Kuran-ı Kerim’den yapar,Cebrail’den dersini alırdı.
Biz de Kuran-Kerim’i sürekli masamızın üzerinde tutarak,
her gün ondan ve diğer kitaplarda okuyarak kendimizi
zinde tutmak zorundayız.
Hz. Ali efendimiz “Bedenler yorulduğu gibi
Kalplerde yorulur.Şu halde,

kalplere yeni hikmet
gerçekleri hediye ediniz”
diyerek kalplerin ancak okuyarak
diri tutulabileceğini ifade etmiştir.
Çünkü bu din okumadan öğrenilmez,
Okumadan yaşanmaz.
Okumadan Yüce Allah tanınmaz.
Okumadan imanımız tahkiki olmaz taklidi kalır.
Kısaca okumadan insanı kamil olunmaz.

**Dünyada en önemli, en büyük servet
iyi dostlara sahip olmaktır.**

Bir arap şair “Dünyadan dostlardan ayrılığın
acısı olmasaydı ölüm yol bulup bize gelemezdi” der,
Dünyada en kıymetli şey iyi bir dosttur.
En büyük servet iyi bir dosttur.

Bütün başarılı insanlar sağlam dostluklar kurmuş
hayatı onlarla beraber yaşayan, paylaşan
insanlardır.

Peygamberimizin de Hz. Ebubekir Sıddık
ile başlayan,Hz.Ömer,Osman,Ali ile devam eden
ve halka halka genişleyen sahabelerle samimi ,
insani,içten dostluğu vardı.Hepsine öyle içten samimi
davranırdı ki sahabe Peygamberin en çok kendisini
sevdiğini sanırdı.

Dostluk emek ister, fedakarlık ister,
Feragat ister, digergamlık ister.
Sizinle dostlukla ilgili bazı ölçüleri paylaşıyorum.
Bizim dostlarımız kim,bize yakınlıkları ne kadar.
Beraber gözden geçirelim mi ?
Ne dersiniz,buyrun:

Yüz yüze dostluklar vardır.

Güneşle ayçiçeğinin dostluğu, böyle bir dostluktur mesela.
Ayçiçeği sabahtan akşama kadar hiç ayıramaz yüzünü güneşten.

Uzak dostluklar vardır.

Denizlerin ortasındaki bir adayla,
dağların arasındaki bir göl, birbirlerinin uzak dostlarıdır.
Dostluklarını gündüz kuşlarla,
gece yıldızlarla iletirler birbirlerine...

Sessiz dostluklar vardır.

Dilsiz bir adamla, duymayan bir başka adamın
elleri arasında sessiz bir dostluk oluşur.
Her şeyden konuşur sessizce bu eller...

Uzun dostluklar vardır.

İkinci güneşinin altında uzayan gölgeler birbirlerine
kavuşurlar ve uzun boylu bir dostluk oluşur aralarında...

Günün birinde ölen dostluklar vardır.

Bir bahçe içindeki ahşap ev ile yanı başında
duran ceviz ağacının dostluğu gibi...
Bir gün kocaman elli adamlar ve kocaman gövdeli makineler
o bahçeye girip de, bir süre sonra evin ve ceviz ağacının
yerinde asık suratlı binalar yükseldiği zaman ölen dostluklar...

Vakitsiz dostluklar vardır.

Bir peçete, bir kağıt mendil vakitsizce
dostu oluverir gözlerimizin...
Ya da ayrılırken verilen bir dal karanfil
ellerimize o anda gelen dostluktur...

Bakımsız dostluklar vardır bir de...

Zaten var, zaten dostuz deyip
yıllarca bir telefonun,
bir kaç cümlelik mektubun
bile çok görüldüğü dostluklar...

Tüketirken tükeniyor muyuz ?

Yüce Allah yarattığı mahlukatla birlikte ona, ömrü boyunca yetecek rızkı da yaratıyor. Yarattıklarının rızkının Yüce Allah tarafından teminat altına alınıp yaratıldığı Kuran-ı Kerim'in nassı ile sabit. Ancak hırsızlar ve müsrifler herkese yetecek olan bu rızkı çalarak ve israf ederek dünyanın bu günkü manzarasının ortaya çıkmasına neden oluyorlar.

Bunun hesabını da Mahkeme-i Kübra'da en ağır şekilde verecekler,vereceğiz. Çünkü "kulluk,ibadet"; hukuku ibada (yaratılmışların haklarına) tecavüz etmemekle birlikte hukukullahı bi hakkın yerine getirmek demektir.Yani Yüce Allah yaratılmışların haklarını ,kendi haklarının önüne koymuştur.Hırsızlık ve israf hukuku ibada (yaratılanların haklarına) tecavüzdür.Onun için Kuran-ı Kerim'de Yüce Allah "Yiyiniz içiniz ,israf etmeyiniz", "İsraf edenler şeytanın kardeşleridir" ifadeleriyle israf konusunda insanlığı şiddetle men etmiştir.

Aldıklarımızın %90 ı 6 ayda çöp oluyor. Bu tespit dünyanın 270 ülkesinde 3 milyardan fazla kişinin izlediği "Şeylerin Hikayesi-The Story of Staff" belgeselinin yapımcısı Amerikalı çevreci aktivist Annie Leonard'a ait.Leonard acaip ve önemli şeyler söylüyor.Türkiye'yi ABD gibi olmaktan kaçınması gerektiği noktasında uyarıyor.Popüler kültürün sürekli yalan söylediğini ifade ediyor.

Dünyamızı tüketim çılgınlığı esir aldı. Dünya kaynaklarının 3/1 i son 30 yılda tüketildi. Dünya ormanlarının % 80 i yok oldu. Amazon ormanlarında dakikada 2.000 ağaç yok ediliyor.Bu 7 futbol sahası büyüklüğü demek.ABD de herkes günde 3.000 reklama maruz kalıyor,2 kilo çöp üretiyor.ABD nüfus olarak dünyanın % 5 ine sahip olmasına rağmen dünyadaki kaynakların %30 unu tüketiyor. Ama ABD dünya mutluluk endeksinde 150. sırada. Kısaca insan tüketerek,tüketimi sürekli artırarak mutlu olamıyor.

Kısaca dostlar , kainatın en üstün varlığı insan yıllarca ustaca yapılan manevralarla tam bir "tüketim makinesine" dönüştürüldü. Bu tüketim makinesi hem yaşadığı dünyayı hem de insanı insan yapan unsurları yok ediyor,yani tüketirken tükeniyor aslında.

Çözüm iktisatta,kanaatte. Çözüm yine insanlığın en akıllısının sözlerinde:"Coşkun akan ırmaktan bile abdest alsanız suyu İSRAF etmeyin". Yani fazla kazanıyorum. Gelirim sürekli artıyor mantığıyla harcamanızı artırmayın. Geliriniz ne olursa olsun sadece ihtiyacınız kadar harcayın.Size verilen her şeyin "emanet" olduğu ve hesabını vereceğiniz bilincinden hiçbir zaman uzaklaşmayın.

Alman sosyolog Meinhard Miegel'in Almanya'da yaptığı çalışmalarda aynı şeyleri söylüyor. Yaptığı araştırmaya "Programlanmış Durgunluk:Almanların Ekonomik Büyümeye ve Maddi Refah

Artışına Çelişkili Bakışı “ ismini vermiş ve Alman hükümetlerinin iktisadi yarışa odaklanmış politikalarını sorguluyor.Siyasette ve özel sektörde hep insanların refah düzeylerini artırmak istedikleri varsayımının hakim olduğuna dikkat çeken araştırmacı ,hakikatin ise farklı olduğunu yaptığı araştırmaya dayanarak ileri sürüyor. Miegel , insanların prensipte refaha karşı olmadıklarını ,ancak bunu artırmak için çaba sarf etmeye de razı olmadıkları sonucuna varıyor.Birçok Alman’ın elde etmiş olduğu yaşam standardından memnun olduğu ,zengin ve stresli yaşamaktansa ,mütevazı hatta nispeten fakir ancak huzurlu bir hayata hasret kaldığı ortaya çıktı.Yaptığı 1823 kişi üzerinde yaptığı ankete katılanların % 78 inin “mütevazı bir refah” içinde “güvenli bir hayat” yaşamayı,maddi fırsat ve risklerle dolu bir yaşama tercih ediyor.

Yazılarımızda zaman zaman temas ettiğimiz bir hakikat var.”Peygamberimizin sünnetinden en küçük bir ayrılık hayatı azaba çeviriyor. Peygamberimiz dünya hayatı için: ”Dünya yediğiniz , içtiğiniz, giydiğiniz; Allah için yedirdiğiniz, içirdiğiniz, giydirdiğinizdir. Gerisi size ait değildir” der.

ABD, Almanya gerçeği bize çok şey anlatıyor dostlar. Hep çokluk, hep artırma, hep harcama, aşırı hırs insanları mutlu etmiyor.(Tekasür suresi) Aksine daha fazla elem ve strese sokuyor. Bir vadi dolusu altın peşinde koşup onu elde edenler ,ikinci vadi için hırsla çalışmaya devam ediyorlar.Ve onların ortak feryadı:”Huzur arıyorum huzur”.

Dolayısıyla mutluluk, saadet yine köklerimizde, kendi topraklarımızda, kanaatte, şükürde ,iktisatta,infakta,paylaşmakta,sadakayı cariye hükmünde eserler yapmakta,insana ,eğitime yatırmakta... Başka yerlerde aramaya gerek yok. İnsan düştüğü yerden kalkar.

**Ne kadar “SMART”ız (aklımızı kullanıyoruz)
ya da ne kadar “SÖKES” çalışıyoruz.**

Yaşadığımız alemde “bilim” denen bir disiplinin olması bir düzenin , intizamın, ölçünün olduğu içindir. Kainatta zerreden seyyareye ,küçük-büyük her şey bir ölçü,bir mizan,bir denge içerisinde yaratılmıştır.

Bu ölçü kainatın en “akıllı,zeki” varlığına şu dersi veriyor:Aklını kullan,her yaptığın işi bir ölçüyle mizanla yap.Sünnetullah ölçü,mizan üze.Ve Allah’ın sünneti (kanunları) asla değişmez.Kim başarı,muvaffakiyet istiyorsa sünnetullaha uygun hareket etmelidir.Yoksa dönen çarkların aksine hareketle altında ezilir.

Yabancıların SMART ismini verdiği bizim dilimize SÖKES diye uyarladığımız bir formül var.Bu formül mühendisin ... ,doktorun stetoskobu,yazarın kalemi gibi her insanın elinde bir alet,edevat

anahtar olarak bulunmalıdır.Bu tüm hareket ve sözlerimizde tüm fiillerimizde bize yardımcı olmalıdır.Bu ölçüyü biraz açalım:

- S Spesifik : Özel ,belirli sınırları belirli
- M Make : Yapılabilir,mümkün,yapılması imkan dahilinde olan
- A Avalaible :
- R Reel : Gerçeklere uygun,hayali olmayan
- T Time : Zamanı,süresi belli olan

- S Sınırlı
- Ö Ölçülebilir
- K Kullanılabilir
- E Elde edilebilir
- S Süre

Bu formül biz doğulu toplumların çok fazla alışık olmadığımız oysa müntesibi olmaktan mutluluk duyduğumuz dinimizin temel esaslarını içinde taşıyor.Yukarıdaki formülde ölçü olarak verilen tüm hakikatlerin Kuran-ı Kerim'den delillerini bulabiliriz.

Mesleği ne olursa olsun her kadın ve erkeğin yaşamında bu formülü temel almalıdır.Temmuzun ikinci haftasında Cuma namazında hutbede hoca efendi Kuş Gribinde,Tavuk Vebasından bahisle bu hastalıktan korunma yollarını anlatıyor ve tüm hutbeyi bu konuyla bitiriyor.

Toplumumuzda sözü eline alan bırakmıyor,tüm sohbet ortamlarımız “avcı kahvesi “ gibi.Tıpla hiç alakası olamayan bir vatandaşımızın bir hastalıkla ilgili teferruatlı sunumunu sohbet meclisindeki doktorumuz yüzü kızarak dinliyor.Efendi hastalığı anlatırken “gerçi doktor bey de var ama “ ara cümlesini de ihmal etmiyor.

Bu gün her şeyin bir disiplini bir bilimi var. Bilim , disiplin ; asırlarca üst üste konulmuş tecrübelerle oluşmuş bir sistematikten oluşuyor.Her şeyin bir ölçüsü,her işin bir formülü var.Ölçülü olmazsa deva,dermen,zehir oluyor.

O halde şuurlu,aklını kullanan bir insan her yaptığı işte ,her söylediği sözde formülü uygulamalı,düşünerek hareket etmelidir.,

Çünkü insan “Elinden işittiğinden, gördüğünden, gönlünden geçirdiğinden dilinden, hesaba çekilecektir”(İsra).

Yezidiye arka çıkmalıyım...

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu; İnsanlık topluluğunun bütün bireyleriyle kuruluşlarının bu Bildirgeyi her zaman göz önünde tutarak eğitim ve öğretim yoluyla bu hak ve özgürlüklere saygıyı geliştirmeye, giderek artan ulusal ve uluslararası önlemlerle gerek üye devletlerin halkları ve gerekse bu devletlerin yönetimi altındaki ülkeler halkları arasında bu hakların dünyaca etkin olarak tanınmasını ve uygulanmasını sağlamaya çaba göstermeleri amacıyla tüm halklar ve uluslar için ortak ideal ölçüleri belirleyen bu İnsan Hakları Evrensel Bildirgesini ilan etmiştir. Bildirgeden 3 madde:

Bütün insanlar özgür, onur ve haklar bakımından eşit doğarlar. Akıl ve vicdana sahiptirler, birbirlerine karşı kardeşlik anlayışıyla davranmalıdırlar.

Herkes, ırk, renk, cinsiyet, dil, din, siyasi veya başka bir görüş, ulusal veya sosyal köken, mülkiyet, doğuş veya herhangi başka bir ayırım gözetmeksizin bu Bildirge ile ilan olunan bütün haklardan ve bütün özgürlüklerden yararlanabilir. Ayrıca, ister bağımsız olsun, ister vesayet altında veya özerk olmayan ya da başka bir egemenlik kısıtlamasına bağlı ülke yurttaşı olsun, bir kimse hakkında, uyruğunda bulunduğu devlet veya ülkenin siyasi, hukuksal veya uluslararası statüsü bakımından hiçbir ayırım gözetilmeyecektir.

Herkes eğitim hakkına sahiptir. Eğitim, en azından ilk ve temel eğitim aşamasında parasızdır. İlköğretim zorunludur. Teknik ve mesleki eğitim herkese açıktır. Yüksek öğretim, yeteneklerine göre herkese tam bir eşitlikle açık olmalıdır.

30 maddelik İnsan Hakları Bildirgesi, insanlığın “Hak Ve Özgürlükler “ konusunda oldukça ileri bir aşamaya geldiğinin belgesidir. Fakat “Hak ve Özgürlükleri” sadece belgelere yazmanın yetmediğini tarih defalarca ispat etmiştir.

“Hak ve Özgürlükler” toplumun çoğunluğunun omuz omuza vererek geçimini birilerinin Hak ve Özgürlüklerinin olmaması ya da kısıtlanmasına bağlayan “zalim” kişi ve guruplara karşı mücadelesi ile kazanılır.

Ülkemizde “Hak ve Özgürlükler” konusunda çaba gösteren tüm insanların en çok dikkat etmeleri gereken empati yapmak ve mücadelesini sadece kendisi için değil tüm “mağdurum” diyen kesimler için yapabilmektir. Bu gün Türkiye’de din, etnik, kültür, ekonomik farklılıklardan dolayı mağdur olan ve toplumun ekseriyeti teşkil eden insanlar ortak hareket etme bilincinden

maalesef yoksundur. Çünkü geçimini, kariyerini, gelirini, konumunu zulme, başkalarını mağdur etmeye borçlu olan insanlar bu mağdurların da bir araya gelmesine müsaade etmemektedirler.

“Susma sustukça sıra sana gelecek” gözü slogan olarak toplumda çok kullanılsa da içi boşaltılmış , sadece tarihi bir gerçeği yansıtan hakikat olarak karşımızda durmaktadır. Oysa Mazlumun dinine, etnik kökenine, dünya görüşüne, kıyafetine, derisinin rengine, diline, tutuğu takımına, memleketine bakılmaz.

Bu konuyu çok güzel aydınlatan Altan Tan Beyin kaleminden bir hikaye: Dedemin dedesinin babası Hacı Hesene Bekro zamanında Midyat dağlarında zalim mi zalim, gaddar mı gaddar bir ağa varmış. Üstüne üstlük bir de Müslüman geçinirmiş . Bu zalim ağa zapt ettiği bunca bağ, bahçe, tarla yetmezmiş gibi komşu köyün, birkaç koyun ve keçisini otlatmak için kullandığı dere kenarındaki merayı da bostan yapmış kendine. Köylüler ne desin, boyun büküp eyvallah etmişler rezile. Malum Midyat'ta Süryani, Yezidi ye, Müslümanlar birlikte yaşarlar. Kız alıp verme hariç dostluk, arkadaşlık ve ticaret devam eder aralarında. Sıcak bir yaz günü susuzluktan bunalan, biri Müslüman, biri Süryani, biri de Yezidi üç arkadaş dere kenarına inmişler. Ellerini, yüzlerini yıkayıp kana kana su da içince biraz kendilerine gelir gibi olmuşlar. Üçü de güçlü kuvvetli aslan gibi delikanlılarmış.

Gözleri ağanın bostanına takılmış. Sağa sola bakmışlar kimseyi görmemişler. Nasıl olsa dere Allah'ın deresi, bostan da köyün ortak merası, birkaç salatalık, bir iki kavun karpuz yesek ne olur deyip dalmışlar bostana. Müslüman Hasso kavuna, Süryani Gebro karpuz, Yezidi Carcuro da saldırmış hıyara. Daha ilk lokma ağızlarında iken kara vicdanlı Reşo ağa bitivermiş bostanın başında. Bir nara boğazında düğümlemiş zalimin. Birkaç saniye zarfında birkaç bin tilki dolaşmış kafasında. Ulan demiş tam yalnız başına gelecek zamanı buldum. Her ne kadar aslan gibiysem de bu üç teres de zebillah gibi. Tek tek olsalar neyse ama üçüyle birden baş etmem zor. Bırakıp gitsem namımız beş paralık olacak, ne yapsam ne etsen diye düşünürken aniden bir şimşek çakmış kafasında. Atılmış ortaya, dönmüş Yezidi Carcuro'ya, “ulan dinsiz kitapsız demiş hele bu Hasso benim Müslüman kardeşim, dinimiz, kitabımız, Allah'ımız Peygamberimiz bir. Malımız, mülkümüz, canımız kanımız ortak. Gebro desen İsa efendimizin ümmetinden bir dürüst Ehli Kitap, hiç olmazsa dini kitabı belli, kestiği yenilir, kadınlarıyla evlenilir, sözüne güvenilir. Bunlara değil birkaç kavun, karpuz bütün bostan helal olsun. Ulan peki sana ne oluyor be hey dört kitabın dördüne de inanmaz, camisiz, kilisesiz, imansız. Sen nasıl benim mülküme destursuz girersin” demiş, girişmiş zavallıya. Hasso ile Gebro derin bir nefes çekip şükretmişler. Azıcık da hoşlarına gitmiş ağanın sözleri. Ağa kafa, göz, ağız, burun demeden Allah ne veriyse yapıştırmış, komaya sokmuş gariban Carcuro'yu.

Ağa Carcuro'yu halledince dönmüş Gebro'ya “ulan demiş biraz önce de söyledim. Hasso

benim din kardeşim. Dinimiz, kanımız, malımız, canımız bir. Peki sen neyin nesi oluyorsun? Doğru düzgün bir adam olsan bir Allah'ı üçe çıkarmaz, İsa efendimizi Allah'ın oğlu yapmazdın. Bir Müslümanın malını nasıl yersin? Yedim seni namussuz” demiş patlatmış yumruğu. Eşşek sudan gelinceye kadar dövmüş, dil derman güç takat bırakmamış biçarede. Hasso iyice rahatlamış. "Hem canım, zalim malim de olsa, ağa ne de olsa Müslüman, insan kardeşi"nin kıymetini bilmeli, ötekilerin iflahını kesti bana bir şey yapmadı” demiş içinden. Gebro'nun da işini bitirdikten sonra sağa dönmüş Hasso'ya vay, vay, vay demiş. "Seni gidi vicdansız, hele bunlar biri Yezidi öbürü Hıristiyan. Din, iman, helal, haram bilmezler. Sen sözde Müslüman olacaksın, helali haramı bileceksin, benim malımı mülkümü muhafaza edeceksin. Kendin yetmezmişsin gibi bir de bu gâvurları takmışsın peşine. Bostanıma girersin ha! ulan ben seni gebertmeyeyim de kimi geberteyim. Seni telef etmeyeyim de kimi edeyim”; demiş çökmüş böğrüne.

Gözünde fer, ağzında diş bırakmamış, kolunu kanadını kırmış, iflahını kesmiş Hasso'nun. Carcuro'dan da Gebro'dan da beter etmiş gariban Hasso'yu. Köylüler ertesi gün per perişan bulmuşlar üç arkadaşı. Yaralarını sarıp, su ekmek vermişler. Kim yaptı? Nasıl oldu? Ne oldu? Üçünüz birden nasıl böyle dayak yediniz, diye soranlara Hasso, “Yezidi'ye arka çıkacaktık, Yezidi'ye arka çıkacaktık, Yezidi'ye arka çıkacaktık”, demiş de başka bir şey dememiş. Bugün bile Midyat'ta Tur-u Abidin köylerinde üç beş arkadaş birlikte yola çıktıklarında aksakallılar gençlere, Siz siz olun Yezidi'ye sahip olup, Yezidi'ye sahip olun, Yezidi'ye sahip, diye üç kez seslenirler."

Evet. Hikaye her şeyi açıklıkla anlatıyor. Dünya da ve Türkiye’de Hak ve Özgürlüklerin kazanılması, geliştirilmesi, muhafazası “diğerinin” hak ve özgürlüklerini savunmak ve “başkasının” hak ve özgürlüğü için mücadele etmekten geçiyor. Bu gün gündemde Başörtüsü var, yarın anayasa da ki hak ve özgürlüklerimiz, ertesi gün başka bir konu olacak. Gelin hep beraber tüm “Yezidilere” sahip çikalım. Onlara sahip çıkmanın bizin hak ve özgürlüklerimizin garantisi olduğunu unutmayalım. Evrensel hak ve değerler için günlük, aktüel değil ,gelin evrensel düşünelim.

HANGİSİ DAHA ÖNCELİKLİ:

HUKUK-U İBAD MI ?

HUKUK-U ALLAH MI ?

BUNU İYİ BİLMELİYİM.

Bediüzzaman Said Nursi imandan sonra en mühim olan a'mal-i Salihayı şöyle tarif eder: “İmana ait bilgilerden sonra müslümana en lâzım ve en mühim a'mal-i sâlihadır. Sâlih amel ise, maddî ve manevî hukuk-u ibada tecavüz etmemekle birlikte , hukukullahı da bihakkın îfa etmekten ibarettir.”Yani İslam’da önce yaratılmışların haklarına tecavüz

etmemek gelir.Kelime-i Tevdit te **“la ilahe”** nin, **“illallah”** dan önce geldiği gibi.Ya da sabah namazının sünnetinde önce şirki ,küfrü reddeden**“Kafirun”** suresinin,2. rekatta imanı yerleştiren **“İhlas”** suresini okumanın tavsiye edilmesi gibi.

Dinimizde hukuk-u ibad dediğimiz yaratılmışların hukukunu Cenab-ı Allah kendi haklarının önünde tutmuştur. Bana “asla kul hakkıyla gelmeyin” demiştir.

Yaratılmışların haklarından en önemlisi ,kainatın halifesi olan insanların hakkı,kısaca **“kul hakkı”** dır.Müslümanların imtihan meydanı olan şu dünya hayatında en çok dikkat etmeleri gereken husus asla kul hakkı yememek,kul hakkına tecavüz etmemektir.

Kul hakları da çok çeşitlidir. En önemlisi anne-baba,eş,karı-koca,çocuk,amca,dayı gibi yakın akrabaların haklarıdır.İnsanların en çok dikkat etmesi gereken haklar yakın akraba hakları iken günümüzde en az dikkat edilen haklar olmuştur.Yüce Allah Kuran’ı Kerimde **“İşte o gün kişi kaçar :kardeşinden,annesinden,babasından,eşinden,oğullarından,O gün onlardan her kişinin kendisine yetecek derecede işi vardır,yüzler var ki o gün parlı parlı,yüzler var ki güleç ,sevinçli,yüzlerde var ki o gün tozlanmış, onları karanlıklar bürümüş,öylesine üzgün,öylesine dertli”**(Abese 80/34-41) buyurarak Mahkeme-i Kübra’da hesabın en yakınların haklarından başlayacağına işaret etmekte ve bu hakları dikkat etmemiz hususunda bizi uyarmaktadır.

En önemlilerinden birisi de İşçi ; yani çalışan ,emek veren ,geçimini emeğiyle kazanan insanların haklarıdır. Çalıştırdığı işçisine ücretini,diğer haklarını -alınının teri soğumadan- vermek Müslüman işveren için Allah indinde NAMAZ, ORUÇ, HAC gibi şahsi ibadetlerden daha önemlidir.İslam’ın tüm toplumsal olaylara yaklaşımı da bu şekildedir.Bana göre şahsi ibadetler Müslüman için bir antrenman şeklinde olup asıl imtihan hayatın içerisinde, toplum içerisinde devam etmektedir.Onun için Kuran-ı Kerim **“Namaz sizi aşırılıktan ,kötülüklerden alıkoymalı”** der.

Kıymetli okurlarım. Konya’da 5 vakit namaz kılan insanların sahibi olduğu bir fabrikada yaşananları size isim vermeden orada çalışan bir işçinin ağzından kısaca aktarıyorum. İşçimiz; 5 vakit namazını kılan,dürüst, yakından tanıdığım birisi.Yaşadıklarını ısrarla anlatmasını ben istedim, aynen aktarıyorum :”Ben ... Fabrikasına 1995 yılında girdim.O zaman fabrikada 200 kişi çalışıyordu.Ayrıca ...ve de fabrikanın iki bölümü daha vardı. İlk önce ... bölümü battı....., le ortaklıklar. Babaları ... da vefat etti. Fabrika 1960 lar da kurulmuştu. Namazını kılan insanlar. Çok açıldılar,hesaplarını bilmediler,işçilerine maaşlarını vermediler,kul hakkına dikkat etmediler,bütün sorumluluğu müdürüne ve ustabaşlarına yüklediler, kendileri işçileriyle hiç ilgilenmediler,12 yıldır fabrikalarında çalışan işçinin ismini bile öğrenmediler. 200 kişiden 2,3 ay maaşını alamayan

,daha iyi iş bulan 150 işçi işten çıktı.İşçi sayısı 50 kişiye kadar indi.Kalanlar sabırlı işçilerdi.Öyle ki 500 tl civarında ki maaşımızı 9,10 taksitte öderlerdi.Sonraları bu da yapılmadı.Son olarak sayımız 40 ın altına düştü.4 ay maaşımız ve sigortamız ödenmedi.”

Bu ve buna benzer olaylar sıklıkla duyuyoruz.

Kıymetli okurlarım malında ,paranın da bir imtihan vesilesi olduğuna inanmıyor muyuz ?

Paranın da malında hayırlısını istemiyor muyuz ?

Paranın da malında miktarından ziyade bereketin önemli olduğuna iman etmiyor muyuz ?

O halde Müslüman işverenlerin bu anlam ve manaları iyi düşünmeleri ve kendilerini “hesaba çekilmeden önce hesaba çekmeleri” gerekmektedir. Zaten ticari olarak “**marka**” üretmenin birinci yolu çalışanını memnun etmekten geçer.

Peygamberimiz “Dünya, yediğiniz içtiğiniz, giydiğiniz. Allah için yedirdiğiniz içirdiğiniz, giydirdiğinizdir. Bunun dışındakiler size ait değildir.” Der.

Bırakın işçinin hakkını Müslüman “infak” la Allah için karşılıksız vermekle emredilmiştir. Peygamberimiz “bir hurma ile bile olsa kendinizi ailenizi ateşten koruyun” demiş ve vermenin, infak etmenin her müslümanı kuşatan bir sorumluluk olduğunu ifade etmiştir.Verebilen insan **haram ve helale** dikkat eder. Elindeki kazandığı malı paylaşan insan tekrar kazanmak için harama el uzatmaz. Çünkü onda artık hırs kalmamıştır. Bir vadi dolusu altını **biriktirmez ki** ikincisini istesin. Verir helalinden kazandıkça Allah için verir, verdikçe kazanır.Çünkü Rabbi “**şükrederseniz artırırım**” demiştir ve malın şükürü “**vermek**” tir.

Onun için Osmanlı da siftah yapan tüccar , 2. müşteriyi komşusuna gönderiyordu. Müşteriyi kardeşiyle paylaşan tüccar harama tenezzül eder mi ? Onlar bu terbiyeyi, bu eğitimi Ahilik topluluğunun bir ferdi olarak manevi büyüklerinden almışlardı. Çünkü içinde buldukları topluluk onları hem eğitiyor , hem kontrol ediyordu.

Ahilik kendisini İslam’a adayan fertlerin disiplinli, inanç, duygu, düşünce ve eylem birliğini bünyelerinde gerçekleştirdikleri Cemaat hareketlerinden bir tanesiydi. Temelini istibdat ve maddi güce dayalı saltanatın değil, sevgiye, inanca dayalı kardeşliğin oluşturduğu bu cemaatlerde faziletlerin tümünü içine alan “fütüvvet” ilkesinin ayrıcalıklı

bir yeri vardı. Cömertlik, mertlik, cesaret, kahramanlık, tevazu, hilm, şefkat, hoşgörü, ülfet, muhabbet, meveddet ve fedakarlık gibi tüm faziletleri bünyesinde toplayan “fütüvvet” in tarihi çok eskilere dayanmakta. Tüm İslam topraklarında bir hasbi faziletli ordu olarak yaşayan fütüvvet teşkilatlarının Anadolu’daki uzantısı Ahilik olmuştur. Genellikle esnaf , tüccar, zanaatkarlar arasında yaygın bir meslek kuruluşları gibi de çalışan Ahiyan-ı Rum , Anadolu’da ki Gazilerin ekonomik kolu olarak faaliyet gösteriyorlardı.

Ruhlarımızda, vicdanlarımızda, nefislerimizde vermenin , verebilmenin hazzını yaşayabilmek ve bizi eğiten ve yetiştiren faziletli bir topluluk içinde hareket etmek bizim yaratıcımıza yaklaşmamıza vesile olacak. Bu yaratıcımıza yakınlık ve aramızdaki bağın güçlenmesi helal harama daha fazla dikkat etmemizi , hakkımız olmayan, şüpheli şeylerden uzak durmamızı netice verecektir.

Kul hakkına helal ve harama dikkat etmek **HAK** bilinciyle mümkündür. Hak bilinci insanın işinde başarılı olmasının ,verimli olmasının olmazsa olmazıdır. Bir felsefedir, hayata bakış tarzıdır ve verimliliğin gereğidir.“En verimli yağmur, alın teridir” demiş Cenap Şahabettin. Verimlilik, alın teri dökerek kazanma; kazandırarak kazandığı için, kazancını gönül ferahlığı ile hak etme, helal kazanma hem yaratıcı ,hem yaratılanı razı etme bilincidir.

İdareci olacaksam iyi düşünmeliyim ?

Emirlik, idarecilik,şehreminlik (belediye başkanlığı) çok kıymetli ve önemli görevler.Önemli olduğu kadar aynı zamanda sorumluluğu büyük makamlar.

Seçimden önce bu işe soyunan kardeşlerimize bazı hatırlatmalarda bulunmak isteyorum.Hani çeşmeye su doldurmaya gidenler için testinin önemini önceden hatırlatma misali:

- İnsanlar meliklerinin yolu üzeredir.
- Hepiniz çobansınız. Emriniz altındakilerden mesulsünüz.
- (...) Kadın ne söyledi, Abbas, işitmedin mi demin?

Yarın huzûr-i İlâhîde, kimseler, Ömer'in
Şerîk-i haybeti olmaz, bugünlük olsa bile;
Evet, hilâfeti yüklenmiyeydi vaktiyle.
Bir ihtiyar kan bî-kes kalır, Ömer mes'ûl!
Yetîmin, girye-i hüsrân alır, Ömer mes'ûl!

Bir âşiyân-ı sefâlet bakılmayıp göçse:

Ömer kalır yine altında, hiç değil kimse!

Zemîne gadr ile bir damla kan dökünce biri:

O damla bir koca girdâb olur boğar Ömer'i!

Ömer duyulmada her kalbin inkisârından;

Ömer koğulmada her mâtemin civârından!

Ömer halife iken başka kim çıkar mes'ûl?

Ömer ne yapsın, İlâhî, beşer zalûm ü cehûl!

Ömer'den isteniyor beklenen Muhammed'den...

Ömer! Ömer! Nasıl aldın bu bârı sırtına sen?(...)'

- Bir mazlumun, bir yoksulun, bir kimsesizin ahı düşerse toprak kirlenir, zulme batar ve koca bir girdap haline gelerek başta yönetici seçkinler olmak üzere zenginleri boğar.
- "Benden sonra size dünya nimetlerinin ve ziynetlerinin açılmasından (gönlünüzü onlara kaptırmanızdan) korkuyorum." Bu uyarıya her zamankinden daha çok muhtacız. "Şüphesiz her ümmetin bir fitnesi vardır, ümmetimin fitnesi (imtihan vesilesi) de maldır." Bunun gibi Nebevi uyarılara... "Altın, gümüş, kumaş ve abaya kul olanlar helâk oldular. Eğer onlara istedikleri verilirse hoşnut olur, verilmezse hoşnut olmazlar."
- "Bir koyun sürüsünün içine saliverilmiş iki aç kurdun o sürüye verdiği zarar, mala ve mevkiye (aşırı) düşkün bir adamın dinine verdiği zarardan daha büyük değildir."
- Hasan-ı Basrî, zamânının halîfesi Ömer bin Abdülazîz'e yazdığı mektupta da dünyânın boş olduğunu şöyle anlattı:
 - "Şüphesiz ki dünyâ, geçip gidilecek bir konaktır. Ebedî kalacak yer değildir. Dünyâda zenginlik ona dalmamaktır. Üzerinde yaşayanlar her an birer birer ölmektedir. Onu üstün tutan zillete, toplayan fakirliğe düşer. Dünyâ zehir gibidir. Onu bilmeyen yer, o da onu helâk eder (öldürür). Dünyâda, yaralı olup da yarasını tedâvî ile uğraşan kimse gibi ol. Yaralı kimse yarasının azmasından korkarak perhiz yapar, daha şiddetli acıya düşmemek için çektiği acıya sabreder. Tuzakları süsler altında gizlenmiş olan şu gaflet dünyâsından sakın. Ona dalma! Bitmeyen arzularla gönüller çeken sözlerle süslenmiş, nicelerini aldatıp, kendine meftun etmiştir. Süslenmiş gelin gibidir. Gözler ona bakmakta, kalbler ona hayran, nefsler ona âşık, o ise âşıklarını helâk ediyor. Yaşayanlar ölenlerden, sonrakiler öncekilerden ibret almıyor. Ârif olanlar bile bu hususta dalgındır. Ona düşkün olan, ondan dünyâlık elde eder. Fakat aşırı giden aldanır, âhirete gideceğini, dönüşünü unuttur. Kalbi dünyâyâ dalar ve ayağı kayar. Sonra da büyük bir pişmanlığa ve derin bir hasrete düşer.

- Dünyâya düşkün kimse, murâdına kavuşamaz. Bir gün olsun rahat nefes alamaz. Her gün, ayrı bir düşünce, keder getirir. Derken dünyâya o kadar dalar, ömür biter de ecel bir gün onu yakalayiverir. Sonunda, azıksız âhret yolculuğuna çıkmak zorunda kalır. İşte böyle duruma düşmekten sakın.

- Ey müminlerin emîri! Dünyâdan kendini muhâfaza edebildiğin müddetçe, sevinçli ol. Yoksa, ne kadar üzülsen yeridir. Dünyâ kimi sevindirirse, sonunda mutlaka beğenilmeyen bir şey vardır. Dünyâda sevinen aldanmıştır. Bugün faydalı görünen dünyâ yarın zarar verir. Dünyâda, ümit, belâ berâberdir. Dünyâda kalmanın sonu yok olmaya gider. Onun sevinci hüznün ile karışıktır. Dünyâda ne geleceği belli olmaz ki, beklenip tedbir alınsın. Dünyâdaki arzular, yalancıdır. Emelleri boştur. Onun iyiliği kederdir. Eğer iyi düşünürse, Âdemoğlu, onda her an tehlike ile karşı karşıyadır. İnsan, rahatlık hâlinde de, musîbet zamânında da, tehlikeli durumlara düşmemeye gayret göstermelidir. İnsana öleceğini Allah ve peygamberleri aleyhimüsselâm, bildirmemiş olsa bile, dünyâ onu uykudan mutlaka uyaracaktır. Bununla beraber, yine Allah'tan azâb ile korkutan, Cennet ile müjdeleyen rehberler geldi. Allah'ın indinde dünyânın zerre kadar kıymeti yoktur. Rasûlullah efendimize dünyâ hazîneleri arz olundu da, O kabûl etmedi. Verilmiş olsaydı bile, Allah'ın nezdindekinden sivrisinek kanadı kadar bir şey eksilmezdi. Dünyâ, imtihân için sâlih ve ibâdet edenlerden alındı. Aldatmak için de, Allah'ın düşmanlarına verildi. Dünyâ verilerek aldatılanlar, dünyâyı elde etmekle, ele geçirmekle, kendilerine ikrâm edildiğini zannederler. Allah'ın, Mûsâ aleyhisselâma şöyle buyurduğu rivâyet edilir: "Zenginliğin geldiğini gördüğün zaman, (Bu cezâsı çabuklaştırılmış bir günah) de, fakirliğin geldiğini görürsen, (Hoş geldin ey sâlihlerin şîârı, alâmeti) de, istersen rahatlık sâhibini öv."

- Îsâ aleyhisselâm; "Katığım açlık, şîârım korku, bineğim iki ayağım, elbisem yün, ışığım ay, yemeğim ve meyvem yerden bitenler. Yanımda hiçbir şey olmadan sabahlar ve akşamlarım. Yeryüzünde benden zengin kimse yoktur." buyurmuştur.

- Ey Müminlerin emîri! Bilmiş ol ki, Allah âdil devlet reisini, zulme, haksızlıklara mâni olucu, zayıflara yardımcı, darda kalanlara destek olarak yaratmıştır.

- Âdil devlet reisi, kendi malını nasıl korur ve evlâdına nasıl şefkatli davranırsa, tebaasına da öyle davranır. O bedendeki kalp gibidir. Uzuvar onun iyi olmasıyla iyi olur. Bozulmasıyla da bozular.

- Âdil devlet reisi Allah'ın emirlerine uyar. O'na itâat eder. Emrindeki tebaasını da Allah'a itâat etmeye sevk eder. Ey müminlerin emîri, saltanatta, sâhibinin himâyesine verdiği malı ve âileyi darmadağın eden köle gibi olma! Allah kötülüklerden sakınılması için cezâlar emretti. Bunu uygulayacak olan (reis) suç işlerse yakışık olur mu?

- Ey müminlerin emîri! Ölümü, ölüm ânında yakınlarının sana yapacakları yardımın azlığını ve ölümden sonrasını düşün. Ölüme ve ondan sonrasına hazırlık yap. İyi bil ki, şimdi bulunduğun makamdan başka, senin kabir denen başka bir makamın daha vardır. Orada uzun müddet kalacaksın. Dostların seni yalnız bırakacak ve tek başına kalacaksın. Kişinin kardeşinden, anasından, babasından, hanımından ve çocuklarından kaçacağı günde, sana yardımcı ve dost olacak şeyi hazırla. Kabirdekilerin diriltileceği, gizli şeylerin ortaya çıkarılacağı zamanı hatırla. Artık o zaman bütün sırlar açılmış olacaktır. Büyük küçük ne varsa hepsi amel defterine yazılmıştır.
- Ey müminlerin emîri! Şu anda sen bir mühlet içindesin. Fırsat eldeyken ve ecel gelip, çatmadan, fırsat elden gitmeden Allah'ın kulları hakkında adâletle hüküm ver câhillerin hükmü ile hüküm verme! Onlar hakkında zâlimlerin tuttuğu yolu tutma! Böyle yaparsan hem kendi günâhını, hem de başka günâhları yüklenirsin... Senin felâketine sebep olan şeylerden istifâde eden insanlar seni gaflete düşürmesin. Kendileri dünyâ menfaatlerini elde etmek için seni âhirette kavuşacağı nîmetlerden uzaklaştırırlar. Bu günkü gücüne kuvvetine bakma, âhirette hâlinin ne olacağını düşün ve ona göre iş yap. Ölüm bir ağ gibi seni sarmış her an yaklaşmaktadır. Hesap vereceksin.
- Ey müminlerin emîri! Sana şefkat edip, elimden gelen nasîhatı yaptım. Bu mektubumu dostunu tedâvi eden tabibin ilâcı gibi kabûl et. O, dostunu şifâyâ kavuşturmak için acı ilâç içirir.

Allah'ın selâmı, rahmeti ve bereketi üzerine olsun ey müminlerin emîri."

HAKİKİ MÜMİN OLARAK İKİ KANATLI OLMALİYİM...

İnsanın dünyada ki vazifesi Rabbini tanımak ve ibadet etmektir. (Zariyat 56) Rabbini insana anlatan 3 önemli delil vardır.

1.Kuran-ı Kerim

2.Kainat kitabı

3.Peygamberimiz S.A.V.

Aslında Peygamberimizin temel vazifelerinden birisi de baştaki 2 delilin yani Kuran-ı Kerim ve Kitab-ı Kainatın bize açıklamasını, rabbimizi bize nasıl tarif ettiğini insanlığa izah etmesidir.

Bediüzzaman Said Nursi kamil mümini anlatırken şu tarifi yapar: "Aklın nuru fünunu medeniyedir. (fenni ilimler) Vicdanın ziyası ulumu diniyedir (dini ilimler) Bu ikisinin imtizacıyla (birleşmesiyle) hakikat ortaya çıkar. Talebenin himmeti pervaz eder (kanatlanır) İkisinin ayrılması halinde birisinde taassup, diğerinde inkar ortaya çıkar.

O halde rabbini gerçek anlamda tanımak ve ona ibadet etmek isteyen her mümin Peygamberinin rehberliğinde kainat kitabını ve Kuranı Kerim-i okumak ve anlamak için fenni ve dini ilimleri birlikte öğrenmelidir.

Bu gün ülkemizin temel problemlerinden birisi fenni ilimlerden yoksun mutaassıp din alimi ve dini ilimlerden yoksun inkarcı entelektüel, aydın insanlardır.

O halde **ahlak ve maneviyat** ile bezenmiş bir nesil istiyorsak, çocuklarımızı dini ve fenni ilimleri birlikte vererek yetiştirmeliyiz. Böylece aklını fenni ilimlerle nurlandırırken, kalbini de dini ilimlerle ışıklandırmış oluruz.

Namuslu, ahlaklı maneviyatlı bir nesil aslında her milletin en temel hedefidir. Çünkü bir milletin en büyük sermayesi iyi eğitilmiş, ahlak ve maneviyata sahip bir gençliğe sahip olmasıdır. Büyükler ne güzel söylemişler : " Evladım iyi neyleyim malı, evladım kötü neyleyim malı"

Namus, nomostan geliyor ? Nomos , yasa anlamına gelen Yunanca bir kelime. Mesela ekonomi kelimesinin aslı oikos-nomos. Oikos ev veya hâne demek. Ekonomi, evi (ülkeyi) idare etme sanatı. Metin Erksan yıllar önce bir yazısında ekonomiyi "**mutfağın namusu**" olarak tanımlar.

İslam düşünürleri Tanrıya "namus-u ekber" (büyük namus), paraya ise "namus-u asgar" (küçük namus) diyorlardı. Parayla oynamak, namusla oynamaktır. Çünkü para ekonomide her şeyin ölçüsü, ayarı yani ekonominin "tuz"udur.

Namusun diğer bir anlamı kainatta Yüce yaratıcının koyduğu kanunlar ,kurallar. Asla değişmeyeceğini ifade ettiği (Allahın kanununda bir değişme bulamazsın fetih/23) ilkeler. Örneğin "Bilsin ki insan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur".(necm 39) Bu kaide asla değişmez. İnsan dünyada da ahret te de eliyle ne hazırlamışsa onu bulacaktır.

Namus hepimizi, herkesi ilgilendiren bir kavram. Özellikle siyasetçi, işveren ve idarecileri."İnsanlar meliklerinin (idareciler) yolu üzeredir". Melikler kavramına herhalde bu üç grupta dahil, çünkü üç grupta sektörlerinin melikleri.

" ŞİMDİ " ile yüzleşebiliyor mu yuz ?

"Asıl önemli olan şu dur:"Burası ve şimdi." "Şimdi" kesin olarak şimdidir. Biz ,tam o anda ne mümkünse onu deneyimlemeye çalışırız. Bir geçmiş var olduğu için şimdiye sahip olduğumuzu düşünmenin anlamı yoktur.Bu "şimdi" , tam şu an .Gizemli bir yanı yok. Sadece "şimdi" çok basit , dosdoğru.Ve "şimdilik" ten bir şekilde her zaman bir aklın anlama yeteneği doğar. Şöyle ki gerçeklikle sürekli etkileşimdesinizdir.Teker teker, adım adım. Sürekli. Aslında biz her zaman müthiş kesinlikle deneyimleriz. Ama "şimdi" tarafından tehdit edilirisiz. Bu yüzden geçmişe veya geleceğe atlarız. Hayatlarımızda var olan şeylere dikkatimizi yönelttiğimizde öyle zengin bir hayat sürüyoruz ki bütün bu seçimler her zaman vardır ama hiçbiri kendi başlarına kötü veya iyi değillerdir. Bizim yaşadıklarımız koşulsuz deneyimlerdir. Onlar üzerlerinde şöyle etiketlerle gelmezler: "Bu kötü olarak değerlendirilir" ve ya "Bu iyidir". Biz onları yaşarız ama aslında onlara doğru dürüst önem vermeyiz. Aslında bir yerlere varacakmışız gibi düşünmeyiz. Bir mücadele gibi düşünürüz. Ölmeyi Bekleriz. İşte sorunda bu, bu "şimdi"ye hakkıyla güvenmemektir.

Aslında şimdi de yaşadığımız şey pek kuvvetli bir şey içerir. O kadar güçlüdür ki onunla yüzleşemeyiz. Bu sebeple her zaman geçmişten ödünç alır ve geleceği davet ederiz. Belki de bu yüzden dini ararız. Belki de bu yüzden sokaklarda uygun adım yürürüz. Belki de bu yüzden toplumdan şikayet ederiz. Belki de bu yüzden başkanlara oy veririz. Bu epeyce ironik , hatta çok tuhaf.

Choyam Trunpa Rinpoche (1939-1987)

İnsanların ve toplumların en büyük zaafı "şimdi" den ,bu günden realiteden kaçmasıdır. Oysa gelişimin, dönüşümün yolu "şimdi" yi , bu günü düşünmek, bu günü değerlendirmek, bu günü yorumlamaktan geçer. Toplumlar ve kişiler şu söylemi çok kullanır : "Geçmişte biz şöyle bir millettik, gelecekte şöyle bir millet olacağız ; ya da ben gençlikte şöyle böyle idim, gelecekte de şöyle böyle olacağım." Tabii ki mazi önemlidir, maziden ibret almayanlar, başkalarına ibret olurlar. Geleceğe yönelik projeksiyonlarda çok önemlidir. Ama her şeyden daha önemlisi "şimdi" dir. Çünkü geçmişle gelecek arasındaki köprü şimdidir.

Şimdi neyiz , neredeyiz, ne durumdayız. Asıl önemli olan burasıdır. Yani "dem bu demdir, dem bu dem."

İnsanı geçmişle ve gelecekle meşgul ederek "şimdi" de sürekli mağlup etmek şeytan ve nefsin de en mühim taktiği , stratejisidir. Bakın şeytan ve nefsin bu oyununu Bediüzzaman Said Nursi ne güzel anlatıyor: Ey sabırsız nefsim! Acaba geçmiş günlerdeki ibâdet külfetini ve namazın meşakkatini ve musibet zahmetini, bugün düşünüp muzdarip olmak, hem gelecek günlerdeki ibâdet vazifesini ve namaz hizmetini ve musibet elemeni, bugün tasavvur edip sabırsızlık göstermek hiç

kâr-ı akıl mıdır? Şu sabırsızlıkta misâlin şöyle bir sersem kumandana benzer ki: Düşmanın sağ cenah kuvveti onun sağındaki kuvvetine iltihak etmiş ve ona taze bir kuvvet olduğu halde; o tutar mühim bir kuvvetini sağ cenâha gönderir, merkezi zayıflştırır. Hem sol cenahta düşmanın askeri yok iken ve daha gelmeden, büyük bir kuvvet gönderir, «Ateş et!» emrini verir. Merkezi bütün bütün kuvvetten düşürtür. Düşman işi anlar, merkeze hücum eder; tar ü mar eder. Evet buna benzersin. Çünkü: Geçmiş günlerin zahmeti, bugün rahmete kalbolmuş; elemi gitmiş, lezzeti kalmış. Külfeti, kerâmete iltihak ve meşakkati, sevaba inkılab etmiş. Öyle ise ondan usanç almak değil, belki yeni bir şevk, taze bir zevk ve devama ciddî bir gayret almak lâzım gelir . Gelecek günler ise mâdem gelmemişler. Şimdiden düşünüp usanmak ve fütur getirmek; aynen o günlerde açlığı ve susuzluğu ile bugün düşünüp bağırıp çağırmak gibi bir divâneliktir. Mâdem hakikat böyledir. Âkıllı isen, ibâdet cihetinde yalnız bugünü düşün ve onun bir saatini, ücreti pek büyük, külfeti pek az, hoş ve güzel ve ulvî bir hizmete sarf ediyorum , de. O vakit senin acı bir füturun, tatlı bir gayrete inkılâp eder.

İşte ey sabırsız nefsim! Sen üç sabır ile mükellefsin. Birisi: Tâat (ibadet) üstünde sabırdır. Birisi: Mâsiyetten (günahlardan kaçınmak üzerine) sabırdır. Diğeri: Musibete karşı sabırdır. Aklın varsa, şu üçüncü ikazdaki temsilde görünen hakikati rehber tut. Merdâne «Ya Sabur » de, üç sabrı omuzuna al. Cenâb-ı Hakk'ın sana verdiği sabır kuvvetini eğer yanlış yolda dağıtmazsan, (sadece şimdiye harcarsan) her meşakkate ve her musîbete kâfi gelebilir ve o kuvvetle dayan, dayanırsın.

Çok daha fazla şeyler yazılabilir.Ama yerimiz dar.Gelin hep birlikte toplum ve kişisel olarak aynanın karşısına geçelim ve "şimdi" ile yüzleşelim. "Şimdi" biz neyiz, ne durumdayız, ne kadar çalışıyoruz, ne kadar dürüstüz, ne kadar kul hakkı na dikkat ediyoruz,Rabbimize ve insanlara karşı ne kadar samimiyiz gibi yüzlerce soruyu kendimize soralım ve bunların cevabını bir ajandaya yazalım.Bu ajanda bizim "yol haritamız" olsun.

El mühim:"Hesaba çekilmeden , kendimizi (ŞİMDİ) hesaba çekelim mi ???

Gençlik ve Din Eğitimi

İnsan, sadece bedenden ibaret değildir. İnsanın diğer varlıklardan farklı olarak bir manevi yönü vardır. Secde suresi 7-9 . ayetlerde Allah insani topraktan yaratıp şekillendirdikten sonra ona kendi ruhundan üfleyerek can verdiğini ifade etmiştir.² Bu ilahi ruha sahip olan insan,

² Secde suresi, 7-9

psikolojik, ruhi özellikleri olan, akıllı, düşünen, inanan, öğrenen, öğreten, ibadet eden, uygarlık kuran, tarih yapan, geçmişine sahip çıkan, geleceğini güvence altına alan bir varlık olmuştur. İnsan, maddi (biyolojik) ihtiyaçlarını çeşitli yollarla karşılamak durumunda kalıyorsa, manevi ihtiyaçlarına da karşılamak zorundadır. Manevi ihtiyaçlarının başında sevmek, güvenmek, en önemlisi **inanmak** gelir. İşte insani yeryüzündeki diğer varlıklardan ayıran ve üstün kılan özelliği akıl sahibi ve inanan bir varlık olmasıdır.

İnsan, bağlanma ve sığınma eğilimi olan bir varlıktır. Bu eğilim emniyet, güven, dayanma, korunma, sığınma, kabul görme, sevilme gibi insanın temel ihtiyaçları arasında yer alır. İnsan, kendisindeki güçsüzlük nedeniyle bağlanma ve sığınma duygusuna bağlı olarak her şeyden üstün, güçlü bir varlığa yönelir. Bu yöneliş din duygusunun temelini oluşturan unsurlardan biridir. En büyük koruyucu, en güvenilir sığınak olarak Allah'a bağlanan ve ona sığınan insan; güven, dayanma, korunma, sığınma, kabul görme, sevilme gibi temel duygusal ihtiyaçlarını giderir.

Henri Bergson "Bilimden, sanattan yoksun insan topluluklar geçmişte var olmuştur. Simdi de vardır. Fakat dinsiz bir toplum kesinlikle var olmamıştır" sözüyle inanmanın önemini vurgulamıştır. İnsanın doğuştan din duygusuna sahip olduğu dinler tarihi, din sosyolojisi, din psikolojisi ve din eğitimi alanında yapılan inceleme ve araştırmalar ile de ispatlanmıştır.

Eğitim ;en genel anlamıyla ,insanları belli amaçlara göre yetiştirme sürecidir.³ Yetişmekte olan gençler birçok eğitim sürecinden geçerek hayata hazırlanırlar. Dolayısıyla eğitim, bireyin bütün hayatı boyunca devam eder.⁴ Kişi yaşadığı sürece çevresiyle etkileşim içindedir.Çevresindeki değişiklikler kişiyi doğrudan etkiler.Bu değişikliklere karşı tepkisiz kalmak mümkün olmadığı için değişen durumlara göre insan davranış şekli geliştirebilmelidir.İşte eğitim ,değişen şartlarda problemleri artan insanın yardımına koşar.⁵

İnsan doğumundan itibaren biyolojik , psikolojik ve sosyolojik yönden gelişme içine girer ve böylece onun bu yeni oluşumlar karşısında bazı problemleri ortaya çıkar.Özellikle gençlik çağında bu problemlerin daha da yoğunlaştığı görülür.⁶ Gençlik çağındaki problemlere ilaveten bu gün gençliğimizin başka problemleri olduğu da bir gerçektir .Bu gençlerin maddi ve manevi problemlerine çözüm aranmalıdır.Onların genel eğitimleri yanında yeterli ve doğru bir din eğitimi almaları ,bazı sorunların giderilmesinde etkili olabilir.Onlara verilecek din eğitimi ,onların

³ Fidan , Nurettin- Erden ,Münire, Eğitime Giriş, 4. bsk. ,Meteksan Matbaacılık,Ank. S.12

⁴ Varış,Fatma,"Editör" Eğitim Bilimine Giriş,Atlas Kitabevi,Konya,1994,s.9

⁵ Başaran ,İbrahim Ethem,Eğitime Giriş,Kadioğlu Matbaası,Ank,1994,s.23

⁶ Yörükoğlu ,Atalay,Gençlik Çağı ,İst,1993,s.233-234

yaşantılarına olumlu yönde etki edebilecektir.⁷

Nev-i insanın dörtten birini teşkil eden çocuklar, ahiret imanıyla insanca yaşayabilirler ve insaniyete ait yeteneklerini geliştirebilirler. Yoksa, [elîm](#) endişeler içinde, kendini uyutturmak ve unutturmak için çocukça oyuncaklarıyla, haylaz bir hayatı tercih edecektir. Çünkü , her vakit etrafında onun gibi çocukların ölmesiyle onun nazik dimağında ve ileride uzun arzuları taşıyan zayıf kalbinde ve [mukavemetsiz](#) ruhunda öyle bir tesir yapar ki; hayatı ve akli o biçareye azap aleti ve işkence edeceği zamanda, ahiret imanının dersiyle, görmemek için oyuncaklar altında onlardan saklandığı o endişeler yerinde bir sevinç ve genişlik hissederek der: *"Bu kardeşim veya arkadaşım öldü. Cennetin bir kuşu oldu. Bizden daha iyi keyf eder, gezer. Ve [valide](#)m öldü, fakat rahmet-i ilâhiyeye gitti, yine beni Cennette kucağına alıp sevecek. Ve ben de o şefkatli anneciğimi göreceğim."* diye insaniyete lâyük bir tarzda yaşayabilir.

Nev-i insanın üçten birisini teşkil eden **gençler**: Duyguları [galeyan](#)da, hissiyata mağlup, [cüretkâr](#) akıllarını her vakit başına almayan o gençler, ahiret imanını kaybetse ve Cehennem azabını hatırlamazlarsa , toplum hayatında ehl-i namusun malı ve ırzı ve zayıf ve ihtiyarların rahatı ve [haysiyeti](#) tehlikede kalır. Bazı, bir dakika lezzeti için bir mesut bir hanenin saadetini mahveder ve bu suçu sebebiyle hapiste dört-beş sene azap çeker. Canavar bir hayvan hükmüne geçer. Eğer ı ahrete iman onun imdadına gelse, çabuk aklını başına alır; *"Gerçi devletin emniyet kuvvetleri beni görmüyorlar ve ben onlardan saklanabilirim. Fakat , Cehennem gibi bir zindanı bulunan bir Padişah-ı Zülcelâlin melâikeleri beni görüyorlar ve fenalıklarımı , hatalarımı kaydediyorlar. Ben başıboş değilim ve [vazifedar](#) bir yolcuym. Ben de onlar gibi ihtiyar ve zayıf olacağım."* diye birden, zulmen tecavüz etmek istediği adamlara karşı bir şefkat, bir hürmet hissetmeye başlar.

Hem her bir şehir kendi ahalisine geniş bir hanedir. Eğer ahrete iman o büyük aile efradında hükmetmezse; güzel ahlâkın esasları olan ihlâs, samimiyet, fazilet, hamiyet, fedakârlık, rıza-yı ilâhî, sevab-ı [uhrevî](#) yerine garaz, menfaat, sahtekârlık, hodgâmlık (kendini beğenmişlik) , [tasannu](#), [riya](#), rüşvet, aldatmak gibi haller meydan alır. [zâhirî](#) asayiş ve insaniyet altında anarşistlik ve vahşet manaları hükmeder; o hayat-ı şehriye zehirlenir. Çocuklar haylazlığa, gençler sarhoşluğa, [kuvvetliler](#) zulme, ihtiyarlar ağlamağa başlarlar.

Buna kıyasen, memleket dahi bir hanedir ve vatan dahi bir millî ailenin hanesidir. Eğer ahrete iman bu geniş hanelerde hükmetse, birden samimi hürmet ve ciddi merhamet ve rüşvetsiz muhabbet ve yardımlaşma ve hilesiz hizmet ve samimi sosyal ilişkiler ve [riyasız](#) ihsan ve fazilet ve

⁷ Demir,Orhan,Yetiştirme Yurdu Gençliği ve din eğitimi ,Düşünce Kitabevi,İstanbul,2004, s. 6

enaniyetsiz büyüklük ve meziyet o toplum hayatında yayılmaya başlar. Çocuklara der: *Cennet var, haylazlığı bırak*. Kur'an dersiyse dikkatli olmaya çağırır. Gençlere der: *Cehennem var, sarhoşluğu bırak*, akli başlarına getirir. Zalime der: *Şiddetli azab var, tokat yiyeceksin*; adalete başını eğdirir. İhtiyarlara der: *Senin elinden çıkmış bütün saadetlerinden çok yüksek ve daimî bir uhrevî saadet ve taze, bâki bir gençlik seni bekliyorlar. Onları kazanmağa çalış*; ağlamasını gülmeye çevirir. Bunlara kıyasen cüz'î ve küllî her bir taifede hüs-n-ü tesirini, güzel tesirini gösterir, ışıklandırır. İşte ahrete imanın binler faydalarından işaret edilen beş-altı numunelerine diğerleri kıyas edilse kat'i anlaşılır ki; *İki cihanın ve iki hayatın saadetinin kaynağı yalnız imandır.*⁸

Gençlere; başlarına her zaman gelebilecek üzücü, travmatik olayları anlayıp anlamlandırabilmeleri için ,yaratılış ,yaşamın gayesi,kader gibi onları birinci derecede ilgilendiren dini ,imani konularda tatmin edici bilgiler verilmesi gerekir.Bu tür bilgiler ,onların hayata intibaklarını kolaylaştıracak ,kendileri ve çevresiyle uyumlu ve barışık tutum geliştirmelerine yardım edecektir.

Gençliğe din eğitimi verilmesi zaruridir. Her insanın bir yüce, üstün, aşkın varlığa inanma, ona bağlanma, ona dayanma ihtiyacı vardır. Bu ihtiyaç gençlikte en fazladır. Onlara dini eğitim verecek insanların dini eğitimin yanında, özelliklere gençlere yönelik psikoloji, pedagoji, sosyoloji gibi konularda ilave eğitimlerle desteklenmiş olmaları gerekmektedir. Bu konuda Milli Eğitim Bakanlığına , Üniversitelere, Diyanet İşleri Başkanlığına büyük görevler düşmektedir.Özellikle sadece bu alanda faaliyet gösteren fakülteler, gençlik ve din eğitimi konusunda uzman insanlar yetiştirmelidirler.Çünkü diğer ihtisas alanlarında olduğu gibi, gençlere yapılacak eğitimin de , bilimsel ve ihtiyaca yönelik, uygun metodlarla yapılması faydayı beraberinde getirecektir.

Cehalet, zaruret (fakirlik) , ihtilaf

Son günlerde her yeni gün tüyler ürperten bir vahşetle karşılaşyoruz. Bir genç evinde testere ile kız arkadaşını doğruyor.

Bir otobüs yolcusu birden ayağa kalkıp öndekinin boğazını kesiyor.

Bir elti maske takıp diğerini altınları için bıçak darbeleriyle öldürüyor.

Bir baba ağladığı için bebeğini duvara çarpıyor.

Bir "anne" internet aşkıyla kocasına ölüm pususu kuruyor...

⁸ NURSİ, Said, İman - Küfür Muvazeneleri, Zehra Yayınevi,2005,s.199-200

Emniyet müdürümüz "yılıda 4000 den fazla insan trafik kazalarında ölüyor ,derhal tedbir almalıyız " diye adeta feryat ediyor.

Neler oluyor bize?

Türkiye'de herkesin başını iki elinin arasına alıp düşünmesi lazım.

Nasıl bu hale geldik?

Bütün bu cinayetleri işleme rahatlığı veren ne?

Mardin Mazıdağı'ndaki son trajik hadiseye yakından bakalım.

Altısı kardeş 8 insan bir araya geliyor, amca çocuklarının nişanını basıyor.

Yine kendi akrabaları olan insanlara kurşun yağdırıyor.

Çoğu namaz kılariken olmak üzere 22 erkek öldürülüyor.

Yan odaya geçilip, 3'ü hamile 16 kadın ve 6 çocuk katlediliyor.

İnsanların gözü o kadar dönmüş ki, vurulanlar tek tek "hayatta kalan var mı?" diye kontrol ediliyor.

Nefes alan varsa, o da vuruluyor.

13 yaşında katliamdan kurtulan bir kız çocuğu, alnından vurulan 5 yaşındaki kardeşlerinin gözleri açık hayata veda ettiğini anlatıyor.

Anne ve babaları vurulan 48 çocuk artık yetim, artık öksüz...

Ömür boyu başlarına gelen bu travmaların ağırlığıyla yaşayacaklar.

Bediüzzaman Said Nursi 1900 lü yıllarda içerisinde doğup büyüdüğü Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesini özellikle gezmiş ve bölgeyle ilgili tespitlerde bulunmuş ve tedavi yollarını göstermiştir. Bu tespit ve tedavi yollarını Münazarat isimli kitabında bulabiliyoruz.

Bizim düşmanımız, "**cehalet, zaruret, ihtilaftır**". Bu üç düşmana karşı "**san'at, marifet, ittifak**" silahıyla cihad edeceğiz.

Buradaki cehalet, hem dine hem fenne bakar. "Milletin kalp hastalığı zaaf-ı diyanettir. Bunu takviye ile sıhhat bulabiliriz" Çünkü insanımız fenni fazla bilmediği gibi dininin de yabancısıdır. Buna karşı, marifet ve ilim silahı ile karşılık vereceğiz.

Hakiki eğitim insanın hem kalbine hem aklına hitap etmelidir. Gelecek bir saadet sarayı olacaktır ve bu sarayın tahtı gerçeklerden ve maarıftan, ilim ve eğitimden oluşacaktır. Bediüzzaman eğitimden ne anladığını, "Aklın nuru fünün - u medeniyedir. Kalbin ziyası ulum - u diniyedir. İkisinin birleşmesiyle hakikat ortaya çıkar ve talebenin himmeti kanatlanır. Birinin - fenlerin - yokluğundan *taassup ve taklit*, diğerinin yokluğundan *inkar ve şüphe* doğar' sözüyle ifade eder.

İhtilaf, ittifakın zıddıdır. Aslında tüm Müslümanları birbirine sımsıkı bağlayacak nurani bağlar dinimizde var iken bunların bilinmemesi veya bilenlerce de uygulanmaması sebebiyle, İslam alemleri birbirine yabancı hatta bazen düşman hale gelmiştir. bu nedenle, İslam dinindeki kardeşlik bağlarını artırıcı unsurları aramızda yaymak ve kuvvetli bağlar kurmalıyız.

Sanattan kastın sanayi ve teknoloji olduğu anlaşılıyor. Keza eskilerin zanaat dedikleri belli bir alanda usta olmak da buna dahil edilebilir. zaruret ve fakirliği de sanat silahı ile mağlup edeceğiz.

Evet. Bu günden sonra bence özellikle eğitim ve adliyeden başlamak üzere tüm sistemimizi tekrar gözden geçirme zamanıdır. Çünkü bu sistem sağlıklı ürünler vermiyor. Baştan sona taranarak, güncellenerek, temizlenerek yeni bir sistem inşa etmek durumundayız. Yoksa bu köşelerde daha çok vahşet haberlerini yorumlamak zorunda kalacağız.

Tarihi tekerrür diye tarif ediyorlar
Hiç ibret alınsaydı tekerrür mü ederdi.